

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 7

מיום רביעי, ט"ו באלול תשע"ד, 10.9.2014

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 7 משיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום רביעי, ט"ו באלול תשע"ד, 10.9.2014, בשעה 19:00

משתתפים:

גב' שירה אבין	- סגנית וראש העיר בפועל
מר טל עזגד	- סגן ראש העיר
מר יעקב קורצקי	- סגן ראש העיר
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
עו"ד אבי גרובר	- חבר מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה

חסרים:

מר יצחק רוכברגר	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה

נוכחים:

גב' פרח מלך	- מנכ"ל העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
מר ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
מר דוד מנשה	
מר דוד אלון	
גב' סמדר ברדה	

על סדר היום:

1. דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנת 2013.
2. דיון בדו"ח מבקר העירייה בנושא פינוי בשטח גלילות צפון.
3. דיון בדו"ח ביקורת של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2013.
4. דיון בדו"ח ביקורת של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2012.

גב' שירה אבין: אנחנו פותחים את ישיבת המועצה שלא מן המניין מס' 7, ישיבה שכל כולה בנושא ביקורת. אני רוצה לומר מספר דברים. אני חושבת שנושא הביקורת זה נושא מאוד חשוב, והעיסוק בו למעשה נותן לנו את הכלים הנכונים ואת היכולת ללמוד ולהפנים את מה שלא נעשה תקין או את מה שיש לתקן או את מה שיש לשנות, או שיש להוסיף. ומתוך שכך חשוב מאוד לדון ולייחד כמובן ישיבה לנושא. אני קודם כל רוצה לברך את ניסים על העשייה, על הביקורות, על הירידה לפרטים. אני חושבת שזה מאוד חשוב. ולו מתוך המקום שאנחנו גוף ציבורי ומחויבים לפעול לפי כללים ולפי חוקים, ואם יש משהו שלא מתנהל כמו שצריך אז חשוב שנלמד וניישם לבאות כדי שנדאג כנבחרים ציבור לעשות את הכל על הצד הטוב ביותר. בנוסף אני רוצה גם לומר לוועדת הביקורת ולאחרון שעומד בראשה על השיתוף, על החשיבה הנכונה ועל ההגעה באמת ממקום של לבדוק את מה שקיים, להוסיף דברים נוספים שחשוב שיהיו, ובסופו של דבר להגיש המלצות אחרי ישיבות שישבו בהן מספר חברי ועדת הביקורת ועסקו במלאכה כדי בעצם לתת לנו את היכולת לשמוע את כל הנושא עצמו. אנחנו נדון במספר דו"חות, בראש ובראשונה אני אתן לך, ניסים, לפתוח.

מר ניסים בן יקר: ערב טוב לכולם, אני רציתי לקרוא מספר נקודות לפני שתתחילו לדון בדו"חות. הביקורת של מבקר העירייה מושתתת על החובה שנקבעה בפקודת העיריות. הפקודה הנה הבסיס החוקי לפעולותיו, סמכותו ותפקידו של המבקר. חשיבותו ומרכזיותו של השלטון המקומי במערכת הציבורית והיקף ואופי התפקידים והפעילויות המוטלות על העירייה מחזקים את הצורך במתן דין וחשבון לציבור, ונשיאה של השלטון המקומי באחריות בפני תושביו. לביקורת מבקר העירייה חשיבות רבה, משום שהיא נועדה לבחון באופן אובייקטיבי את פעילות העירייה, להבטיח שהיא פועלת עפ"י החוק ולפי סדרי מינהל תקין, ולסייע לה לבצע את תפקידה באופן יעיל

וחסכוני. המבקר נחשב אחד משומרי הסף של העירייה. בישיבת מועצה זו יובאו לדיון דו"חות הביקורת הבאים: דו"ח ביקורת לשנת 2013, שהנו דו"ח הביקורת הראשון שהוגש על ידי והוא מקיף את נושאי הביקורת שבוקרו בשנת 2013 והגיעו לכלל השלמה. נושאי הביקורת הכלולים בדו"ח: (1) המחלקה לתרבות תורנית, (2) פינוי אשפה. בנוסף, דו"ח מיוחד בנושא הריסה ופינוי בבנייה בלתי חוקית בשטח פי גלילות. כמו כן, יובאו לדיון דו"חות רואי החשבון מטעם משרד הפנים, שני דו"חות: דו"ח ביקורת מפורט של רואה חשבון לשנת 2012 ודו"ח ביקורת מפורט של רואה חשבון לשנת 2013. ברצוני לציין את שיתוף הפעולה המלא של כל עובדי העירייה ונבחריה, שת"פ שהנו חיוני ובעל חשיבות מכרעת לביצוע הביקורת באופן יעיל ואפקטיבי. כמו כן, ברצוני להודות ליו"ר הוועדה לענייני ביקורת ולחברי הוועדה על השת"פ המלא ועל הדיונים המקצועיים והענייניים שהתנהלו בה. פומביות ממצאי הביקורת היא נדבך חשוב ביותר במשטר הדמוקרטי, פומביות זו באה לידי ביטוי בהגשת דו"חות הביקורת לדיון במועצה. חשיבות ליעילות הביקורת, מאחר והפרסום והשקיפות מגשימים את זכות הביטוי לדעת. ביקורת ללא מעקב אחר תיקון ליקויים שהוא מעלה אינה מספקת. מכאן חשיבות הצוות לתיקון ליקויים שהוקם בעירייה בהתאם להוראות פקודת העיריות.

סעיף 170 ג' לפקודת העיריות קובע את תהליך הטיפול בדו"ח השנתי של מבקר העירייה. העירייה פעלה בהתאם להוראות החוק וביצעה את השלבים הבאים: דו"ח הביקורת הוגש לראש העירייה, ראש העירייה הגישה לוועדה לענייני ביקורת את הערותיה לדו"ח, הוועדה לענייני ביקורת דנה בדו"חות ובהערות ראש העירייה והגישה למועצה לאישור את סיכומיה והצעותיה. אלה ההצעות והסיכומים שאנחנו נשמע היום. המועצה אמורה לקיים דיון מיוחד בדו"חות הביקורת ובהמלצות הוועדה לענייני ביקורת ולהחליט בנושא אישור הסיכומים או ההצעות של הוועדה לענייני ביקורת. תודה רבה.

גב' שירה אבין: לנו יש בעצם 4 דיונים ב-4 דו"חות. הדו"ח הראשון הוא דו"ח של מבקר העירייה לשנת 2013. הדו"ח השני הוא דו"ח של מבקר העירייה בנושא פינוי בשטח גלילות צפון, ואחר כך יש לנו דיון בדו"ח ביקורת של רו"ח מטעם משרד הפנים לשנת 2012, ואותו דבר לשנת 2013. אהרון, ניתן לך לומר את אמרתך.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכנסתי לתפקיד הזה בלי לדעת באמת מה תפקידה של ועדת הביקורת. מהר מאוד הבנתי, אגב, שביקורת היא לא עושה. היא דנה בביקורת, אבל ביקורת היא לא עושה, וכבר רווח לי. לעשות ביקורת כשאתה מהצד השני של המתרס ישר מביא אותך למצב שאתה אנטי. ואני רוצה להגיד שאני לא אנטי, אני ניגש לעניין הזה, הדו"חות האלה כפי שהם ניתנו לנו דנו בהם בצורה הכי אובייקטיבית, כי אני גם בא מדיסציפלינה שהביקורת היא לא פעם בשנה, היא מיידית. בסוף כל פעילות ישנה הפקת לקחים, ומהפקת הלקחים בסוף אנחנו בונים את הפעילות הבאה. אני חושב שבכלל זה רעיון טוב להנציח או להנחיל את הדבר הזה כאן. המבקר עזר לי בעניין הזה והוא לא חיכה ל-1/4 כדי להגיש את הדו"ח שלו, אלא ברגע שהוא סיים את הדו"ח, לא משנה גם אם הוא היה חלקי, הוא הגיש אותו ב-2/2 ואנחנו דנו בו ב-5/2. אני לא יכול להגיד שלא חטאתי פה ושם בהערות פוליטיות. אני מבקש להתעלם מהן. בוא נתעלה. אני לא חושב ששווה להתעכב בדברים האלה, אני נסוג מהם מראש.

הכנתי כאן מצגת של 30 שקפים, כך שהמצגת שלי מן הסתם תהיה ארוכה, גם אם אני אדבר דקה על כל שקף. אנחנו חתכנו את זה לשלושה חלקים. עיקרי דו"חות הביקורת, או עיקרי הביקורת כפי שהיא הוצגה בדו"חות, עיקרי ההתייחסויות כפי שעלו בדו"חות עצמם ובדיונים, ואיזשהו סיכום. בסוף 12 סעיפים שכתבתי, שהם בעצם בגדר המלצה של פעילות פה ושם.

אנחנו מדברים בסדר הזה: דו"ח ביקורת של משרד הפנים 12' ו-13', אחריו נדון ביחידה לתרבות תורנית, אחר כך באגף התברואה ובסוף בנושא של בימוי והריסה במתחם גלילות. אני חוזר ומדגיש, ביקורת זה לשיפור ולא לשיפוט, ובכלל כשאנחנו נחשפים לאור הזה שנקרא ביקורת, מן הסתם זה צורב כמו שמש, כמו חומר חיטוי, אבל אחר כך מרגישים הרבה יותר טוב.

3. דיון בדו"ח ביקורת של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2013.

4. דיון בדו"ח ביקורת של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2012.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מצטרף לכל הברכות לכלל המבקרים, גם של משרד הפנים, גם של ניסים וגם האנשים שעבדו איתו, ואני חושב שבסך הכל, אם אנחנו נקפיד לעשות את אותם דו"חות ביקורת ולדון בהם, אנחנו נהיה עירייה הרבה יותר טובה.

עיקרי ממצאי הביקורת של 2012 ממשרד הפנים. אני רוצה לציין קודם כל שהדו"ח הזה הגיע ביולי לעירייה, הוצג למבקר ולוועדת הביקורת, יולי 12', והוצג לוועדת הביקורת ולמבקר חצי שנה מאוחר יותר. זאת אומרת, קיבלנו אותו בדצמבר. ההערות שמופיעות בהם, זה לא חזר על עצמו ב-2013. ועדות העירייה לא מתכנסות באופן תקין, ועדות חובה כמו איכות הסביבה, חינוך, בטיחות בדרכים, בכלל לא מתכנסים. הנושא של תמיכה בעמותות לא מטופל עפ"י הנהלים של משרד הפנים, לא אושרו תבחינים, אין פרסום של מודעות בעיתונות או באתר העירייה, ותמיכות עקיפות לעמותות לא אושרו במועצת

העיר, אפילו לא ע"י ועדת תמיכות. היתה אפילו עמותה שקיבלה תמיכה עקיפה של מיליון וחצי וזה לא קורה.

נכסים של העירייה ניתנים לגופים ולאנשים ללא כל תמורה ואפילו לא מים וחשמל. בנושא של חריגות מתקציב יש בשנת 2012 בתקציב הפיתוח גירעון מהמסגרת שמאושרת של 23 מיליון ₪ וחריגות מימוניות לאותה שנה בתקציב הפיתוח באותו סכום. דו"חות רבעוניים מוכנים באיחור. הקמת פארק הנצח – בוצע ללא מכרז אלא על סמך חוות דעת משפטית חיצונית כהמשך להסכם מסגרת שקיים, למכרז מסגרת עם אותו ספק משנת 2008. הביקורת אומרת שזה כשר, אבל 30% מהעבודות ואף יותר לא נכללו במחירון המקורי. זאת אומרת שהקבלן עצמו לא היה רלוונטי ביותר מ-30% בפעילות שהוא התבקש לעשות, ובקשה של המבקר לקבל טבלת מחירים על פיה בוצעו חיובים טרם נענתה עד לכתיבת דו"ח המבקר ב-2012. אני לא ידוע איך זה נעשה היום. ישנה תופעה של חובות אובדים שחוזרת על עצמה, של עובדי עירייה, בסך כולל של מיליון ומשהו. רוב החובות הם משנות ה-90. חובות התושבים, לעומת זאת, בשנת 2012 עומדים על כ-90 מיליון ₪ והמבקר אומר לנו שאם נטפל רק ב-3% מכלל החייבים העירייה תוכל לקבל כ-43% מכלל החוב. באותה שנה העירייה לא סיפקה דו"חות כספיים מבוקרים וחתומים של רימונים.

דו"ח 2013 אותה הערה בנושא ועדות. סקר נכסים להגברת הגבייה של הארנונה מוכן אך טרם החלה העבודה. שוב הקצאת נכסי העירייה לגופים ועמותות מתקיים בניגוד לנהלים. אני חייב לציין שגם המבקר כאן מצביע על איזשהו שיפור והסדרה, אבל עדיין התבחינים לא מפורסמים ולא מטופלים בזמן. פרוגרמה לשטחי ציבור – הנושא טופל ונעצר עקב נבצרות ראש העירייה. למבקר העירייה מופרש סכום חריג לפנסיה. אני מציין את זה כאן ולו גם בשביל הגילוי הנאות, כי הוא קשור למבקר העירייה. אנחנו לא נתייחס

לסוגייה הזאת כי בסופו של עניין היא הסתברה כטכנית. מצאתי לנכון להביא אותו כי הוא חלק מהביקורת. בשנה הזאת אנחנו חורגים בתקציב הפיתוח מהמסגרת המאושרת ב-88 מיליון ₪ ובחריגה מימונית מתקציב הפיתוח עד סוף אותה שנה ב-74 מיליון ₪. זה אומר העירייה הוציאה יוצא כסף ממה שקודם כל אושר לה, הערה ראשונה, וממה שהקצתה לאותם פרויקטים. חובות העובדים הצטמצמו מעט, אבל עדיין הם עומדים על כמעט 1.2 מיליון ₪. חובות התושבים עולים ב-9 מיליון ₪. ראו הערה מהפעם הקודמת.

לעניין ההתייחסויות – הוועדות מתחילות להשתפר, או כינוסן מתחיל להשתפר רק במהלך 2014. התמיכה בעמותות וקביעת התבחינים ופרסומת במועד – חל שיפור מסוים רק במהלך 2014. אנחנו בכיוון הנכון שטרם הושלם. נכסי העירייה שמוקצים לגופים ולעמותות – גם כאן יש עבודה יוצאת מן הכלל של עינב עם מחלקת הנכסים. אחרי שקיבלנו את הביקורת גם בדקתי אותה באופן אישי ואני חושב שנעשתה כברת דרך, עדיין לא הושלם. התייחסויות לחריגה בנושא תקציבי הפיתוח בשנתיים החולפות – הגזבר נתן לי מספר הסברים, אני נותן את ההסבר המתכנן ואני מזמין את גיל לצרף הערות או תוספות במידה ותהיינה, ואם אין אז אפשר לעבור הלאה.

מהגזבר אני מבין שעיקר החריגה בשנתיים האלה היא משני תב"רים – הפארק ודרך השרף. ההסבר שלו לשינויים והחלטות של דרגי הניהול בעירייה שנגעו להיקף הפרויקטים ועלותו באופן משמעותי דרשו חיפוש של מקורות מימון חדשים. אני מוסיף כאן הערה שלי, תוך חיפוש בקיצורי דרך משמעותיים, על מנת לקבל את האישורים האלה, הן במסלול של ועדת הכספים והן של משרד הפנים. ההסדרה האחרונה עם משרד הפנים היא הנכונה, לפיה יאושרו תב"רים על סמך כספים קיימים דה פקטו ולא על סמך תחזית הכנסות. הערה שלי – בכל מקרה ההתנהלות הזאת מצביעה על חוסר הפנה של מינהל תקין בניהול התקציב בשנתיים שחלפו. אני חייב להוסיף כאן

בזהירות, ואני בהחלט אבין שתהיינה התנגדויות למה שאני אומר, אבל אני חושב ששיקולים פוליטיים גברו על ניהול נכון ולא היה מי שירים דגל ויעצור את ההתנהלות הזו. לראיה, ההסדרה הזאת הביאה עלינו רואה חשבון מלווה לשליטה ובקרה על הוצאות העירייה. גיל, אם יש לך תוספות.

מר גיל גורדון: א', זה לא נכון. זה אנחנו ביקשנו, אנחנו הצענו כחלק מהמתווה של הפתרון מול משרד הפנים, שיבוא רואה חשבון מבקר... כאשר באנו ואמרנו שמאחר וכוונתנו, כמו שנאמר פה, להפנים את המתווה הזה ולהגיע לפתרון, אם זה ע"י זה שנעשה שימוש רב בכספים שנמצאים בקופה ולא תחזיר ונעשה הסכמים מודולריים שמאפשרים לעצור את הפרויקט כאשר זה בייחוד פרויקטים ארוכי טווח ל-4 שנים וכן הלאה, בכל שלב ניתן לעצור את זה וכאשר יש את הכסף בקופה רק אז להמשיך, אז כל המתווה הזה נשאלנו איך אנחנו נדע שבאמת זה מבוצע. אז הצענו שהם יעמידו למולנו רואה חשבון, נשב איתו ונציג לו את הנושא. לא, כי יש משמעות מאוד שונה שאומר רואה חשבון מלווה, זה אחד שנכנס לתוך העירייה, הוא חותם על כל שיק, הוא מאשר כל כסף. זה לא המצב.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חוזר בי לפרוטוקול. לא רואה חשבון מלווה, אבל בהחלט בקרה צמודה מאוד של משרד הפנים.

מר עידן למדן: רואה חשבון מבקר.

עו"ד אבי גרובר: בייביסיטר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לסיכום דו"חות משרד הפנים, בעירייה פועל צוות בניהולה של מנכ"לית העירייה לתיקון ליקויים, אנחנו ממתנינים לדיווח ראשון שלו בנובמבר, אנחנו זה ועדת הביקורת, על מנת שנוכל להביא אותו למליאת המועצה. עולה שהעירייה איננה עומדת בנהלים של משרד הפנים,

וכפי שנראה בדו"חות הבאים הנושא של שיקולים פוליטיים גובר על מינהל תקין. נעשתה עבודה, אי אפשר להשוות את הדו"ח של 13 לזה של 12 לשיפור המצב הקיים ואנחנו מברכים ומצפים להמשך עבודה בכיוון הזה. אפשר לעצור כאן ואני יכול להמשיך.

גב' שירה אבין: אני מציעה שאנחנו נעצור כאן. מי מהחברים שירצה להתייחס לאחד מהדו"חות, אם זה 2012 או 2013. בואו נתחיל ב-2012, מי שרוצה להתייחס זה הזמן להתייחס. אחר כך אנחנו נעשה כמובן הצבעה על הדו"ח הזה, נעבור לדו"ח הבא.

עו"ד אבי גרובר: מצביעים על זה? זה דיון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מציע שאת ההצבעה נעשה בסוף כי יש לי שקף.

עו"ד אבי גרובר: אין הצבעות, זה דיון.

גב' שירה אבין: בסופו של דבר אנחנו נצטרך לאמץ.

עו"ד אבי גרובר: מיכה, מצביעים פה?

גב' שירה אבין: אוקיי, אז אהרון, בוא תמשיך.

עו"ד אבי גרובר: העירייה מאמצת את הדו"ח?

עו"ד מיכה בלוס: לא, מה שראוי לעשות, ההמלצה צריכה להיות אישור הסיכומים או ההצעות של הוועדה לענייני ביקורת, להחליט על זה, ולהעביר את זה לתיקון ליקויים. ואז הוועדה לתיקון ליקויים תשב.

גב' שירה אבין: אבל האימוץ יכול להיות אחרי ש...

גב' פרח מלך: אנחנו עוברים על כל סעיף וסעיף.

עו"ד מיכה בלוס: כן.

גב' פרח מלד: יש שם כל מיני סעיפים שאנחנו בעצם מגיבים לזה, אנחנו מעבירים העתק לוועדה שלכם, אני שולחת בחתימת ראש העירייה למשרד הפנים את הדו"ח שלנו עם תיקון הליקויים וזה מקוטלג אצלם. איך אמר לי המבקר? אני לא אספר את הבדיחה על זה, אבל אנחנו מתייחסים כל שנה לתיקון הליקויים.

עו"ד מיכה בלוס: לגבי הדיון, צריך לדון, אבל אפשר גם לא לדון. כלומר, זו פררוגטיבה בחוק.

גב' שירה אבין: אבל אם מישהו רוצה לדבר נסתום את הפה?

עו"ד מיכה בלוס: לא, ודאי שלא. פררוגטיבה של כולם והם גם רשאים להגיד 'אני רוצה להצביע'.

מר טל עזגד: אם אני מבין נכון את ההיגיון אנחנו צריכים לשמוע בקשב כל נושא, אם יש למישהו להגיד משהו אולי שיגיד, ואז לאשר את זה אם להעביר את זה לוועדת ליקויים. לא את הכל ביחד.

עו"ד מיכה בלוס: בגלל שיש הרבה מאוד דו"חות. יחסית לשנים עברו יש לנו הרבה דו"חות שאנחנו דנים עליהם היום.

מר טל עזגד: אני קראתי בעיון את הכל. בואו נצביע שמעבירים את זה לתיקון ליקויים וזהו.

מר יעקב קורצקי: למה? היה אחלה מבקר עירייה בשנים האחרונות.

מר טל עזגד: מה זה קשור?

מר יעקב קורצקי: עשה אחלה עבודה.

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב, אם יש למי מהחברים רצון להעיר על דו"ח כזה או אחר או על הערה כזו או אחרת, עכשיו יכולים לעשות את זה. אפשר לעשות את זה אחרי שאהרון גומר את הסקירה על כל הדו"חות ואז אנחנו נתייחס. אם מישהו רוצה להגיב הוא ידבר, אם לא – נעבור לדו"ח הבא.

מר יעקב קורצקי: אני מציע, מכיוון שעכשיו הוא אמר את זה, אז כדאי שעכשיו נעלה ונשתדל גם לא להתלהם. בדיונים האלה תמיד התלהמות וכולנו צעקנו, מי שצעק יותר חזק חושב שהוא המנצח. אני טוען שלנהל עיר אחד ועוד אחד זה לא שתיים, אהרון, אתה תדע את זה. במוסד אחד ועוד אחד חייב להיות שתיים. אנחנו מנהלים עיר, ולנהל עיר זה אומר שאם יוצאים לכביש השרף או יוצאים לאיזה גן, ואני מניסיון שאני בדקתי על אצטדיונים שבנו בארץ, ותמיד היתה הדוגמה עם באג 2000, שמתחילים עם X בתקציב ותמיד זה לא ככה. גם כשאתה תעשה שיפוץ או שאני עושה שיפוץ בבית, אני מתחיל, אתה יודע מה זה, מי שבונה מתמסכן, מי שמשפץ, ואנחנו רואים את זה בפרויקט. אני לא נכנס, השאלה שצריך לשאול את הגזבר-

עו"ד אבי גרובר: אתה שומע מה שאתה מדבר?

מר יעקב קורצקי: אבי, אני אומר את הדעה שלי. אתה תגיד מה שאתה חושב בחיים שלך. יש לך שאיפות יום אחד לנהל, אני לא יודע, תנהל את זה איך שאתה חושב, אני ממבט עיניי, ככה אני חושב שצריך לנהל עיר. השאלה שצריכה להישאל מהגזבר – איפה המקורות ומאיפה חשבת שנוכל לכסות את הכסף הזה? הרי הוא לא יצא סתם לפרויקטים כאלה שהוא לא ידע מה יש לו בגיבוי שלו. אני מאמין ככה ואני סומך על הניסיון שלו.

מר עידן למדן: אולי דווקא צריך לקחת את ה...

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: תן ליעקב לסיים, תגיב אחר כך.

מר עידן למדן: כדבר חפיף אתה-

מר יעקב קורצקי: עידן, אני לא חפיף. אתה רוצה להגיד שזה חפיף?
תגיד אחר כך מה שאתה רוצה, אני אומר את הדעה שלי. עידן ההשקפה של החיים שלי ושלך היא שונה לגמרי מקצה לקצה, אני משתדל להישאר איתך ביחסים בסדר. אז אני חווה את החיים שלי ככה. אהרון, לעניין – אתה אומר שזה פוליטית? אני חושב שכביש השרף, בלי כביש השרף היום אני לא רואה את רמת השרון, שזו פעולה מעולה, בוא נתווכח על הגינה, גן, על הכל. דרך אגב, היום הייתי בגינה עם הילדים שלי, שזה לא קורה בדרך כלל. אני חושב שהיינו צריכים גן, גינה, פארק. היינו צריכים את זה, זה היה נחוץ. איך וכמה, אני לא נכנס למספרים, אבל זה ידוע שכשנכנסים לפרויקטים כאלה אתה לא יודע איך אתה יוצא מהם. ואם פוליטית אתה רוצה להישאר – הלוואי שכולנו נזכה פה לעשות כאלה פרויקטים ויגידו שישייכו את זה לפוליטי. שורה תחתונה, לא ניתן. כולנו פה מתעסקים בפוליטיקה ולא נברח מזה. זהו, אתה יכול להמשיך מה שאתה רוצה.

גב' שירה אבין: יש מישהו נוסף שרוצה להתייחס?

מר יעקב קורצקי: אבי, זו דרך השקפה של החיים שלי.

עו"ד אבי גרובר: בסדר, אין בעיה. אני רוצה להגיד לך משהו לגבי השקפת החיים שלך. אנחנו מנהלים כסף שהוא כסף ציבורי. כסף שהוא לא שלנו אלא כסף שאנשים משלמים לטובת עיריית רמת השרון, לא לנו, והם מקבלים כזה שירות מעיריית רמת השרון. לעשות פארק זו החלטה פוליטית, זו החלטה שהשולחן הזה מקבל אותה, והוא קיבל אותה. אבל יש מנגנונים של איך אתה עושה את הפארק וכמה כסף אתה משקיע בפארק. כשיש לך עוד 10

מיליון ש"ח, האם נכון ללכת לפארק או לא? החוק לא אומר שאסור לעשות פארק. הוא רק אומר שכשאתה עושה פארק או עושה כביש או עושה כל דבר אתה צריך לעבור איזושהי דרך מסוימת, והמטרה של הדרך הזאת זה כדי שמינימום של כסף יושקע במה שלא צריך. זאת אומרת, שהכסף ילך יעיל, ואז יכול להיות שיש לך עוד לפארק ועוד גינה ועוד בית ספר ועוד כיתה ועוד משהו. אתה מבין? לבוא בסוף התהליך ולהגיד 'אני עשיתי פארק, תוך כדי פארק עשיתי כל מיני דברים, אישרתי כל מיני סכומים, לא צריך בקרה, פארק זה חשוב אז אני עושה את הפארק-'

מר יעקב קורצקי: אני לא אמרתי את זה.

עו"ד אבי גרובר: זה מה שאמרת.

מר יעקב קורצקי: לא נכון, אני אמרתי שיש פה גורמים מקצועיים, שאני סומך עליהם, לכן אנחנו מעסיקים אותם. בקבוצת כדורגל לא כולם יודעים להבקיע גולים ולא כולם יודעים לעצור גולים. כל אחד יש לו את התפקיד שלו. אנחנו בעיקרון, והציבור בחר בנו, ומה לעשות, הרוב בחר בגוש המסויים שבאותו זמן מנהל את העיר, הוא ראה לנכון-

עו"ד אבי גרובר: תגיד מתי אני יכול לענות.

גב' דברת וייזר: אבל קורצקי, אתה עושה ערבוב בין נהלים לבין מדיניות.

מר יעקב קורצקי: העיר הזאת זה לא פתאום צץ עושים פארק. עד שזה הפשיר, זה לקח זמן. נכון, אי אפשר להתעלם מהתאריכים שזה יצא סמוך גם לתקופת בחירות, אי אפשר, אנחנו לא נתעלם, בסדר? אני לא מתעלם מזה.

עו"ד אבי גרובר: אני אסביר לך את זה בשפת הכדורגל, כי גם אתה

הבאת את זה. יש 11 שחקנים, הם עולים למגרש. לדברייך – תעלו, כל אחד יעמוד איפה בא לו, יבעט מתי שבא לו, ילך לאן שבא לו, יעשה מה שבא לו. אם ניצחנו בסוף – גדול, מעולה. ואם לא, אז יכול להיות שיש בעיה. אתה אומר שבגלל שבסוף ניצחנו ויש פארק אז זה בסדר. אני אומר לך שברוב הפעמים אתה תרד ככה ליגה. ומה שקרה זה שאנחנו, הוציאו לנו כרטיס כתום חזק על ההתנהלות.

מר יעקב קורצקי: אני אומר לך שאני מתעסק פה ביומיום, ושירה עדה שלי.

עו"ד אבי גרובר: אתה מבין שאין לך בתקציב השוטף 19 מיליון ₪ כי בגלל הדרך שהלכת בא משרד הפנים וקנס אותך? אתה מבין את זה?

גב' שירה אבין: אני מאוד מציעה שתכבדו אחד את השני, שכל אחד יגיד את מה שיש לו להגיד.

עו"ד אבי גרובר: כדי שלא תעשה את זה להבא, אתה סגן ראש עיר, יש לך את הכוח.

מר יעקב קורצקי: אני עומד אחרי הדברים שלי. אנחנו נמצאים פה ביומיום בסיטואציות, שמה לעשות, אף אחד לא למד כאן בשום בית ספר, אף אחד לא הכין אותנו לדברים האלה.

עו"ד אבי גרובר: בשביל זה כתבו לך איך עובדים, כדי שתראה איך נכון. יעקב, אתה לא שומע מה שאתה אומר. אתה אומר 'אין לי ניסיון, אני לא ידוע, אני לומד תוך כדי'?

מר יעקב קורצקי: כשאני נכנסתי לגזבר העירייה אני שאלתי אותו מה המקורות, תמיד הוא אמר לי יש מקורות, יש ככה ויש ככה. אני סומך על

הגורם המקצועי. אם יש עליו ביקורת אני מקבל, אני סומך שהאנשים האלה, כשאני הולך למיכה אני לא מזיז כוס בזה, אני אומר לו 'מיכה, אני יכול ככה וככה?' הוא אומר לי: 'יעקב, ככה וככה', אני סומך על המילה שלו.

עו"ד אבי גרובר: שורה תחתונה – קנסו אותך.

מר עידן למדן: שורה תחתונה, כשיש לך רואה חשבון מבקר אז הוא לא מלווה, הוא רק מבקר, מצבך חמור.

מר גיל גורדון: זה עובדתית לא נכון. אני ביקשתי, אני הצעתי את זה והביאו לי.

מר טל עזגד: תעזוב, מה אתה מצטדק? מה שלא תגיד, לעיתון ילכו עם הביטוי 'חשב מלווה'. עזוב, לא רלוונטי הזה שלך.

גב' שירה אבין: גיל, אתה הערת, אהרון התייחס. קודם כל, כל אחד יכול להגיד מה שהוא מאמין ורוצה. יעקב יגיד את מה שהוא רוצה ואבי יגיד, כל אחד יגיד מה שהוא רוצה, זה הכל.

מר גיל גורדון: אני מתייחס לעובדות.

גב' שירה אבין: בסדר, אמרת את מה שיש לך להגיד.

עו"ד אבי גרובר: תאמין לי שבחלק מהדברים שעשיתם גם ידעתי להצביע בעד, ואם אתה תסתכל על כמות הפעמים שהצבעתי בעד דברים במועצה הזאת בכל ה-6 שנים שאני באופוזיציה תגלה שזה הרבה יותר מ-50%. זו לא השאלה. רק אומרים לך שיש חוקים במדינה הזאת, יש דרך לעשות את זה. אתה צריך לצפות את הדברים האלה. כשאתה מנהל זה חלק מהדברים שאתה צריך לקחת בחשבון. למה ועדות לא מתכנסות? כי לא בא למישהו שהן יתכנסו. זה לא שזה בעיה לכנס אותן. זה לא עולה, זה לא כלום.

לא בא לו שיהיו ועדות, וככה אחרי זה אתה עומד במצבים שאתה לא יודע מה קורה, אתה נתקע פתאום כי לא תכננת ואלה, ואז אתה ברגע האחרון צריך לאלתר. אנחנו את הפארק השלמנו ב-2010. היו מיליון דרכים לסיים אותו בזמן אם רצו לעשות אותו לפני הבחירות. איפשהו התמססו בדרך ואז פתאום היה צריך לתת גז. ואז אתה צריך לקבל אישורים ולא קיבלת.

מר יעקב קורצקי: אבי, היו דברים אובייקטיביים.

עו"ד אבי גרובר: מה היה?

מר יעקב קורצקי: כל פעם שצץ הבדיקות של ההתאמה וכל פעם-

עו"ד אבי גרובר: יכולת למכור את הקרקע שנה קודם. אם לא היה

לך כסף יכולת למכור את הקרקע שנה קודם. הקרקע הזו בבעלות העירייה, לא זכינו בה לפני חודשיים. זכינו בה עוד קודם. אישרנו את הפרויקט ב-2010, אמרו 'תוך 10 חודשים זה גמור'. מה לא היה? הכל היה. ואז פתאום היו בחירות ולא היה זמן לאשר את זה במשרד הפנים, אז פתאום נתנו גז. אמרו: 'אוקיי, אז לא נאשר, אז קודם נעשה'. ובגלל זה כל מיני שמות יפים של דברים ולקחו לך 19 מיליון ש"ח מהתקציב השוטף, שיכולת לעשות איתו דברים לטובת ילדים ומבוגרים ורווחה וכל הדברים שאתה רוצה. עכשיו אין לנו את הכסף הזה. מה לעשות. שורה תחתונה. כי לא עבדת נכון. אז אני אשמח אם אתה תגיד: 'אוקיי, הבנתי, חשוב לי התושבים, אנחנו ננסה ללכת כמה שיותר בדרך'. ואז תצדיק עקיפה של נהלים, כי אני רוצה פארק בזמן.

מר יעקב קורצקי: אני מזיז את העקרונות שלי בחיים. כשאני באתי

לפה במטרה-

עו"ד אבי גרובר: זה מקום ציבורי, אתה לא יכול לעבוד ככה.

מר יעקב קורצקי: אני לא מתעסק באחד ועוד אחד בעירייה. אנחנו לא

מתעסקים באחד ועוד אחד, אני מבטיח לך.

גב' שירה אבין: בואו נתקדם כדי שאנחנו נמשיך ונסיים עם זה. אני

אומרת שוב, כל אחד זכותו להביע את דעתו ולהגיד את מה שיש לו.

עו"ד אבי גרובר: אני כן רוצה להגיד כמה מילים לדו"ח של 2012 ושל

2013.

גב' שירה אבין: אז תתייחס, ואני מבקשת מכל האחרים, כל אחד

ידבר בזמנו.

מר טל עזגד: רק בנושא הוועדות אני אעיר לך שזה לא בגלל שזה

לא בא למישהו, זה בגלל שאתה כאופוזיציה עבדת מול העיתונות, ולכן נאמר

פה הרבה פעמים לפרוטוקול שבו יקיימו את ישיבת ועדת חינוך לדוגמה בגלל

ההתנהלות שלך. אז זה לא בגלל שלא היה בא למישהו, היתה לו סיבה, יכול

להיות שזה בסדר או לא בסדר, זה ויכוח אחר.

מר עידן למדן: זה בניגוד לחוק, זה לא ויכוח.

עו"ד אבי גרובר: אני שמח שאתה אישרת שהסיבה שבמדינה

דמוקרטית לא מקיימים חוק זה כי מישהו העיז ללכת לעיתונות. אתה צודק,

זה שיקול רלוונטי, הוא שיקול ענייני ואין לי מה להגיד אחרי שאמרת את

השיקול הזה. סבבה, תודה רבה, אני שמח שאישרת את הדבר הזה. אני חושב

שזה חמור. אני חושב שאם ועדת החינוך היתה מתכנסת כמו שצריך כל הזמן

ויכול להיות שאנשים פה היו יכולים להביע דברים ולהגיד אותם והוועדה

עכשיו קצת יותר מתכנסת, ואני חושב שעצם זה שהדיון מתקיים עוזר לזה

שהמערכת יודעת גם יותר טוב על חלק מהדברים שבאים מלמטה, אני יודע

שאתה חושב שאני יודע את הכל וזה, אבל אני חושב שככה עובדים, ככה נכון

לעבוד. וכשהוועדה הזאת מתכנסת התהליכים יותר טובים, ובסופו של דבר המטרה היא שאנחנו כעירייה, שבסך הכל יש אנשים מלמטה ויש יותר מקום מלמעלה, אנחנו יודעים לתת את התוצאה המירבית. בשביל זה הוועדה קיימת. אז יופי, לא כינסת. דרך אגב, אני המשכתי לעשות כותרות, הייתי רוצה להגיד את הדברים, באתי להמשיך ללכת לעיתון ולהגיד אותם. אני חושב שאתם יצאתם עם זה לא טוב כי הרבה אנשים אומרים: 'הנה, מה אתם רוצים? 5 שנים לא כינסו את הוועדה' -

מר טל עזגד: העיר מזועזעת מזה שלא כינסו את הוועדה.

בינתיים החינוך פה לא היה כל כך גרוע.

עו"ד אבי גרובר: אפילו לא באת בשביל לשמוע את הדו"ח על

החינוך, אז היה לך ביקורת על הדברים בחינוך.

מר טל עזגד: כי אנחנו מגעילים. כי לדברי חברתך אנחנו

מגעילים.

גב' רותי גרונסקי: אני לא אמרתי מגעילים.

מר טל עזגד: את אמרת מגעילים במזנון של בית המשפט העליון,

ואני מציע לך -

עו"ד אבי גרובר: רותי אמרה מגעילים? אתה צודק, זה המקום.

מר טל עזגד: כן, עמדה ואמרה קבל עם ועדה, ויש עדים. אמרת

מגעילים. אני מציע לך להתנצל.

עו"ד אבי גרובר: במזנון היא אמרה מגעילים. אתה צודק. ואתה

אמרת לעיתון שאנחנו מבזבזים, איך אמרת שם?

מר טל עזגד: יש הבדל.

גב' רותי גרונסקי: עצלנים ומשועממים.

מר טל עזגד: אבל זה לא להגיד מגעילים, זה לא לשון הרע.

גב' רותי גרונסקי: אה, לא? משועממים זה לא לשון הרע?

מר טל עזגד: ולא לכתוב אס.אמ.אסים כמו שכתבת לגב' דברת

וייזר. אז בואי, אם את לא מצליחה להשתלט על היצרים ועל הפה שלך אז תטפלי בזה.

גב' רותי גרונסקי: אמרתי לך בקפיטריה אחד על אחד.

מר טל עזגד: לא אמרת אחד על אחד, אמרת קבל עם וקפיטריה.

גב' רותי גרונסקי: מי זה קפיטריה? אתה מכיר מישהו בקפיטריה?

מר טל עזגד: כן, עמדו 5 עורכי דין.

גב' שירה אבין: טל, טל.

מר טל עזגד: הם לא מכירים אותי? כולם הכירו אותי. ואם את

לא תתנצלי את גם תקבלי מכתב מעורך דין ואת תצטרכי להתנצל בעיתון. כי ככה לא מדברים.

גב' רותי גרונסקי: וואו, אני ממש מתרגשת.

מר טל עזגד: את יכולה להתרגש. זו לא שיחה בקפיטריה. בוקר

טוב אמרתי לרותי, אמרה אתם מגעילים. אני נעלבתי.

עו"ד אבי גרונבר: כן, זו דעתה האישית. בתור עורך דין אני יכול

להגיד לך, דעתה האישית-

מר טל עזגד: בתור עורך דין, מותר לי להגיד מה שאני רוצה?

עו"ד אבי גרובר: כן.

גב' רותי גרונסקי: אמרת בעיתון גם, שאנחנו משועממים ועצלנים.

גב' שירה אבין: חבר'ה, באנו לישיבת מועצה, אחרי הישיבה תגידו מה שאתם רוצים.

גב' רותי גרונסקי: זה בדיוק אותו דבר.

מר טל עזגד: לדעתי האישית זה נכון. את באמת משועממת.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, אנחנו באנו היום לדון בענייני ביקורת. אבי, אתה רוצה להוסיף משהו בנושא הדו"חות?

מר טל עזגד: היא אמרה צבועים...

מר יעקב קורצקי: די, נשמה, נו, מספיק.

גב' רותי גרונסקי: עשו לי ושתו לי.

עו"ד אבי גרובר: הדו"חות האלה של משרד הפנים, הלוא הם לא ממש ביקורת, אני גם אמרתי את זה כשאני הייתי יו"ר ועדת ביקורת. זה לא באמת ביקורת, זה מין איזשהו סוג של איזשהו צילום רנטגן של דברים שקורים פה.

מר טל עזגד: עד היום במאזניים, מי תרם לעיר יותר? את לא יכולה להתחרות פה בהרבה אנשים, גב' רותי. אז עם כל הכבוד לך.

- גב' שירה אבין:** טל, אנחנו בנושא ביקורת. את הדברים האישיים-
- מר טל עזגד:** אלה לא דברים אישיים.
- עו"ד אבי גרובר:** הכנסת לה?
- מר טל עזגד:** לא הכנסתי לה.
- עו"ד אבי גרובר:** יופי, אני שמח שאתה מרוצה.
- מר טל עזגד:** עזוב, אל תתנהג כמו ילד.
- גב' רותי גרונסקי:** אתה מתנהג כמו ילד.
- עו"ד אבי גרובר:** אין לה שאיפות להיות ראש עיר, היא באה לפה באמת כדי לתרום, היא משקיעה מאות שעות לטובת הציבור, לא בשבילה אישית.
- גב' רותי גרונסקי:** אל תגן עליי, אתה לא צריך להגן עליי.
- מר יעקב קורצקי:** אבי, מספיק.
- עו"ד אבי גרובר:** יצאת זה, הכנסת לה...
- גב' שירה אבין:** אבי, תמשיך לגבי-
- מר טל עזגד:** יאללה, סע, דבר לפרוטוקול.
- מר עידן למדן:** קבוצת כדורגל שהגיעה עד לליגת העל, קבוצת כדורגל שירדה.... אחר כך אין מעונות בזמן / יש מעונות בזמן.
- גב' שירה אבין:** עידן. אל תענו אחד לשני, נו די.

- מר טל עזגד:** תעלו על גלימות, רוצו לזה.
- מר עידן למדן:** זה לא מזלזל. מגעילים זה מזלזל וזה לא לזלזל.
- גב' שירה אבין:** מה אתם רוצים, לנעול את הישיבה כי באתם לעשות צעקות? אני באמת לא מבינה.
- מר יעקב קורצקי:** אבי, מה אתה רוצה, לנעול את הישיבה? שנלך?
- עו"ד אבי גרובר:** לי אין שום תכניות אחרות.
- מר יעקב קורצקי:** אז תפסיק אבל.
- מר עידן למדן:** אתה כנראה רוצה לגמור.
- גב' שירה אבין:** אני מבקשת.
- מר עידן למדן:** נתנו לך לדבר, שבו בשקט, תנו לו לדבר.
- מר יעקב קורצקי:** אנחנו לא נותנים לו לדבר, עידן?
- מר עידן למדן:** כל אחד ידבר בזמנו. טל רוצה לדבר – שידבר.
- גב' שירה אבין:** אבי, רוצה להתייחס לדו"חות של 2012-2013?
- עו"ד אבי גרובר:** הדו"חות האלה של משרד הפנים, עוד פעם, זה לא איזה דו"ח שהוא באמת ביקורת. הוא לא באמת בודק, הוא כמעט ולא בודק את ההליכים בעירייה, באמת את התפקוד של המחלקות. הוא עושה איזשהו צילום רנטגן. אחד הדברים פה שכן עולים זה הנושא שלא מעט מהוועדות לא מתכנסות כמו שצריך. אני מודה שגם אני, בתור יו"ר ועדת ביקורת, היה לי נורא קשה לתפקד בתוך ועדת הביקורת, כי יש פה איזה משהו עם ועדת הביקורת, עם האופן שבו גם ראיתי פה כמה הקואליציה מגיעה לישיבות של

ועדת ביקורת, כמה ועדת ביקורת הזאת באמת יכולה לעבוד ובאמת לנסות לייצר איזשהו תהליך של תיקון של הדברים. אני חייב להגיד שאני כן חושב שאם אין שיפוט אז לפעמים, אתה יודע, זה פשוט המקל עובר על המים ונעלם באופן וככה מתייחסים לזה. אני כן חושב שלפעמים צריך לדעת לתת עם הפטיש. אין מה לעשות, כי כשאתה מוצא ליקויים אתה גם צריך לתקן אותם.

גב' פרח מלך: תבדוק שוועדת הליקויים לא תיקנה. אל תגיד שזה עובר ככה, כי זה לא עובר. לראיה, הוא לקח את 2012 ו-2013 והוא אמר שכל שנה היה שיפור.

עו"ד אבי גרנבר: אני אסביר בדיוק למה התכוונתי.

גב' פרח מלך: לא היו פה נהלים אף פעם.

עו"ד אבי גרנבר: גם אנשים צריכים להבין לפעמים שכשהם מזלזלים לכל האורך בנהלים הם לא ממשיכים לעבוד במקום ציבורי. זו דעתי. הדבר הזה לא קורה פה. אנשים פה לא נותנים אחריות אישית על המעשים, וזה תיכף כשנגיע לדו"ח עצמו. פה יש עניינים שבאמת מראים קצת על הפרוצדורות של דברים בעירייה, אני חושב שזה לא מספיק טוב, זה לא כמו שאני הייתי מייעל את העסק וזה עולה פה בדו"ח. ועוד פעם, אני חוזר על זה עוד פעם כמו שאמרתי כשאני הייתי יו"ר ועדת ביקורת. אני מצפה ליום שזה כן יקרה. זה קורה היום יותר טוב, דרך אגב, כי חלק מהוועדות נמצאות היום באחריות של מישהו או מישהי אחרת, ואנשים אחרים מכנסים, איכות סביבה גיא קלנר מכנס, חינוך את מכנסת, הדברים האלה קורים יותר וזה צעד בכיוון הנכון.

מר עידן למדן: אני לחלוטין לא מקבל את מה שאמרת, קורצקי, ואני לא אחזור על מה שאמר אבי, כי חלק מהדברים הוא אמר בעצמו. אבל

הדיבור שאתה מציג כאילו כשעושים אז פתאום תמיד מתחיל בסכום אחד ונגמר בסכום אחר, כמו שאתה לא מנהל ככה את ביתך, ואני בטוח שאתה לא מנהל ככה את ביתך, וכמו שמשפחתך לא מנהלת ככה את עסקה, אז ככה לא מנהלים שום דבר.

מר יעקב קורצקי: למה אתה מכניס כאלה דברים?

מר עידן למדן: כמו שאני לא מנהל את המשרד שלי. אמרתי לך ששיניתי, אמרתי אני, העסק שלי. זה נכון שכל אחד אחר עושה, לפעמים יש חריגות, זה נכון. זה אני מוכן לקבל שלעיתים יש חריגות, לעיתים יש שינוי. אבל אז אתה צריך להתמודד איתם בצורה הראויה והחוקית. וכמו שאתה בבית תתחיל לכתת רגלך ממישהו למישהו בשביל למצוא מקור מימון, או תלך ותרחיב את מקור האשראי שלך מראש ועל בסיס משהו, אז אתה תקבל את הדברים. ולכן לבוא ולהגיד לי 'זה ככה, זה היינו הך', זה לא עובד. במיוחד זה לא עובד כשמזהירים אותך בדרך. לא פעם ולא פעמיים קמו פה, הן בדיוני התקציב והן בדיונים אחרים והעירו על הדברים. ואין דו"ח הביקורת מ-2012 ולא למדת כלום, או כמעט לא למדת כלום. ההתנהלות שלך, או מרבית ההתנהלות שלך בשנת 2012 המשיכה בשנת 2013, ואף החמירה. ואם דיברנו בזמנו לדוגמה על בית יד לבנים שחרג, ואם דיברנו זה, כשהחריגות האלה קורות באופן סיסטמתי אחד משניים – או שאתה מבזבז כסף בלי הכרה, או שאתה מוכר את כספי הציבור, או שמישהו סתם נהנה. אני לא יודע. כי הביקורת הזאת לא באמת מראה לי. כי כשאני החלטתי על לעשות פארק זה אני כעירייה הייתי אמור לעשות את הפארק הזה. והיועץ משפטי שלי היה צריך פה לבוא ולהגיד לי שעכשיו אני יכול להרחיב מכרז שבדיוק עמד להסתיים, ולא פתאום ללכת ולשפוך על אישור שלך ושלי פחות או יותר 24 מיליון ₪, שאישרנו כולם ביחד, כולל אופוזיציה אישרה אז את תקציב הפיתוח, את התקציב הבלתי רגיל. וכשזה נגמר לך בקרוב ל-55 זה בלתי סביר

בעליל. או הפארק. יש מניעים אחרים ושיקולים אחרים, ומישהו הוביל פה את המהלך הזה, ולכן זה לא הגיוני. לטעמי מה שקרה בדרך השרף והעלויות שלה חייב לעבור למשטרת ישראל שתבחן את זה, וגם מה שקרה בפארק חייב לעבור למשטרת ישראל כדי שתבחן את הנתונים האלה. כל החומר כפי שהוא מוכן היום ע"י המבקר של משרד הפנים להעביר. שיעברו הדו"חות, שיעברו הדברים, שמישהו יסביר לי ושימישהו ייתן את הדין. כי כספי ציבור, אני לא זורק אותם ככה. אני לא שופך אותם ככה סתם. ואם פארק אחר, אם הייתי יכול בסכום הזה לא רק לבנות את הפארק, באותו סכום של 55 מיליון ש"ח הייתי יכול לבנות את הפארק ועוד שני גנים אחרים. הייתי יכול. למה לא עשיתי את זה? אם הייתי יודע לחסוך את הכסף ולפעול חכם ולא רק לפעול בראש של בחירות אולי זה היה קורה. אז זה לא נכון לבוא ולהגיד האמירה הזאת שכשעושים אז הכל מתבזבז זה לא נכון. בטח ובטח כשלא היה שום שינוי תכניות. לא הביאו אלינו למועצת העיר ואמרו לנו: 'רגע, עכשיו בואו נעשה שינוי דרמטי בתכניות'. לפחות היה בא למועצת העיר. שום דבר לא קרה. והדברים האלה הם לא מסודרים, והדברים הם לא, וההמלצה, סליחה פרח ובלי לזלזל, אני מבין שאת עומדת בראש הוועדה לתיקון ליקויים, ההמלצה להעביר את זה כך סתם לוועדה לתיקון ליקויים, לטעמי היא לא מספיק.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא כל ההמלצות.

מר עידן למדן: אני אומר כרגע את עמדתי. אתה היו"ר, אתה תגיד מה אתה ממליץ אחר כך. יש דברים שזה באמת תיקון ליקויים. כינוס ועדות זה תיקון ליקוי, העדר תבחינים זה תיקון ליקוי. והנה עמדה פה איריס רק לא מזמן ואמרה: 'רבותיי, התבחינים שלנו לא עודכנו כבר למעלה מ-4 שנים'. לא עודכנו, לא פורסמו, לא פעלנו לפיהם. בישיבת המועצה האחרונה שלא עלה בידך להגיע אישרו תקציבים קודמים. אישרו תקציבים קודמים שהיינו

צריכים לאשר פתאום בכל מיני דברים לשנת 2013, שמעולם לא באו לישיבת המועצה. אז זה מובן מאליו? לא, זה לא מובן מאליו, ויש פה חשש כן, מבחינתי יש פה חשש כן לעשייה ובחישה פוליטית ושמישהו נהנה. אם מישהו נהנה אז זה לא חסר בסוף. ולא סתם לא תוקן הליקוי. למה התיקון הזה לא תוקן מ-2012 ל-2013? מישהו רצה שהוא לא יתוקן. מישהו רצה שליקוי כזה או אחר לא יתוקן. אז הדברים האלה, ולא בכדי אומרת כרגע הוועדה, שחלק גדול מהליקויים התחילו פתאום בשנת 2014 להשתפר ומתחילים להיות נהלים ומתחילים לעבוד מסודר. יסיק השומע את אשר יסיק. אותו כנ"ל לגבי פרוגרמה לצרכי ציבור. כל הזמן אומרים 'יש, יש', פתאום שומעים שאין. ומה קשר לזה שראש העירייה נבצר? כדי שתהיה לך פרוגרמה לצרכי ציבור, שתדע שמה שאתה מצביע בוועדה לבניין עיר כשאתה הולך ומרים את היד על עוד פינוי בינוי ועוד איזושהי תכנית מיוחדת, שתהיה לך פרוגרמה מוכנה. על מה אתה מצביע? אתה מאשר מאות ואלפי יחידות דיור בלי שעוד יש לך בכלל את הידע, ואז בסוף השנה אנחנו כולנו רצים כדי למצוא עוד גן פה ועוד קרקע פה ועוד משהו זה.

מר יעקב קורצקי: מה אתה רוצה, שאנחנו נעשה סטופ, נעצור את העיר?

מר עידן למדן: תעשה את הפרוגרמה-

מר יעקב קורצקי: פתאום בא לך טרכטנברג, נגיד לו: 'רגע, אנחנו מחכים... לא עוצרים את העיר.

מר עידן למדן: אם היית לפני 5 שנים מכין את הפרוגרמה, או לפני 10 שנים מכין את הפרוגרמה, היית יודע את הדברים והיית מסוגל להגיע למצב שאתה בו לפחות יודע להעריך, אתה לפחות יודע מה אתה הולך לאשר ומתי ולמה. ואתה לא יודע היום. אתה לא יודע, ובגלל זה כל פעם קורה לך

המצב שבו אתה צריך סתם השנה, בשביל שתהיה לנו את הצפיפות, היתה צריכה דברת או שירה או לא יודע מי לרוץ ולתמרן בין כיתות. היו צריכות להתחיל למצוא כדי להגיע למספר שהכי רצינו. אבל אם היינו חושבים מקודם, או אם לא היינו חלילה וחס מבזבזים פי 2 על דרך השרף, אולי היה לנו מספיק זמן לבנות יותר כיתות. אולי היינו כבר מוכנים ובכלל לא היינו צריכים לעשות קומבינות ולהעביר מפה לפה. אולי אז היית מוכן? זה החשיבות של הכסף הציבורי, ולכן יש לך את הנהלים ולכן יש לך את הסדרים. ולכן אני בהחלט חושב, לא יודע מיכה אם זה בסמכותנו או לא, אבל אני כן חושב שלפחות את שני הדו"חות האלה, את הדו"ח בעניין של הפארק ובעניין של דרך השרף, אני חושב שבהחלט צריך להעביר את זה הלאה לחקירת משטרה. צריך לראות אולי מישהו צריך ללכת ליחידה לחיוב אישי על הדבר הזה. לא יודע. אולי מישהו צריך לעשות, אני לא יודע מי תפקיד זה. אם צריך להגיד אני אשמח. ויש המלצות שהן תיקון ליקויים.

מר יעקב קורצקי: אתה עורך דין, קח את זה למשטרה, מה הבעיה? אתה צריך מאתנו את האישור? אנחנו צריכים לאשר לך? לך למשטרה, קח את הדו"חות...

מר עידן למדן: האינטרס שלך כמי שבאמת חשוב לו הציבור וכמי שהיום יושב בראש אגודת הספורט ורוצה לדעת מראש שיהיה לו את הכסף לפעם הבאה ושאפשר יהיה לבנות להם מתקן, ולא כל פעם, ונבנה לילדים שלנו עוד אולמות ספורט, האינטרס שלך זה לשים קץ לאי סדרים האלה. האינטרס שלך זה פעם אחת ולתמיד לדעת מה קרה שאיזה שני פרויקטים יצאו לגמרי מפרופורציה. זה האינטרס שלך.

מר טל עזגד: אתם יושבים ורומזים פה כל הזמן שמישהו נהנה ויש כאלה שנהנים. בואו תגידו את הדברים ותלכו למשטרה. אני אשמח

לשמוע.

מר עידן למדן: אני אומר שמישהו צריך לבדוק את זה.

מר טל עזגד: הרמזים האלה, שמענו לפרוטוקול...

מר יעקב קורצקי: אני בכלל לא נוגע, אתה נגעת בהרבה דברים שאתה

יודע מה...

מר עידן למדן: לבוא ולהגיד עכשיו-

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: אני אמרתי לך על עקרונות שלי בחיים...

מר טל עזגד: יושבים פה אנשי מקצוע.

מר יעקב קורצקי: הגזבר, אנשי המקצוע, המהנדס של העירייה, נגעת

ביד לבנים. אני חושב שהתחלנו ב-7 מיליון ש"ח, סיימנו מעל 14 מיליון ש"ח.

מר עידן למדן: נכון.

מר יעקב קורצקי: אז אהרון, אתה לא היית. פתאום באו לנו, הקבלן

מת באמצע. דברים הם דינמיים מה נעשה, זה דינמיקה של החיים. ואז

פתאום צריך לעשות...

מר עידן למדן: הכל דינמי, עכשיו גם הגלריה זה דינמי.

עו"ד אבי גרובר: היא עדיין דינמית, יש לך את זה מחר בישיבת

מועצה, זה עדיין דינמי.

גב' שירה אבין: מחר אין ישיבת מועצה, יש ועדת כספים. אחר כך

תהיה גם ישיבת מועצה. אני מבקשת-

מר יעקב קורצקי: אתה רואה לאן אתה מגיע? פתאום אתה קופץ,

קבוצת הכדורגל. מה עכשיו קשור?

גב' דברת וייזר: אפשר לשאול שאלה כללית?

מר עידן למדן: כי גם באצטדיון כדורגל התחלת בסכום מסוים

וסיימת בסכום אחר. אני אזכיר לך.

מר טל עזגד: אז גם זה משטרה?

מר עידן למדן: התחלת בסכום אחד וסיימת בסכום אחר. אתה

מקבל את זה כשיטה ומובן מאליו. אנחנו לא מקבלים את זה.

מר טל עזגד: אם נשארו ניצבים במשטרה תגיש את זה לזה.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: אפשר להשחיל איזה מילה? רק מעניין אותי בקשר

לפארק, אפשר?

גב' שירה אבין: שנייה. כן, דברת.

גב' דברת וייזר: מן הסתם קראת את דו"ח מבקר משרד הפנים

במלואו, נכון? מן הסתם.

מר אהרון אלמוג אסולין: מן הסתם. יותר מפעם אחת.

גב' דברת וייזר: מה שרציתי לשאול, שאלה מאוד כללית. כשהוא בא

ולצורך העניין בחן את החריגה של תקציב הפיתוח של הפארק.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הוא לא בחן את תקציב הפיתוח.

גב' דברת וייזר: זה מה שאני רוצה לשאול, הוא לא בחן את התקציב

עצמו ואת עצם החריגה ואת הסבירות או שהוא מדבר על נהלים?

מר אהרון אלמוג אסולין: כמו רואה חשבון הוא עושה את זה. הוא מודיע לך

את המספר. הוא אומר לך: 'זה המספר'. הוא לא בודק מה היה שם.

מר אהרון אלמוג אסולין: היא שאלה אותי, בוא נעשה את זה קצר. אני לא

יודע מה הוא בחן. הוא שם שורה תחתונה. השורה התחתונה היא חריגה של

74 מילים. תשובת הגזבר אומרת-

גב' דברת וייזר: על הפארק?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, כל השנה. תשובת הגזבר, תקן אותי אם אני

שוגה, שהחריגות...

גב' דברת וייזר: אבל כשהוא בא הוא לא זרק מספר, מן הסתם דו"ח

מבקר הוא מתאר את ממצאי הביקורת שלו, הוא אומר איזה נהלים, מה הוא

בדק, נכון? ואז יש לו ממצאים. הוא לא מסיים בשורה אחת.

גב' שירה אבין: את שואלת אם הוא דיבר על עצם ההתנהלות

במהלך ה...?

גב' דברת וייזר: זה כאילו נשמע על פניו שהוא דיבר רק על ה...

מר אהרון אלמוג אסולין: היא שואלת אם הוא בדק מה יש במספר הזה.

גב' דברת וייזר: בדיוק, זה מה שאני שואלת. כי זה נשמע שהוא נותן

ביקורת על המספר עצמו.

גב' פרח מלך: הוא הסתכל מה אושר וכמה יצא.

גב' דברת ויזר: אוקיי, אבל הוא לא שואל למה זה יצא... רוצה לוודא אם זה בסדר או לא בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא שואל, ואנשי המקצוע, ראשי האגפים בעירייה משיבים לו. כשאת קוראת את הדו"ח את רואה שהם מתייחסים לכל הערה, וההתייחסויות הן תוך כדי הביקורת.

עו"ד אבי גרובר: הוא לוקח את הדו"ח הכספי של העירייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הוא מקבל תשובות.

עו"ד אבי גרובר: הוא לא בדק את המספר.

גב' שירה אבין: הוא לא נכנס לעומק של הדברים.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: מה את לא מבינה? בשביל זה לשיטתו של עידן הוא אומר צריך ללכת למשטרה.

גב' דברת ויזר: זה מה שאני לא מצליחה להבין. מה זה דו"ח מבקר של משרד הפנים? הוא בא לראות אם אישרנו או לא אישרנו? הוא צריך לבדוק את ה...

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: הוא יכול להיכנס לעומק הדברים או שהוא יכול לבוא ולהגיד היה X, זה היה, זה יצא, יש חוסר של כך וכך על כל פועל וזה מה שהוא...

מר עידן למדן: עכשיו את תחליטי אם את בודקת או לא בודקת או מה את עושה.

עו"ד אבי גרנבר: הוא, יש לו כמו שאלון כזה שהוא צריך למלא אותו. יש לו פורמט שהוא צריך למלא אותו. כתוב פלוס מינוס בנושא של תב"רים, הוא הולך לדו"ח הכספי, פותח את הדו"ח הכספי, רואה שם את המספר, מעתיק אותו. כמה עובדים, חוברות ארנונה, לוקח, הולך לזה, מעתיק את הנתונים. הוא לא בודק את הנתונים, הוא לא משרד רואי חשבון שבודק בצורה זה, הוא לא בודק כלום.

גב' דברת ויזר: סבירות של תקציב.

גב' פרח מלך: לא, זה כן משרד רואה חשבון.

עו"ד אבי גרנבר: הוא הולך לתוך המקורות שקיימים, מרכז אליו את הנתונים-

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא משרד רואה חשבון, הוא מצלם מצב.

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרנבר: איך הוא יודע כמה... התכנסו? הוא מתקשר ללשכת ראש העיר, מבקש מהם לקבל את הרשימה, לשכת ראש העיר מתקשרת לכל יושבי ראש הוועדות. אני זוכר שהייתי יו"ר ועדת ביקורת, היו מתקשרים אליי באיזושהי נקודת זמן, 'מה ישיבות קיימת שנה שעברה? תאריכים', ככה הוא אוסף את כל הנתונים האלה ומכין איזשהו מסמך, שהוא כמו שאמרתי, איזשהו סוג של צילום רנטגן, מצלם את כל הנתונים, מרכז לך אותם בפורמט אחיד שבכל העיריות אפשר ככה להראות וכל עירייה יש לה את אותו מסמך. שיהיה מסמך אחיד בכל העיריות עם הנתונים. את רוצה להשוות עכשיו

עירייה X מול עירייה Y – את הולכת לכולם, יש לך את הספר הזה בכל עירייה ואת יכולה ככה להשוות. זו לא בקרת איכות, זה לא משהו שאומר לך מה נמצא בתוך ה-74,000, הוא לא יודע להגיד את זה. הוא יודע להגיד 74, זהו, זה מה שהוא יודע להגיד. יכול להיות שהאגף שלו במשרד הפנים, אם הוא רוצה, יכול לבדוק את זה. זו לא המטרה של הדו"ח הזה.

גב' דברת וייזר: אבל כשיש חריגה, זה שהוא בא עם צ'ק ליסט ובודק דברים מסוימים זה בסדר, אבל כשיש חריגה של 74 מיליון-

עו"ד אבי גרובר: אבל הם עשו פעולות אחרי זה. הם החליטו שזה לא בסדר, הם קראו אותם לבירורים, ישבו איתם על המספרים. זה התבצע במשרד הפנים, לא פה. המחוז בדק ואז קבע, למשל, קנס כזה שהוא נתן לנו, שהוא העביר מפה לפה.

גב' דברת וייזר: בסדר, אבל עוד פעם, זה הטכנוקרטיה, אני שואלת על המהות. עזוב אותי מטכנוקרטיה שלא העבירו מפה לפה.

עו"ד אבי גרובר: אין כרגע דו"ח שבדק האם ה-74-

גב' דברת וייזר: למה מישהו לא בא ובודק למה יש חריגה של 74?

מר עידן למדן: זה מה שאני מציע.

עו"ד אבי גרובר: כרגע הוא לא ידע להגיד למה.

גב' שירה אבין: יכולה הממונה על המחוז לקבל החלטה שבדברים כאלה וכאלה שהיתה חריגה לא מקובל עליה והיא רוצה לעשות בדיקה. על דברים מסוימים רואה החשבון נכנס לתוך... בודק דברים פרטניים שהיא מבקשת ממנו לבדוק.

גב' דברת ויזר: נכון, זה מה שאני אומרת. אין פה ביקורת עומק, יש פה ביקורת טכנוקרטית.

עו"ד אבי גרובר: אני מהמר שעל חלק מהדברים אנחנו עוד נחזור ונדבר פה בצורה יותר-

מר גיל גורדון: אבי צודק. הרמה של הדו"ח הזה היא באמת מאוד כללית עפ"י נתונים. 74 מיליון, הם שואלים אותנו מה זה – מימוני / לא מימוני, אנחנו בדרך כלל עונים איזה תשובה סתמית וזה מספק אותם. לא נכנסים באמת למהות של הדברים. לעומת זה אצל הממונה על המחוז, שם היא כן נכנסה למהות. היא אומרת: רגע, אני רוצה להבין מה קרה פה, עשינו חשיבה גם איך לתקן את התהליך, חטפנו גם על הראש כל מה שצריך, אבל שם נעשתה פעולה אמיתית מבחינת ביקורת ולימוד הלקחים. אבל לא בדו"חות האלה.

מר עידן למדן: אבל עדיין לצערי, ובשים לב למה שהולך לעלות לנו בוועדת הכספים, יעקב, וזה מתקשר אליך, אנחנו עדיין לא למדנו את הלקחים. והסיבה שלא למדנו את הלקחים היא כי זה לא עניין לוועדה לתיקון ליקויים אלא זה כן עניין לאיזושהי בדיקה הרבה יותר מעמיקה. לטעמי לפחות שני נושאים אני כן הייתי מעביר לחקירות משטרה, מי שצריך לעשות את זה בעירייה.

גב' שירה אבין: אבל זה לא רלוונטי כרגע לדו"חות שאנחנו מדברים עליהם.

מר עידן למדן: הדבר הנוסף לגבי הוועדות, באמת רואים את השינוי ורואים את הדברים שמתחילים לזוז. אני כן חושב שאפרופו התבחינים, ובמתקשר למה שהעלתה איריס לאחרונה אנחנו כן צריכים, ואני

מקווה שנקיים על זה דיון מהיר עוד לפני התבחינים לשנה הבאה כי אנחנו אמרנו את זה ועמדנו על כך והגיע הזמן שנתקן את זה, וזה דברים שהם ליקויים ודברים שבאמת אני מסכים איתך שזה צריך. יש הרבה פעמים חריגות, יש הרבה פעמים דברים, זה קורה לכולנו, אבל אז תתקן את זה עפ"י הנוהל, ותתקן את זה עפ"י הנוהל והחוק. העובדה שאנחנו לא עושים את זה -

עו"ד אבי גרובר: פעם הבאה תעשה את זה לפי הנוהל. מה זה לתקן לפי הנוהל? העבודה בוצעה. העבודה בוצעה לא איתו, לא כלום.

גב' שירה אבין: הוא אמר שהוא מסכים שצריך לעשות לפי נוהל.

עו"ד אבי גרובר: כשאתה צריך לאשר אירוע תרבות ביחידה התורנית אז אתה מקבל X הצעות כמו שצריך, אתה שומר אותן.

גב' שירה אבין: זה מה שהוא אמר.

עו"ד אבי גרובר: לא לתקן את מה שהיה.

מר יעקב קורצקי: כל הנשק שיש להם בארסנל, אני רואה מימין, משמאל, אני מחכה לזה. כמו שאתמול למשל הבנתי, אתה ישבת, אמרת לי ייעקב, מה, אתה לא בבת מצווה? צחקתי, לא הבנתי כל כך. בהתחלה חשבתי אני הולך להילחם בכל העולם. עכשיו אני מחכה לתרבות התורנית, אני אתן לכם מסקנה בסופו של יום שאני אגיד לכם, אני חייב להגיד... תזדרז עם זה, אני מבקש, זה חשוב מאוד.

מר עידן למדן: תן לי לסיים משפט אחרון רק.

מר יעקב קורצקי: אני נותן לך מסקנה שאני תיכף, שורה תחתונה של היום, של התרבות התורנית, אתם נוגעים בזה כי אבי כבר נתן לי איזה בוקס. אבי נתן לי בוקס.

גב' שירה אבין: לא, אבל תתייחס אחר כך.

מר עידן למדן: הוא הריס מכה להנחתה.

מר יעקב קורצקי: היו לי שתי דרכים להתייחס לזה. אהרון, אני רוצה להתייחס לזה, אולי אני אצטרך ללכת.

גב' שירה אבין: אז רגע, בוא רק נסיים את זה.

מר יעקב קורצקי: אז תציג את זה.

מר עידן למדן: רק תן לי לסיים את המשפט. המשפט האחרון שאמרת -

גב' שירה אבין: לגבי הקטע הספציפי?

מר עידן למדן: לא רק לגבי הקטע הספציפי.

גב' שירה אבין: אז אחר כך.

מר עידן למדן: אחד הדברים שהוא לא שומע כרגע כי הוא עסוק, שלדעתי באמת הביאו לכך שלא תיקנו את הדברים, היתה התייחסות מעין זו. וכן, רק כשאנחנו באמת נתחיל ליישם ולבחון את הדברים יותר לעומק כולל, כן חיוב אישי אם צריך, כולל כן מי שנתן אישור תקציבי כשלא היתה לו סמכות או זה, צריך לשלם את המחיר וללכת הביתה.

מר טל עזגד: מה זה חיוב אישי? מי שמך בכלל להחליט על חיוב אישי, תגיד? מה אתה מקשקש?

מר עידן למדן: ימנע את ההמשך של הדו"חות האלה.

עו"ד אבי גרובר: הוא יכול להעביר למחלקה -

מר טל עזגד: הוא לא יכול להעביר למחלקה לתביעות אישיות.

מר רפאל בראל: אני יכול להגיב? אני יושב כאן 25 דקות. כל הבמה היתה אך ורק של למדן. נכון, הדו"חות מדברים בעד עצמם. הדו"חות לא תמיד יפים, ומה שכתוב בדו"חות זה מה שהמבקר מצלם ברגע ספציפי מסוים והוא לא הולך ועובר את כל השלבים, וזה נאמר. אבל מכאן ועד לפנות לאנשים במרומז ולהאשים אנשים ולדבר על משטרה ולדבר על חיוב אישי, הרימי כמוך יודע, אתה היית שלשום בבית המשפט העליון. ניסית.

מר טל עזגד: וזכה.

מר רפאל בראל: הוא לא זכה, הוא ניסה.

מר טל עזגד: זכה.

מר עידן למדן: עובדה שהוא קיבל...

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: אני עוד לא סיימתי לדבר. אתה דיברת 25 דקות בלי שפצחתי פה.

מר עידן למדן: ממש לא דיברתי 25 דקות. אתה הגעת באיחור היום, יעקב הפריע לי ואבי הפריע לי.

מר רפאל בראל: בחיך, די. די מכל הפוליטיקה הזאת, היא מלוכלכת. זה לכלוך, פוליטיקה מלוכלכת.

מר עידן למדן: אתה מדבר? לא היית ביום ראשון בישיבה, לא באת ביום ראשון.

- מר רפאל בראל:** בוא תניח לי.
- מר עידן למדן:** אז בוא תדבר.
- גב' רותי גרונסקי:** זה לא פוליטיקה שלא הגעת ביום ראשון? על מה אתה מקשקש?
- מר רפאל בראל:** את יודעת למה? מה זה עניינכם?
- גב' רותי גרונסקי:** זה לא פוליטיקה? אז מה זה היה?
- מר רפאל בראל:** זה לא פוליטיקה. תפסיקו לעשות פוליטיקה מלוכלכת.
- גב' רותי גרונסקי:** קשקשנים, אתם... כל הזמן.
- מר רפאל בראל:** רותי...
- גב' רותי גרונסקי:** אתה תרגיע. אבל אל תיתמם.
- מר עידן למדן:** מדברים איתך, מכבדים אותך, דבר יפה ותכבד אחרים.
- מר רפאל בראל:** אתה לא מכבד אחרים.
- מר עידן למדן:** אני מכבד אותך מאוד.
- מר רפאל בראל:** אתה רוצה את המשטרה ואתה רוצה – אז תיגש למשטרה.
- מר עידן למדן:** ללכת למשטרה זה לא לכבד אנשים?
- מר רפאל בראל:** מישהו מונע את זה ממך?

גב' שירה אבין: עידן ורפי, אני מבקשת מכס. רפי, אתה רוצה

בבקשה לדבר לגופו של עניין?

מר רפאל בראל: לא, אין לי כבר מה לומר.

גב' שירה אבין: בסדר. לגבי שני הדו"חות האלה, אהרון?

מר אהרון אלמוג אסולין: בסוף, מעבר לנושא שיוצג לנו בנובמבר או רלוונטי

להערות הפרטניות, יש דברים שהם יותר כוללניים שאני מבקש להתייחס

אליהם בסוף המצגת כי הם חוזרים על עצמם כמעט בכל זאת.

גב' שירה אבין: ההתייחסות לגבי שני הדו"חות האלה הסתיימה?

בואו נעבור בבקשה לדו"ח הבא.

מר אהרון אלמוג אסולין: חבל שיעקב איננו, כי רציתי לפתוח בבית משפט

מחוזי.

עו"ד אבי גרובר: חכה, הוא יבוא, רגע נחכה לו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה לומר שני משפטים, אחד בהמשך לדברים

של רפי והויכוח עם למדן, ואחד לפתיח שאמר קורצקי. קורצקי, תקשיב

בבקשה. יעקב, דו"חות ביקורת עוסקים בשני סוגי אנשים.

מר טל עזגד: רגע, רותי יש לה משהו להגיד לי. סליחה, אנחנו

מתנצלים.

גב' שירה אבין: טל.

מר טל עזגד: לא, היא ממלמלת, בואי תגידי, נו. זה רגע לפני

ההיסטריה שהיא נכנסת.

מר אהרון אלמוג אסולין: דו"חות הביקורת שאנחנו עוסקים בהם מטפלים בשני סוגי אנשים. עובדי העירייה, הסגל של העירייה, והאנשים הפוליטיים. מה לעשות וב-2014 החיים מורכבים. האדם העובד, ה-civil servant, אחראי לקיים את הנהלים ולהיות זה שמרים את הדגלים ואת הכרטיסים הצהובים בפני האדם הפוליטי. ולכן כל ההערות שמתייחסות לנהלים מתייחסות ישירות לאותם ראשי אגפים ועליהם אין שום מקום לא לוותר ולא למצמץ, ובעניין הזה החובה היא שלהם. האדם הפוליטי קצת יותר מורכב. אני אומר האדם הפוליטי, אני מתחיל מראש העירייה וגומר באחרון חברי המועצה. הוא צריך לעשות דברים, הוא צריך ליזום דברים לרווחת התושב ולמען כולם. עובד העירייה צריך לאפשר לו את זה, אבל אותו אדם פוליטי גם מחויב מתוקף השבועה שלו, 'אני אני מתחייב למלא את תפקידי ולקיים את כל הנהלים ואת חוקי המדינה'. כשאני התחייבתי על זה גם התכוונתי לזה, ואני חושב שכולנו התכוונו לזה, והביקורת מתייחסת בין היתר לזה שאותו איש פוליטי שהתחייב לפעמים לא עמד בנהלים האלה והאיש שאמור היה להגיד לו 'נו נו נו' קצת נרדם. אני לא רוצה לפתוח על זה דיון. לוויוכח שהיה כאן, רבותיי, אני אומר לכם בשיא הכנות. הבית בוער ואנחנו רבים עכשיו בינינו מי צועק יותר ומי צודק פחות. אני לא מגזים, הבית בוער. הדבר הזה חולה. ואני מציע שנמשיך את המצגת.

1. דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנת 2013.

אנחנו עברנו לדו"ח הביקורת של מבקר העירייה ל-

גב' שירה אבין:

2013.

מר אהרון אלמוג אסולין: היחידה לתרבות תורנית – במהלך 2010-2011 היחידה הזאת התנהלה בצורה, כ-understatement אני אומר את זה, שאינה תואמת את נהלי העירייה ואת חוקי המדינה. נקודה. אני לא אומר את זה, המבקרים אומרים. היתה שם מעורבות של פוליטיקאי חבר מועצה בניהול שוטף של היחידה הזאת.

חבר מועצה לשעבר?

???

מר אהרון אלמוג אסולין: לשעבר. ובפועל היחידה הזאת התנהלה ללא פרוטוקולים, ללא נהלים, ללא ישיבות הנהלה, בוצעו חלוקות כרטיסים ללא שום בקרה, אירועים, שיעורים, טיולים, הפקות למיניהן שהתקיימו ואף אחד לא יודע אם הן קוימו או לא קוימו, אך בוודאות הן שולמו. הבחירה של האנשים האלה – מרצים, מורים, מפיקים, בניגוד חמור לנהלי משרד הפנים והעירייה, ללא שום בקרה, וחתימת ראש המחלקה היתה לחותמת גומי. היות ואנחנו מתייחסים לשנתיים, ההתייחסויות אינן רבות. אפשר לשים את הכל על גבו של אותו חבר מועצה ובזה גמרנו. אני חושב שבמשמעות הלכח זה לקח לעתיד, ואני חושב שבעניין הזה או שלמדנו מעט מאוד או שלא למדנו בכלל. ותיכף נגיע לזה. אומר לנו אלי שגיא, שבתקופת הביקורת בעצם אותו אחראי על היחידה, קוממי נדמה לי שמו, הוזה לחלוטין ע"י חבר המועצה. אישורי התשלומים שאלי חתם עליהם היו בהוראת אותו חבר מועצה. המצב כיום, וביקשתי מאלי להביא לנו את נהליו אז הוא הביא את נהליו ואת הפרוטוקולים איך הוא מנהל את העניינים, ולכאורה, לכאורה אני אומר, היחידה הזאת מתנהלת יפה מאוד היום. ישנו מחזיק תיק שישב איתו בתחילת השנה הזאת או בסוף השנה הקודמת, יש כאן פרוטוקול של מה שהם סיכמו, הם תרגמו את זה לתכנית עבודה, תכנית העבודה הזאת עברה לאחראי היחידה, הוא מממש אותה, והיה שם, נדמה לי, גם חשב או משהו כזה, כך

שהעסק הזה מתנהל לכאורה בסדר. ולקראת סוף הדיון אומר לנו אלי שגיא שלאחרונה, לפני כמה חודשים, סגן ראש העירייה צירף לו את המזכירה האישית שלו או העוזרת האישית שלו, שתעזור בניהול היחידה הזאת. שאלתי את אלי: 'אז מה למדנו?' זה לא ישירות ע"י חבר מועצה, גם אם הוא סגן ראש העיר, אבל זה בעצם שבאמצעות שלוח אדם יש מעורבות פוליטית בניהול המחלקה הזאת. שוב. ואני לא יודע, אמרו לי שהאישה הזאת מקסימה והיא אשת אשכולות והיא מכירה את הצרכים והכל, אבל עדיין אנחנו לא למדנו כלום מהניהול של הדו"ח, של חבר המועצה הקודם.

יתירה מזאת, היום נודע כי אחד המבוקרים הקשים בדו"ח הזה הוא ט"ז הפקות ואירועים. ט"ז הפקות ואירועים, שאלתי בדיון בוועדת הביקורת האם האיש הזה עדיין מועסק ע"י העירייה באירועים וזה, אמרו לי 'נאדה, כלום'. היום נודע לי שהוא עובד באגף החינוך.

עו"ד אבי גרובר: הוא עוזר סגן ראש העיר, מה זה עובד באגף החינוך?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא יודע.

עו"ד אבי גרובר: הוא העוזר שלך.

מר יעקב קורצקי: לא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, גם אני יודע לצעוק, די נו.

גב' דברת וייזר: מי זה ט"ז הפקות?

מר אהרון אלמוג אסולין: ט"ז הפקות, זה בחור, אני לא יודע איך קוראים לו.

עו"ד אבי גרובר: זכריה...

גב' שירה אבין: אני חושבת שלדבר על אנשים ושמות לא ראוי.

מר אהרון אלמוג אסולין: את צודקת, אני חוזר בי.

גב' שירה אבין: ולא משנה על מי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן נשארתי בט"ז הפקות ואירועים.

גב' דברת ויזר: השאלה היתה לא שמית. האם זה בנאדם או חברה?

כי רשום 'הפקות ואירועים'.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה בנאדם. אבל אדם שהוא מבוקר בדו"ח הזה-

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: תנו לו להמשיך.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה שאני רוצה לומר, הנה, תראו דוגמה מצוינת של

יחידה חולה, הבריאה, ועוד לא התאוששה, יצאה מחדר ההתאוששות, היא

שוב חוטאת באותו חטא של 2010-2011. רבותיי, זה מצב בלתי נסבל. אם

אנחנו נותנים יד לעניין הזה, אני מסתכל עליך, או שלא הבנו, ואין לי ספק

בכלל שהכוונה היא כוונה טובה כדי להיטיב עם הקהילה הזאת, אבל לא ככה.

פה נכנס העניין של נראות, פה נכנס העניין של נהלים ופה נכנס גם עניין של

גיבוי לכפיפים. כי כשאתה מפעיל את ראש מחלקת אירועים, או תרבות,

סליחה, אתה צריך לתת לו גיבוי. וברגע שהוא ימצא איתך בניגוד עניינים

בגלל שהוא אמור לנהל את הגברת הזאת אבל אתה מנהל אותה, אתה שם

אותו במצב בלתי...

מר טל עזגד: תגיד, האיש מקבל פה משכורת, אני לא מבין,

באמת לא מבין.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מאוד פשוט.

מר טל עזגד: נכון שהוא פוליטי, הוא מקבל משכורת, הוא עובד פה. אז למה נתנו לו להחזיק את תיק...

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא לא יכול לנהל את זה באופן שוטף. הניהול השוטף לא יכול להיות שלו.

מר יעקב קורצקי: אני אענה תשובות.

מר אהרון אלמוג אסולין: חשטא ניהל בעצמו את היחידה, פה אתה הולך לאותו כיוון בדיוק.

מר יעקב קורצקי: אהרון, אם היית נכנס קודם כל, אם עלו טענות כל כך קשות נגד הבנאדם הזה, וכולם יודעים פה, אני 5 שנים סבלתי מפעלולים, תקרא לזה מה שאתה רוצה, סבלתי. סבלתי סבל ונשכתי שפתיים, אבל אני היום בחודש אלול, אני רוצה להגיד זכות עליו, הוא ניסה לעשות, אם היית יודע קודם כל את המקור. קודם כל היית צריך לגשת אליו, לדבר איתו.

מר אהרון אלמוג אסולין: למי?

מר יעקב קורצקי: אם יש דו"ח נגד בנאדם תשאל אותו. הוא היה חבר מועצה. הוא אדם שהיה נבחר ציבור.

מר אהרון אלמוג אסולין: על מי אתה מדבר?

מר יעקב קורצקי: על מי שהדו"ח אתם עשיתם נגדו. חיים חשטא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מדבר על חשטא.

מר יעקב קורצקי: מי שעשה את הדו"ח היה צריך לשאול אותו אולי.

היתה בקשה של חבר מועצת העיר, אני הולך אתכם קצת אחורה. אני לא רוצה להיכנס עכשיו, אם אני אכנס, אני אמרתי לניסים, יש לי שתי דרכים לבחור – אחת זה להיכנס עכשיו לדברים אישיים, ואני אומר לך, אני יכול לפתוח פה דברים, אמרתי למבקר העירייה: אני הולך לשאול אותך שאלות מאוד קשות. אני מעדיף, בגלל שהבנאדם הזה גם יש לו, וגם כן לזה אני רציתי להגיע איתך כי אתה זורק סיסמאות 'משטרה משטרה'. תחשוב כשאתה צועק 'משטרה משטרה' קודם כל שיש פה משפחות, יש פה ילדים, ואתה זורק סיסמאות. אחריות, יש פה אחרי האנשים האלה גם כן משפחות, יש רגשות, יש אנשים. יש הרבה דברים.

עו"ד אבי גרובר: אז עוד פעם אין חוק?

מר יעקב קורצקי: אני לא אמרתי את זה.

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרובר: לא ללכת למשטרה כי... לעבור על החוק אז יש משפחות...

מר יעקב קורצקי: אני מתייחס לזה. אני השתדלתי לא להיכנס לשם, גם התקציב היה מוגזם. הכנתי תכנית לשנה, הכנו תכנית כללית, ישבנו עם נחמיה... אמרתי לנחמיה: אני למקום הזה לא נכנס.

גב' דברת וייזר: אני חייבת להגיד משהו.

מר יעקב קורצקי: אני קראתי לגב' ראש העיר וקראתי למנכ"לית העירייה.

גב' דברת וייזר: תוקן אבל. זה קרה וזה תוקן. מ-4/8 יש לך אנשים אחרים שעושים את העבודה הזאת. נחמיה קוממי חזר לעשות את זה, הוא

מבקר את זה, מה שעושה קורצקי הוא אומר בסך הכל כמי שמנהל את היחידה, מתווה את המדיניות שלו, יש תקציב, מבצעים את זה, זה מגיע לוועדת... די, מספיק.

מר אהרון אלמוג אסולין: ההערה שלי היא על הגברת שושני.

מר יעקב קורצקי: אהרון, אני שמח מהביקורת, אני רוצה לנצל את ההזדמנות הזאת, אהרון. בכל עיר בארץ ישראל, אם זה פתח תקווה, ראשון לציון, זו מחלקה בפני עצמה, מחלקה תורנית. אני רוצה אולי להכניס אותך קצת לעניינים. אתה בא עכשיו עם ספרים, אני אלמד אותך איך זה עובד.

מר אהרון אלמוג אסולין: יכול להיות שלא הבנת את ההערה. אני אחזור עליה.

מר יעקב קורצקי: אני מבקש ממך, אהרון, להגיב על משהו שאתה עכשיו נתת. אני הכנסתי בעצה, אני לא ידעתי שיש דבר כזה בכלל. אמרה לי גב' מנכ"לית העירייה, ואחרי זה פנה אליהם עוד פעם אדון אלי שגיא ואמר להם: 'תשמעו, אי אפשר לעשות את זה בצורה הזאת', ככה וככה, הם נכנסו אליי עוד הפעם, אמרו לי: 'יעקב, אי אפשר לנהל ככה'. אמרתי להם: 'מה שאתן אומרות', אבל שתדעו – איך שהיום המציאות שבה מנוהל התרבות התורנית, אני עוד שנה בא לפה לא עם חוברת כזאת, עם חוברת כזאת. אני מבקש מהחברים פה לעשות כמו שעושים בכל עיר בארץ ישראל. יש מחלקת תרבות ויש מחלקת תרבות תורנית. למה עצרו את זה כל כך הרבה שנים? זה גם עניין פוליטי וגם זה עניין של תקציבים. זה כסף, זה עוד מזכירה, וביקשו בשנים האלה, ועכשיו בכלל. אז אני, מה אני מבקש? שיהיה ניהול תקין, אני רוצה מחלקה בפני עצמה לבקש. מראש העיר, מהסגנים, מחברי מועצת העיר, כמו פתח תקווה, ראשון לציון, הרצליה וכל הערים המתקנות בארץ.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: פה עשו איזה... יושבים אנשים שנבחרו ע"י אנשים פוליטיים בשנים עברו, והיום... אני לא רוצה להיכנס לאנשים כי זה יהיה פה המון פגיעות, והאנשים האלה שיושבים שם היום, אם אני רוצה להוציא אירוע בצורה תקינה אני לא יכול להוציא שום אירוע. אין מציאות.

!!!: אז תפטר את האנשים.

מר יעקב קורצקי: אני יכול לפטר אנשים?

גב' רותי גרונסקי: לא, תדבר עם פרח ואתה יכול, בטח שאתה יכול. היא המנכ"לית. אם אנשים עובדים נגדך אז תפטר אותם.

מר יעקב קורצקי: עידן, אני לא רוצה לשבת פה שנה כשאהרון היקר יעשה פה דו"ח ויגיד שההתנהלות, כי לא יהיה לי לתת את הצרכים לציבור שאני צריך לספק לו את הצרכים שלו, שלשם זה אני יושב פה היום בשביל לתת להם את המענה, והציבור הזה לא קיבל מענה במשך לא יודע כמה שנים, ואני סך הכל רוצה לעשות... בכל מה שנעשה פה. לתת לילדים האלה מדי פעם גם כן את האפשרות לראות איזה קוסם, כמו שכולם טוענים – הילדים הם שווים, אני רוצה לקיים את הצרכים שלהם. זה הכל.

מר אהרון אלמוג אסולין: אף אחד לא אומר לך שלא. אנחנו רק אומרים שאם הביקורת העלתה שמעורבות אקטיבית של איש פוליטי איננה רצויה, ומסבירים גם למה, אתה יכול להתוות מדיניות וזה בסדר גמור, אין ביקורת עלזה.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו רוצים שהקוסם יעלים שפנים...

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: תן לי לסיים את המשפט. אני אומר שהביקורת כרגע איננה נוגעת למי מנהל את המדיניות של התרבות התורנית. אין ויכוח, אמרו עידו כחלון הוא אחראי התיק, זה בסדר. אתה רוצה להחזיק לו יד? זה גם בסדר. הבעיה של הביקורת היא שברגע שהמזכירה שלך או העוזרת שלך שותפה אקטיבית בניהול היחידה התורנית, פה אנחנו לא בסדר.

מר טל עזגד: במה היא שותפה? באיזה אקטיביות היא שותפה?

מר יעקב קורצקי: אם יביאו כל החלטה כדי לקנות בקבוק קולה בעיר הזאת, זה צריך לעבור... עובר את מיכה ועובר את גיל. לא יכול לעבור פה היום כלום בלי שלושה האלה שיושבים.

עו"ד אבי גרובר: כדי שלא תקנה את זה אצל חבר שלך. אם לא הבנת.

מר יעקב קורצקי: מה זה?

עו"ד אבי גרובר: כדי שלא תקנה את זה אצל חבר שלך, אלא במקום שהכי זול. אני מעזור לך. אתה רוצה, רותי תקנה לך קולה... לא תהיה צמא. אני מבטיח לך שלא תהיה צמא.

מר יעקב קורצקי: אני היום מנהל את אגודת הספורט. אני מתווה דרך, אני הכל. כשהיה טל עזגד אז הוא התווה דרך, וגם כן, אנשים, שירה מנהלת...

עו"ד אבי גרובר: אתה יודע מה אומר העסק?

מר יעקב קורצקי: רגע, איפה? המזכירה של שירה אסור לה להתעסק במה? בואו... אני מבקש שוויון לכולם, בוא נראה איפה זה נגמר. בקשה אחת, אני חייב ללכת. אני רוצה לקחת אותך לפתח תקווה, ראשון לציון, תראה איך

מנוהל האגף התורני, ובוא נביא דוגמה ל...

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא התפקיד שלי.

מר יעקב קורצקי: אתה המבקר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה לא התפקיד שלי. זה שאני מבקר-

גב' שירה אבין: קודם כל הוא לא מבקר, הוא יו"ר ועדת ביקורת.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה שאני יו"ר ועדת ביקורת, אני אשמח ללכת איתך
לאן שאתה רוצה, אבל זה לא התפקיד שלי.

גב' רותי גרונסקי: בראשון לציון יש פי 5 תושבים.

גב' שירה אבין: אני אבל רוצה רגע להתייחס, וחשוב כשיעקב עוד
נמצא פה. יש את ההתייחסות הספציפית בדו"ח לדברים שהיו ליקויים. אנחנו
ישבנו, יעקב, פרח ואני, יחד עם אלי שגיא, ביקשנו שמר קוממי יחזור
לתפקידו. מי שמתווה את המדיניות זה יעקב ועידו. הדברים הולכים היום
ומטופלים, כל דבר מגיע להצעות מחיר, יש ועדת רכש, אם צריך יש ועדת
יועצים, הכל נמצא ומתנהל כמו שצריך. בשביל זה אני מסבירה לך...

מר יעקב קורצקי: אני מתנצל, אני חייב ללכת.

מר עידן למדן: לא נעים להגיד שלא בפניך.

מר יעקב קורצקי: הציבור, יש שם את כל העובדים של אגודת
הספורט... אני מצטער, אני מתנצל.

מר עידן למדן: תתנצל בשם כולנו.

מר יעקב קורצקי: אני מאוד רוצה להיות פה.

גב' שירה אבין: אין מה לעשות, יש כל כך הרבה דברים שצריך לטפל בהם.

גב' פרח מלך: אני אגיד לך מה אנחנו עשינו. ב-4 באוגוסט אנחנו בעצם קראנו, אני קראתי לאלי, כתבתי גם את הדברים כך שהם כתובים, וגם אתה תראה אותם בנוהל כשהוא יפורסם. אנחנו עובדים על זה. כתבתי ככה: יחידת התרבות התורנית יושבת במחלקת התרבות והאירועים בעירייה באחריות אלי שגיא. קיבלתי את המלצת הוועדה והוחלט כי האחריות תועבר לאלי. התכנים של התרבות התורנית יוגדרו ע"י מחזיק התיק. הם יועברו למחלקת התרבות של העירייה. עובד מחלקת התרבות בעירייה נחמיה קוממי ידאג ליישום התכנים. הזמנות העבודה יוצאו ע"י מחלקת התרבות של העירייה לאחר שקיבלו אישור מוועדת יועצים / ועדת רכש, כל אחד זה של העירייה. נחמיה קוממי יודא קיום האירועים ויאשר בחתימתו את החשבונית. מנהל המחלקה יחתום על חשבונית והיא תועבר לתשלום.

מר אהרון אלמוג אסולין: איפה הגברת שושני נכנסת?

גב' שירה אבין: היא לא נכנסת.

גב' פרח מלך: היא לא קשורה לזה.

מר טל עזגד: מי זו שושני?

מר אהרון אלמוג אסולין: אנה משהו.

גב' פרח מלך: היא לא קשורה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל זו היתה הטענה שהעלה אלי שגיא, לא אני העליתי את הטענה.

גב' פרח מלך: מתי, היום?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, בדיון הוועדה. הוא אמר: 'רבותיי, יש לי פה מעורבות'. ירדה המעורבות שלו?

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: מי זאת?

גב' שירה אבין: מנהלת הלשכה של יעקב.

מר אהרון אלמוג אסולין: חנה שושני.

גב' שירה אבין: הנושא הזה שהובא לידינו... טיפלנו-

מר טל עזגד: אני עדיין חושב שאתם מפספסים. לא יכול להיות שהלשכה של יעקב לא מעורבת בחיי היומיום. יש פה אלף בקרות עכשיו של פרח ושירה, וייאמר לזכותה ואני מברך על זה שאסור. אבל לא יכול להיות שלשכת סגן ראש עיר שאחראי ואמון על התרבות התורנית-

גב' פרח מלך: היא קובעת את התכנים. הם קובעים את התכנים.

מר טל עזגד: בסדר, אבל יש איזה התנהלות יומיומית-

גב' פרח מלך: אבל כל המחלקות עובדות ככה. מול הרכש-

מר טל עזגד: עם כל הכבוד לאלי שגיא, אפשר להאשים אותי בהכל אבל לא בזה שאני שומר על אלי שגיא לאורך כל השנים. אז אלי שגיא טוען.

גב' פרח מלך: אבל טל, בכל הרכש של כל העיריות כל המחלקות עובדות ככה.

מר טל עזגד: אני לא אמרתי שלא.

גב' פרח מלך: כולם עובדים ככה.

מר גיל גורדון: טל, הפונקציה המקצועית זה קוממי, זה לא אלי שגיא.

גב' פרח מלך: בדיוק, זה קוממי, שזה מהתחום שלהם.

גב' שירה אבין: זה להביא את הדברים, יש את הדרישה של מה רוצים לעשות, אבל איך שהדברים נעשים בחשבוניות, בהצעות מחיר והפנייה לספקים נעשה דרכו.

מר טל עזגד: מבורך. למחזיק התיק ולצוות שלו, או למחזיק התיק והצוות שעובד איתו, יש את הזכות לנהל ולהתנהל ולשנות מדיניות, אחרת אנחנו לא יכולים עכשיו, בואו כולנו נקום ונלך הביתה.

גב' שירה אבין: לשנות מדיניות, אבל אף אחד לא דיבר על מדיניות. מדיניות אלי שגיא לא מחליט.

גב' פרח מלך: זה רק הפרוצדורה.

מר טל עזגד: אני לא אמרתי שום דבר על הפרוצדורות, אני אמרתי שיש פה איזה ניסיון-

גב' שירה אבין: אבל על זה דובר, רק על הפרוצדורה.

מר אהרון אלמוג אסולין: טל, כל מה שאנחנו עוסקים בו זה באמת פרוצדורה. אם מחר יש מעורבות פיזית של עידו כחלון בניהול היחידה הזאת, קרי – יש טיול והוא לוקח 100 כרטיסים והולך לשווק אותם לקהלים שלו, זה תקין?

מר טל עזגד: זה שוחד בחירות נקרא.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז. זה מה שהיה.

גב' שירה אבין: בעבר, לא בקדנציה הזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: בעבר. זה מה שהיה. ברגע שאתה פותח פשפש כזה של מעורבות שבוטלה בינתיים, תודה לאל, אתה עלול מהר מאוד להגיע לשם. זה הכל. ואם זה תוקן – דיינו, אין הערות.

גב' פרח מלך: תוקן.

עו"ד אבי גרובר: הדו"ח הרי לא נמצא, מי שיקרא את הפרוטוקול של הישיבה הזאת בעוד שנה, שנתיים, חמש שנים, בכלל, אז הוא לא יקרא את הדו"ח. אז אני חושב שזה כן חשוב להגיד כמה מילים מה יש בדו"ח, מה הבעיה בדו"ח. הבעיה היא לא עם הנוהל. תרבות תורנית, מנהל המחלקה יודע מתי צריך לקיים איזה אירועים והכל וזה, וזה התפקיד שלו. להתוות איזה אירועים יותר חשוב לעשות, להתוות איפה לעשות את זה. זה כל הדברים שנמצאים באחריות מנהל המחלקה. הבעיה פה בדו"ח הזה, יש כמה בעיות בדו"ח הזה, והן כן חמורות. אני לא הלכתי על המילה 'שוחד בחירות', זה אתה זרקת את זה-

מר טל עזגד: יש חוק.

עו"ד אבי גרובר: אבל אחד זה נושא של פערים, וכתוב פה במפורש, פער בשיעור המימון בין האירועים של מחלקת התרבות לאירועים של כלל אוכלוסיית ה... אז נכון שיש את ההופעות בכיכר, אבל פה מתייחסים לכל הנושא של טיולים, שפה הטיול בחינם ופה הטיול עולה כסף. הרי עכשיו יש איזה סיפור עם שרונית, עם המחיר של הכניסה ביום שיש את הרחצה הנפרדת

לבין היום הרגיל.

גב' שירה אבין: אבל זה, לדעתי לא צריך להתייחס לזה פה.

עו"ד אבי גרובר: שנייה. זה יכול להיות ויכוח, אבל פה יש דו"ח שמציין בצורה מפורשת שאותו סוג של אירועים במקום אחד עולים מחיר אחר לקהל אחר. השיקול היחידי שבו משהו יכול לעלות אחרת זה הנושא של האם יש איזושהי בעיה של רווחה, מצוקה כלכלית, ואז יש את הדרך גם לעזור לזה. נותנים חלק מהכרטיסים, כמו שידענו לעשות באגודת הספורט כשהייתי שם, ברווחה מי שהיה צריך את העזרה היה הולך דרך הרווחה, מקבל את הכרטיסים. זה גם, דרך אגב, מונע ממנו את הצורך לבוא בפני קהלים אחרים ולהגיד 'יש לי בעיה', הוא בא כמו כולם עם אותו כרטיס והוא נכנס. זה המקום היחיד, כי כל דרך אחרת יש במדינת ישראל חובת שוויון בכל הקהלים וכל האוכלוסיות פה משלמות את אותה ארנונה. במקרה הזה האוכלוסייה שגם משלמת יותר ארנונה גם משלמת יותר בכניסה והיא באיזשהו מקום נפגעת פעמיים. אז זה פן אחד שיש בדו"ח הזה והוא צריך להיות מתוקן.

הדבר השני, ואולי הכי חמור פה באיזשהו מקום, זה עקיפה מוחלטת של נהלים, שמה שקרה זה שהתקשרו עם אנשים מקורבים, אז אומרים פה לא להגיד את השמות, אבל אחד מהם, אני הבנתי שבכל הימים ראיתי אותו מסתובב פה כעוזר סגן ראש העיר, אבל הבנאדם שהיה עוזר סגן ראש העיר כל הקדנציה הקודמת ועוד חלק מה... שמופיעים פה, כשבאו ועשו לי סיור בכוללים במורשה אז חלק מהם הציגו לי אותם בתור חלק מהחבריה, זה אנשים שקיבלו כסף בצורה כמעט חודשית, כמו משכורת, על חשבון העירייה, והחבריה האלה היו חלק מהמעגל של אנשים שגם יושבים פה בעירייה, של יעקב, זה חלק מהקבוצה של החברים שלו, של החבריה שלו שמקיפים אותו, הם קיבלו כסף מהעירייה והם נתנו עבודה בשביל האיש. אז מכסף ציבורי,

הרי זה מה שיש בדו"ח הזה. מכסף ציבורי מומנה הפופולריות שלו בעיר. בטח שיעקב קורצקי עם חיים כשהם היו, בטח שהם היו טיפוסים שנחשבים בקהילות שלהם, כי הם בעצמם הלכו חילקו כרטיסים או התעשרו על חשבון הקופה. וזה דברים חמורים. הבנאדם, במקרה בחרו אותו להיות המנהל, הרי לא היה שום נוהל, לא יודעים אם הוא יותר זול, אם הוא יותר טוב, לא יודעים כלום.

גב' שירה אבין: כי אז לא היו הצעות מחיר ולא היה נוהל.

עו"ד אבי גרנבר: אבל חשוב כשאנחנו מדברים על דו"ח לבוא להגיד אוקיי, קראנו, בסדר. בנאדם כזה, לדעתי, שהוא ידע מה הוא עושה, זה לא איזה משהו שקרה פעם, עם כל הכבוד אני חושב שאלי שגיאה פה, באמת, זה... חזק מאוד, שבמשך שנים חגגה איפשהו מתחת במחלקה שלו חגיגה כזאת, מתקשרים לכל מיני נותני שירותים, בלי שום מכרז, בלי שום כלום, חבריה שנותנים הרצאות כל חודש למה אלה ולא אחרים, כל הדברים האלה. זה קרה בצורה סיסטמטית קבועה, חודש חודש, נתנו כרטיסים, אירועים, הכל, לטובת מקורבים, כשבסופו של דבר המקורבים האלה זה האנשים שהרימו אותם מבחינה פוליטית ובסופו של דבר אנחנו מימנו את קמפיין הבחירות, בסופו של דבר. וזה מה שלדעתי מאוד חמור פה. כסף ציבורי ממך את קמפיין בחירות של הנבחרים.

גב' דברת וייזר: השאלה, אם יש חוק שאוסר לקחת לנבחר ציבור שנבחר, לקחת עוזרים או סגנים או מזכירות שהיו פעילים. זו שאלה.

עו"ד אבי גרנבר: אבל מה שחמור פה זה שהאיש הזה, שכל מקום שהלכת-

גב' דברת וייזר: רגע, אבל בוא תבחין, ערבבת שני דברים. אחד זה

העניין שלא היו מכרזים בזמנו והם היו ספקים של יחידת תרבות תורנית. זאת הערה אחת שהיא נכונה. עכשיו ערבבת שני דברים, כי אמרת אחר כך זה מהכסף הציבור יצאה הפופולריות ומפה הגיע התפקיד שנגזר, נכון? אז לשיטתך גיל בארי, חברים שלך אחרים בפייסבוק שנלחמים בשבילך כבר שנה-שנתיים בפייסבוק, וברור שהם תורמים לפופולריות שלך, אם אתה תיבחר עוד מעט לראשות עיר אתה לא יכול לקחת אותם כעוזרים שלך.

עו"ד אבי גרובר: לא, שנייה, הוא לא היה עוזר שלו. הבעיה זה לא שהוא היה עוזר שלו, הוא יכול להיות עוזר שלו.

גב' דברת וייזר: כי זה מה שאמרת, שים לב מה אמרת.

עו"ד אבי גרובר: אבל הוא לא יכול להיות אמרגן של אירוע שעושה העירייה.

גב' דברת וייזר: א', אני מסכימה עם זה, אם את שואלת אותי. אבל שזה ייאמר.

גב' פרח מלך: הדו"ח הזה, בניגוד לדו"חות אחרים, יצא לביקורת חיצונית.

עו"ד אבי גרובר: יש פה סיפורים שלמים, אני לא נכנס אליהם פה. גם כי חיים לא נמצא פה, והוא עבר טלטלה מאוד קשה הבנאדם סביב כל העניין הזה ואני יודע את זה. הוא עבר ימים מאוד לא קלים, הוא עבר אירועים שאני לא מאחל לאף אחד.

גב' דברת וייזר: עזוב, אל תיכנס עכשיו לשמות, זה לא מעניין אותי בכלל. אני שואלת מבחינה חוקית.

עו"ד אבי גרובר: אני רוצה לענות לך. יש הבדל בין שאני הסגן או

הראש ומותר לי לפי חוק לקחת עוזר או שניים ואני מאייש אותם, זה משרות אמון, זה מותר לי לעשות. זה אחד. וכשאני לוקח אותם אבל להיות האיש שהוא אמרגן של איזשהו אירוע או איזשהו יועץ למשהו שלא בטוח שצריך אותו או לא בטוח שהוא הכי זול או לא בטוח שהכי טוב, מה אומר החוק? תעשה מכרז. אם הוא זכה במכרז – בסדר. לא עשו מכרז.

גב' דברת וייזר: אבל אבי, שים לב מה אמרת. בשביל זה חידדתי את זה. עכשיו סתרת את עצמך.

עו"ד אבי גרובר: עוד פעם.

גב' דברת וייזר: לא, אל תגיד עוד פעם, אתה עושה מישמם.

עו"ד אבי גרובר: במה סתרתני?

גב' דברת וייזר: שים לב למה שאתה אומר. על העניין של חובת מכרזים וזה שאי אפשר לקחת כזה בנאדם שיהיה אחר כך ספק אני מסכימה וזה ברור.

עו"ד אבי גרובר: זאת אומרת אין בעיה שהוא יהיה עוזר?

גב' דברת וייזר: לא, אני שואלת-

עו"ד אבי גרובר: יעקב יכול לבחור מי שהוא רוצה.

גב' דברת וייזר: לא, אני שואלת, איך אתה יכול-

מר טל עזגד: יש כללים למשרת אמון, ואם הוא לא עומד בקריטריונים של משרד הפנים-

גב' דברת וייזר: רגע, שלא תבין, אני חושבת, דרך אגב, שיש בזה טעם

לפגס, בגלל שאם אתה באמת, לשיטתך, באותו היגיון – אם אותו כסף ציבורי, זה כספי ציבור, שימשו לספק מסוים, מבחינה כלכלית תמכו בספק מסוים שבסופו של דבר הוא זה שהיה פעיל בקמפיין הבחירות, אז יש פה טעם לפגס.

עו"ד אבי גרובר: אבל זה מה שהיה.

גב' דברת וייזר: אני שואלת אם מבחינה חוקית, מבחינת התנאים אני לא יודעת.

עו"ד אבי גרובר: אם אני יכול להגיד לפעילים שלי 'אתם תשבו בעירייה, תקבלו כסף מהעירייה, לא תצטרכו להתפרנס מעבודה אחרת ובזמן הזה גם תעזרו לי להתקדם פוליטית' – זה מה שהיה פה.

מר עידן למדן: אם מותר לו משרת אמון הוא יכול לקחת משרת אמון.

עו"ד אבי גרובר: זה מה שהיה פה. בא זכי, קיבל כסף מהעירייה והיה לו זמן להיות עוזר ראש העיר.

גב' דברת וייזר: אני שאלתי מה החוק אומר, אני לא יודעת ואני שואלת מה החוק אומר. כשאתה ממונה כסגן, האם אתה עכשיו, כשאתה לוקח עוזר לצורך העניין, או מזכירה, מה הכללים אומרים? האם מותר, כמו שכשאתה ממונה למנהל בתאגיד החברה הציבורית, ברור שאב או אח או בן משפחה לא יכול להיות...

גב' פרח מלך: מזכירה צריכה לעבור מכרז.

מר טל עזגד: יש כלל ל... וזה עובר את משרד הפנים.

גב' דברת וייזר: אז מה השאלה? זכותו לקחת עוזר.

עו"ד אבי גרנבר: אני אומר שזה לא ראוי שבנאדם-

גב' פרח מלך: משרד הפנים לא אישר.

מר טל עזגד: משרד הפנים לא אישר מטעמים אחרים.

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרנבר: אז שמו אותו בתפקיד אחר בתוך המערכת.

גב' דברת וייזר: אז בוא תחדד, זה מה שאני אומרת. תחדד את הבעיה.

עו"ד אבי גרנבר: כשאני לפני חודש אפילו, כששאלתי מה הוא עושה,

אמרו לי שהוא העוזר של סגן ראש העיר. ככה הציגו לי אותו. אני מבין שקרה כנראה מה שקרה והמשרה בסופו של דבר לא אושרה, אבל יעקב הציג לי אותו ככה. ואני, כל פעם כשנכנסתי ללשכת סגן ראש העיר הוא היה שם. דיברתי איתו והכל. וזה בנאדם שבמשך שנים, בלי מכרזים, בלי כלום, קיבל כסף מהקופה הציבורית והוא היה כמו צל של. אתה היית רואה את יעקב, תמיד הוא היה איתו, תמיד הוא הסתובב איתו. והוא היה יכול, היה לו זמן והיו לו אמצעים, כי הוא בצורה מסודרת, סידרו לו הכנסה מסוימת מתוך הקופה הציבורית. זה משהו שהוא פסול. אני חושב שזה לא ראוי. אז אני מבין, אוקיי, הנה זה תוקן, לא אישרו לו להיות עוזר גן ראש העיר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הוא עובד באגף החינוך.

עו"ד אבי גרנבר: זה ברור שזה מינוי פוליטי שהוא במשרד החינוך,

תסלחו לי. אם הוא עובד פה באגף החינוך זה ברור שזה מינוי פוליטי. זה בנאדם שהוא מקורב פוליטי והוא נבחר משם. לא יודע באיזה מכרז הוא עמד, אבל לי קשה עם המינוי הזה. ויש עוד הערה שאני חייב להתייחס לדו"ח הזה.

הדו"ח הזה מסתובב המון זמן במערכת והוא מתייחס למקורבים של אנשים שהתמודדו פה בבחירות. ואני כיו"ר ועדת הביקורת בקדנציה הקודמת ביקשתי לראות את הדו"ח הזה, כי אני חושב שזה כן היה חשוב לפני הבחירות שהדו"ח הזה, הבדיקה הזאת של משרד רואי החשבון החיצוני שעשה אותה ומצא פה את רוב הממצאים היה קיים בצורה מסודרת כל הדו"ח מלא לפני הבחירות. ומנעו ממני כל התקופה שלפני הבחירות לראות את הדו"ח הזה. וניסים, אתה לקחת את הדו"ח הזה והכרזת שזה הדו"ח הראשון שאתה רואה, ובדרך הזאת הדו"ח הזה לא יצא לפני הבחירות. אני חושב שזה לא היה תקין ההתנהלות הזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדו"ח הראשון נגנז.

עו"ד אבי גרנבר: אני לא יודע מה היה בדו"ח הראשון. אני שמעתי כל מיני דברים על הדו"ח הראשון. מנעו מהציבור לראות את הדו"ח הזה לפני הבחירות, הוא התייחס ל-

גב' דברת וייזר: מה זה אומר נגנז?

מר אהרון אלמוג אסולין: היה דו"ח, ניסים, אתה רוצה להרחיב? בבקשה.

מר ניסים בן יקר: כשהגעתי לתפקידי הובא לידיעתי שהתבצעה איזושהי בדיקה-

גב' דברת וייזר: מתי נכנסת לתפקידך?

מר ניסים בן יקר: אני נכנסתי לתפקיד באפריל 2013. כשנכנסתי לתפקידי הובא לידיעתי-

עו"ד אבי גרנבר: הדו"ח הראשון ממתי היה?

גב' דברת וייזר: רגע, הוא התחיל את המשפט.

מר ניסים בן יקר: הובא לידיעתי שהיתה איזושהי בדיקה בנושא של תרבות תורנית.

גב' דברת וייזר: של משרד הפנים.

מר ניסים בן יקר: לא. מטעם העירייה. העירייה ביקשה מגורם חיצוני לעשות איזושהי בדיקה בנושא של התרבות התורנית, והעבירו אליי את הבדיקה הזאת. אני, כשקראתי את הבדיקה, החלטתי לבצע ביקורת בנושא הזה, והביקורת הזאת שנמצאת פה היא הביקורת שנעשתה על ידי. זאת אומרת, הביקורת הזאת נעשתה לאחר כניסתי לתפקיד.

גב' דברת וייזר: מתי סיימת את הביקורת?

מר ניסים בן יקר: אני נכנסתי לתפקידי באפריל, הביקורת הסתיימה בינואר, משהו כזה.

גב' דברת וייזר: 2014?

מר ניסים בן יקר: כן, משהו כזה.

עו"ד אבי גרובר: אבל היה דו"ח אחר, שלם, מלא, עם כל מיני נתונים. למיטב ידיעתי, אני עוד לא הצלחתי לראות אותו. אני שמעתי רכילויות על הדו"ח. הוא היה דו"ח די חמור שהתייחס לאנשים שמקורבים גם ליעקב, ואני חושב שזה היה ראוי שהדו"ח הזה היה נמצא בחוץ, הציבור היה יכול לשפוט אותו. עם כל הכבוד, אתה מנעת מהדו"ח הזה להתפרסם-

מר ניסים בן יקר: אז אני אפנה את תשומת לבך.

עו"ד אבי גרובר: עצרת מהציבור את המידע הזה.

- גב' דברת וייזר:** מי עשה את הדו"ח?
- עו"ד אבי גרובר:** משרד רו"ח גזית, שבדק את כל התמיכות של עיריית רמת השרון.
- גב' דברת וייזר:** מטעמנו או מטעם-
- עו"ד אבי גרובר:** מטעם העירייה.
- מר ניסים בן יקר:** ברשותכם, אני אפנה את תשומת לבכם שהבדיקה שנעשתה היא לא דו"ח.
- עו"ד אבי גרובר:** אז בכלל. אני חבר מועצה, זה מסמך שנעשה, אני ביקשתי אותו לפי סעיף 140 א', מנעו ממני את הזכות שלי לפי סעיף 140 א' לראות מסמך של העירייה. ביקשתי להביא אותו לוועדת הביקורת ומנעתם ממני לראות אותו.
- גב' נורית אבנר:** זה לא היה דו"ח, זו היתה בדיקה.
- עו"ד אבי גרובר:** אז בכלל. אז על סמך מה אתה עוצר את זה? אז על סמך מה מנעת ממני לקבל את הדו"ח הזה? את הבדיקה.
- מר ניסים בן יקר:** תקשיב עד הסוף. מבחינתי זה היה חלק מניירות העבודה של הביקורת. ניירות העבודה של הביקורת זה לא נייר לפרסום, ועד שלא סיימתי את הדו"ח לא היה לי מה לפרסם. כשפרסמתי את הדו"ח, כשסיימתי את הדו"ח, פרסמתי אותו.
- עו"ד אבי גרובר:** אחרי הבחירות.
- מר ניסים בן יקר:** נכון. כי סיימתי את הדו"ח אחרי הבחירות.

עו"ד אבי גרובר: זה היה משהו שהיה צריך, הציבור היה צריך לדעת את זה, לציבור היתה את הזכות לדעת את זה כמו כל מיני מעשים אחרים שקורים אתה בודק אותם גם אחרי שזה מתפרסם. אתה מנעת את הפרסום של הנתונים האלה לפני הבחירות.

מר ניסים בן יקר: אני לא יכול להראות דו"ח לפני שאני מסיים אותו ולפני שהוא עובר-

עו"ד אבי גרובר: אבל... את הדו"ח מחדש, אתה אפילו אומר.

מר ניסים בן יקר: תקשיב עד הסוף. ולפני שהוא עובר את כל הפרוצדורה עפ"י החוק.

עו"ד אבי גרובר: ניסים, אני לא רוצה להגיד יותר מזה. אני מתאפק, אני לא רוצה להגיד יותר מזה.

מר טל עזגד: תגיד אם יש לך מה להגיד. אתה מאשים את ניסים במעורבות פוליטית בצורה מאוד בוטה. תגיד.

עו"ד אבי גרובר: אתה טוב מאוד בלסכס היום את הדברים, אני חייב לציין. כל מה שאני לא נעים לי לפעמים להגיד לאנשים אתה זורק-

מר טל עזגד: אתה מבלבל את המוח לפרוטוקול בשביל כותרות, אז תגיד.

עו"ד אבי גרובר: לא, אתה עושה את הכותרות. טל עזגד אמר שהוא מעורב פוליטית.

מר טל עזגד: אני עושה כותרות? אני שותק רוב הישיבה. אתה באמת חכם גדול, אני מתאפק.

עו"ד אבי גרובר: נכון, זה מעורבות פוליטית.

מר טל עזגד: אז תגיד את הדברים. אל תגיד לי שאתה מתאפק ותרמוז ותעשה כותרות כל פעם מחדש. די, נו באמת, אבי, בוא. אתה יודע שאני מעריך את האינטליגנציה שלך, אז בוא, אל תעשה מעצמך טיפש, כי אתה לא.

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר בהתייחסות, הדו"ח שאני ראיתי זה הדו"ח היחיד. אני לא ראיתי גם אף דו"ח אחר.

עו"ד אבי גרובר: היה דו"ח? היה דו"ח. הדו"ח הזה מסתובב פה שנתיים וחצי לפחות, לדעתי. שנתיים.

גב' דברת וייזר: אז איפה הוא הדו"ח הזה?

עו"ד אבי גרובר: נגנז. הבדיקה, זה לא דו"ח, זו בדיקה. היא נגנזה. על סמך הבדיקה הזאת אנשים נחקרו במשטרה ומה לא. על סמך הבדיקה הזאת אנשים נחקרו במשטרה ויותר מזה.

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב, אני לא ראיתי את זה אף פעם, ואני אומרת שוב, קודם כל אני חושבת שבהחלט כל אחד מה שהוא חושב הוא צריך להגיד, ומי שידע ומי שראה. אחד הדברים שחשוב לי להגיד על הנושא הזה, יש חלוקה לשני דברים. אחד זה הנהלים התקינים של תרבות תורנית וההתנהלות היומיומית בתוך החברה. אחד הדברים שנאמרו, טל, במה שאמרת זה שמנהלת הלשכה של יעקב היום, לאחר שהיתה הביקורת, לא שותפה ולא מתנהלת יותר בתוך התהליך הזה. אנחנו ישבנו, שמענו את הדברים, קיבלנו אותם, ואנחנו און ליין מיישמים. זה הכל. וגם יעקב בהתייחסות הזאת אמר שכל מה שאנחנו נאמר, וישבנו ביחד, יעשה. זה הכל. הסוגייה השנייה לגבי ההתייחסות של אדם כזה או אחר למקום עבודתו, אני

לא חושבת שזה המקום ספציפית לדון. כי כשדיברנו על הקטע של ההפקות, כל ההפקות שהיו התנהלו בצורה לא תקינה. היו 5 שנים שפשוט בחרו את מי שרצו לעשות דברים מסוימים. אבל זה שוב בגלל שלא פנו אף פעם, לא לוועדת רכש ולא לוועדת יועצים ולא עשו את הדברים, כי רצו פעילות מסוימת, בחרו את מי שמתאים ורצו עם זה, זה הכל. ככה עשו את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: השאלה אם אדם כזה ראוי שילך לעבודה בעירייה.

עו"ד אבי גרובר: אף אחד לא אחראי? קורה משהו כזה, 5 שנים, שום נוהל לא מקוים. מאות אלפי שקלים עפים, מתברר לפי הדו"ח למקורבים, ואף אחד לא אשם. מי חתם...

גב' רותי גרונסקי: מנהל מחלקת תרבות אחראי, לא? מי אחראי?

עו"ד אבי גרובר: שום חשבוניות, שום מכרזים, שום דבר.

גב' שירה אבין: לא אמרתי חשבוניות שלא היו.

עו"ד אבי גרובר: אתם באים בדיעבד, הכל בא בדיעבד.

מר עידן למדן: ...שאם הוא היה פותח את הפה על מה שהוא יודע היה לך ככה, הוא רק לא פותח את הפה.

עו"ד אבי גרובר: ואף אחד לא משלם את המחיר, הכל, אוקיי, בסדר, אתם צודקים, לא בסדר.

מר עידן למדן: הכל בסדר, אתה תמשיך לשלם עוד הרבה כסף.

גב' שירה אבין: יש מסקנות לכל דו"ח, אבי.

עו"ד אבי גרובר: אני חייב להגיד לך משהו. אתה קורא את המסקנות

של הדו"ח, אני קראתי פה. המלצות עמ' 18. יש לנהל פרוטוקולים, יש לכלול בתקציב את סך ההכנסות, על היחידה לבצע פיקוח, יש לקבוע מדיניות ברורה. אוקיי, בסדר. בבוקר השמש זורחת, הכל בסדר. איך אנחנו מונעים הישנות אם אנשים אף פעם לא משלמים מחיר על כלום? עשינו, ניסינו, אוי תפסו אותנו, אז סבבה, אז פעם הבאה נהיה קצת יותר מתוחכמים.

מר אהרון אלמוג אסולין: ההערה שלי היא יותר חמורה. אני אומר, בהנחה שאנחנו מתייחסים ברצינות לדו"חות האלה, האם זה אדם שהעירייה רוצה לגייס לשורותיה? זאת השאלה.

עו"ד אבי גרובר: הוא לקח כרטיסים, אומרים שיש מקומות שהוא מכר ב-20, יש מקומות שהוא מכר ב-10, יש מקומות שהוא חילק.

גב' שירה אבין: מי מכר, חבר המועצה לשעבר?

עו"ד אבי גרובר: כתוב פה שיש מקום שנמכרו כרטיסים ב-20, יש מקומות שנמכרו ב-10, יש מקומות שהוא חילק. זה נכון, זה מופיע פה, נכון? כל מיני כאלה דברים. אני לא יודע אם יש בקרה בדיוק כמה כסף נכנס לקופה מול כמה כסף היה אמור להיכנס לקופה. אתם יודעים את כל הנתונים האלה?

מר ניסים בן יקר: הדו"ח מדבר בעד עצמו. מה שרשום בדו"ח זה מה שיש.

עו"ד מיכה בלוס: יש לי רק להוסיף על המבקר, הדו"ח מדבר בעד עצמו, אין לי מה להתייחס אליו.

גב' שירה אבין: אבל כשיש דו"ח, אמרת הדו"ח מדבר בעד עצמו, בסדר, קראנו. אבי שאל שאלה, יש איזושהי התייחסות למה שהוא אמר?

עו"ד מיכה בלוס: לא, אין לי. איזה התייחסות אני יכול לתת? יש

שאלה משפטית?

גב' דברת וייזר: הוא שואל אם אין איזשהם נהלים או בקרות לפטר את אותו עובד, או למנוע ממנו להיות מועסק.

עו"ד מיכה בלוס: אם יש עובד שעושה משהו לא תקין אפשר להעמיד אותו להליכים משמעתיים של העירייה.

גב' דברת וייזר: מי יעשה את זה?

עו"ד מיכה בלוס: מנכ"לית העירייה, יש ועדת משמעת.

עו"ד אבי גרובר: שנייה, אני חייב משהו, שיבינו על מה מדובר. עמ' 33: 'לא ידוע מה נעשה ב-112 הכרטיסים שנותרו, אם בכלל, אשר מומנו מתקציב העירייה'. לא ידוע. זה יכול להיות 1,120 ש, זה יכול להיות 2,000 ש. לא ידוע. יש כל מיני כאלה. עמ' 34: 'לא ידוע מה נעשה ב-407 הכרטיסים שנותרו, אם בכלל. 389 מהם הועברו למר זה אשר מומנו מתקציב העירייה'. בהמשך: 'הואיל והוחזרו לעירייה רק 30 כרטיסים לא ידוע מה נעשה ב-162 הכרטיסים שנותרו, אם בכלל, ואשר מומנו מתקציב העירייה. מיותר לציין כי לחבר מועצה אסור להיות מעורב במתן שירותים שוטפים'. זאת אומרת, בא בנאדם, לקח, מכר או לא מכר / כן מכר, מישהו מימן-

גב' שירה אבין: אז מה עושים עם זה? מה זה לא ידוע? אז לא ידוע ולא בודקים? מה עושים עם זה?

גב' שירה אבין: רגע, מיכה, אני רוצה לחדד משהו.

עו"ד אבי גרובר: ואף אחד לא משלם את המחיר על כל הדבר הזה.

מר עידן למדן: קח את הדו"ח של רואה החשבון, קח את הדו"ח

הזה ועוד פעם תתחילו לעשות משהו.

עו"ד אבי גרובר: גם אין לזה תיקון ליקויים מה לעשות, כי אין לו ליקויים וזה לא כתוב איפשהו.

גב' שירה אבין: מיכה, התחלת לומר שכשעובד מתנהל בצורה לא תקינה צריך לקרוא לו לנוהל משמעת כמו שעושים עכשיו.

עו"ד מיכה בלוס: הנחיות, נכון. יש בית דין למשמעת שגם...

גב' שירה אבין: אני רק רוצה לחדד עוד משהו. כשעובד מתנהל לא בסדר יש לו מכתבים-

עו"ד אבי גרובר: זה חשד לגניבה, זה לא 'לא בסדר'. זה חשדות לגניבה מה שזה אומר.

גב' שירה אבין: אבי, אבל אתה לא מקשיב למה שאני אומרת רגע. אני אומרת, בנאדם, כתבו לו מכתבים, כמו עכשיו יש לנו עובדי ניקיון. ברגע שכותבים לנו מכתבים על עובד ניקיון שלא עושה את עבודתו אנחנו יכולים לטפל בזה. בהרבה מקרים כשיש תיק של עובד עירייה, הוא בכלל לא היה אז עובד עירייה, אני מדברת באופן עקרוני. יש תיק של עובד עירייה, כשהוא נקי, אז גם אם הוא העובד הכי גרוע במדינת ישראל אי אפשר לעשות לו שום דבר.

עו"ד מיכה בלוס: נכון.

גב' שירה אבין: יש שני דברים שצריך לעשות הפרדה – יש כאן את הדו"ח הזה, שאתה בא ואומר 'קרו כאן דברים כאלה ואחרים, איך ממשיכים? איפה בודקים יותר? בדברים שנתת.

עו"ד אבי גרובר: יש פה חשדות לגנבות. זה חשד לגנבה. יש מישהו

שאישר את הגניבה. לכאורה.

גב' פרח מלך: אבי, אנחנו פועלים לפי ממצאים.

עו"ד אבי גרובר: זה הועבר לבדיקה למשל למשטרה? המשטרה בדקה את הדו"ח הזה?

גב' פרח מלך: מי יעביר את זה?

עו"ד אבי גרובר: מי אמור להחליף את זה?

מר עידן למדן: המבקר, היועץ המשפטי, הגזבר, המנכ"ל, ראש העירייה.

עו"ד מיכה בלום: אם אתם רוצים יש כתובת.

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלום: אני מבקש להתייחס רגע. אהרון אסולין, חבר המועצה, התחיל יפה. הוא אמר: אני לא מחפש ראשים, הביקורת באה בשביל לבדוק את הביקורת, בשביל קודם כל שהעירייה הזו תתנהל יותר טוב בעקבות אותה ביקורת. אנחנו נמצאים בהליכים המנהליים. מבקר העירייה הוא לא משטרה, מבקר עירייה בודק את הממצאים שיש בפניו, הוא שואל אנשים, הוא בודק. נותן דו"ח לחברי מועצת העיר מה הוא חושב. לדו"ח לפני שהוא נותן אותו למועצת העיר הוא גם שואל את כל מי שנוגע בו הדו"ח לתת את תגובתו לדו"ח. ואז הבכירים והעובדים הזוטרים ומי שנוגע לו הדו"ח נותן תגובתו. אמרת אגב, כמו שפרח ושירה אמרו, אם יש לנו תלונה על עובד אנחנו בודקים אותה. גם פה בשל תלונות, עובדה, התחילה להיעשות בדיקה. אנחנו מעבירים את הממצאים שלנו. מבקר העירייה יותר נכון. נביא את הממצאים שלו למליאת מועצת העיר, לוועדת ביקורת, ועדת הביקורת אומרת

את מה שהיא אומרת. כל חברי מועצת העיר ילדים גדולים, יש כתובת, מי שכל כך חושב שמהו, כמו שאתה אומר, פלילי או משהו כזה, יש משטרת גלילות, אפשר לתת את הכתובת, אתה יכול לנסוע לשם, להגיש מה שאתה רוצה. זה לא תפקיד העירייה לעשות.

מר עידן למדן: נהפוך הוא.

עו"ד מיכה בלום: אני לא מתווכח אתכם. עוד לא סיימתי, למדן, שנייה. אני גם לא רוצה להיכנס לוויכוח כי אני ממש לא רוצה להתווכח. הדו"חות של מבקר העירייה מועברים גם למבקר משרד הפנים ומבקר המדינה רואה את הדו"חות האלה. הם יחליטו, הם נותנים את עמדתם. אנחנו עושים מה שאנחנו רוצים במישור המינהלי.

עו"ד אבי גרובר: לא הבנתי את המשפט האחרון. הדו"ח עובר לאן?

עו"ד מיכה בלום: למבקר משרד הפנים. הם יכולים להחליט מה שהם רוצים.

עו"ד אבי גרובר: להגיד לפוליטיקאים: 'תחליטו אתם להגיש תלונה כנגד חברכם הפוליטיקאי, עוד בקואליציה', אני חושב שזה לא תקין. מבקר המדינה, כשהוא מוצא חשד לפלילים, הוא מעביר בעצמו את הדו"ח למשטרת ישראל. הוא לא אומר לכנסת: 'תקבלו במליאת הכנסת החלטה'. כי מן הסתם קואליציה לא תרצה לשפוט את אחד מחבריה.

עו"ד מיכה בלום: תראה, התפקיד של הדרג הבכיר בעירייה הוא לא לרוץ על כל דבר למשטרת ישראל.

עו"ד אבי גרובר: זה לא כל דבר.

גב' דברת וייזר: לא כל דבר, הוא שואל על חשד לפלילים. זאת

השאלה ששואלים אותך מבחינה משפטית.

מר עידן למדן: יש את החומר ששימש לחקירה, שאנחנו לא ראינו.

יש את הדברים שאנחנו לא יודעים, ששימשו חלקם לדו"ח הביקורת. אבל כן יש באופן ברור עולה פה, יש פה כן חשד לפלילים. לא אנחנו אלה שאמורים. אנחנו יכולים אולי להגיד: אוקיי, אתה שים לב, לך תגיש את התלונה במשטרה. את הדו"ח הספציפי הזה עם החומר, תגיש תלונה. זה לא דברת אמורה לעשות את זה או טל או אני.

גב' דברת וייזר: לא, אתה לא יכול להגיד לו 'לך תבוא'. סליחה, הוא עושה את התפקיד שלו. אז זה מה שאני שואלת, מי... להוציא את המידע הזה החוצה? זאת השאלה.

(מדברים ביחד)

גב' פרח מלך: איך אני אמורה להתייחס כשהוא לא כותב בביקורת...

עו"ד אבי גרובר: זה מה שאני שואל. הוא שואל איזושהי שאלה, מין שאלה כזאת, בלי להגיד מה-

גב' דברת וייזר: לא, סליחה, הוא כמבקר לא אמור. זה אתה קצת התבלבלת. מה קרה לך? הוא כמבקר אמור?

עו"ד אבי גרובר: הוא זה שראה את החומר.

גב' דברת וייזר: הוא כמבקר אמור להראות, להציג את ממצאי הביקורת שלו ולשאל שאלות על ההליכים, אם הם נעשו בצורה תקינה.

עו"ד אבי גרובר: מבקר המדינה גם מעבד את החומר, הוא לא רק

צילום רנטגן, זה לא רק צילמתי תמונה, תסביר מה יש בתמונה.

גב' דברת וייזר: זה לא תפקיד של מבקר. עכשיו תשאל את השאלה.

עו"ד אבי גרובר: מבקר המדינה לא עושה את זה?

גב' דברת וייזר: רגע. הוא כמבקר העירייה לא אמור ללכת להגיש

תלונה במשטרה. באיזה סרט אתה חי? יש הבדל בין רשות מבצעת לרשות מבקרת, אוי ואבוי אם יהיה מי שמש בין שתי הרשויות.

מר עידן למדן: הוא לא מגיש תלונה על עובד. הוא אומר, כמו

שמבקר המדינה אומר, בדו"ח הזה יש חשד לפלילים.

מר טל עזגד: אבל הוא לא אומר.

עו"ד אבי גרובר: 'נא בדיקתכם'.

מר עידן למדן: הוא אומר את זה.

מר טל עזגד: איפה? תקריא, איפה הוא אומר את זה?

מר עידן למדן: נעלמו פה כרטיסים, והוא אומר נגנב פה כסף.

מר טל עזגד: איפה כתב ניסים שיש חשד לפלילים?

גב' דברת וייזר: לא, הוא לא אומר.

מר עידן למדן: הוא אומר נגנב כסף, נעלמו כרטיסים.

גב' דברת וייזר: רגע, אז הוא ענה לך.

מר עידן למדן: זה יפה לשחק במילים, אבל זה בסדר. אבל הוא

אומר את המשמעות הזאת.

גב' דברת וייזר: אתה שואל שאלה התפקיד של מי, אף אחד לא ענה

לנו על זה. התפקיד של מי להעביר את הממצאים האלה הלאה?

עו"ד אבי גרובר: פה התקשרו איתו בצורה לא תקינה...

גב' דברת וייזר: אתה עשית את העבודה שלך, זה ברור, אתה עשית

דו"ח ביקורת. עכשיו מבחינת ההיררכיה, מבחינה פרוצדורלית, מה אמורים

לעשות עם הנתונים שלך? אתה מעביר את זה למבקר המדינה?

מר ניסים בן יקר: מי שרואה בדו"ח דברים שגובלים בפלילים או יש

לו איזשהו חשד לפלילים, יכול לגשת למשטרה, להגיש את הדו"ח ולעשות עם זה כאוות נפשו.

עו"ד אבי גרובר: אתה לא יודע להגיד כמה סך הכל ט"ז הפקות

קיבלה כל השנים האלה?

מר ניסים בן יקר: הדו"ח מדבר בעד עצמו, מה שהדו"ח מדבר-

עו"ד אבי גרובר: אין פה את הסיכום הזה.

גב' דברת וייזר: הוא לא יכול להגיד יש חשד לפלילים.

עו"ד אבי גרובר: אבל יש לו את כל החשבוניות.

גב' דברת וייזר: אז הוא אומר לא ידוע מה נעשה עם זה וזה.

עו"ד אבי גרובר: הוא יודע בדיוק כמה ט"ז הפקות קיבלה, כי יש לו

את כל הנתונים.

גב' דברת וייזר: הוא לא אומר שהוא לא יודע כמה הם קיבלו.

עו"ד אבי גרובר: אני שואל. כמה ט"ז הפקות קיבלה?

גב' דברת וייזר: רשום, יש פה טבלאות.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: ...עליי יצחקו. אם תביא לי את כל החומר שליווה

את הדו"ח הזה, כולל הדו"ח שההוא אומר-

מר ניסים בן יקר: אני אומר לך...

מר עידן למדן: כולל הדו"ח שעכשיו הסתבר שלא הגיע לידיים

שלנו, אז באמת אחד מאתנו יוכל להגיש...

עו"ד אבי גרובר: ניסים, כמה ט"ז הפקות קיבלה?

מר עידן למדן: אנחנו נגיש למשטרה.

מר ניסים בן יקר: מה שרשום בדו"ח.

עו"ד אבי גרובר: אבל אני לא רואה את זה. איפה סך הכל?

גב' רותי גרונסקי: 279,278 ₪, ו-330,998 בהתאמה.

גב' דברת וייזר: בקיצור, מיכה השאלה חוזרת אליך. מבחינה

משפטית מה עושים עם הממצאים האלה? אם יש למישהו מבחינה משפטית

פה, לנושא משרה איזושהי חבות, חובה, לא חובה מוסרית, חובה ציבורית-

עו"ד מיכה בלוס: אין לנו שום חובה.

גב' דברת וייזר: ללכת ולעשות עם זה משהו.

עו"ד מיכה בלוס: כל אדם באופן כללי שרואה לפי חוק העונשין

עבירה שמתבצעת יש חובה ללכת למשטרה. מה שקורה פה, אנחנו יש לנו

תוצאות מנהליים של אי סדרים ניהוליים מנהליים. אין לנו אפשרות לדעת האם זה פלילי או לא פלילי, האם מישהו לקח לכיסו שלא כדין או לא לקח לכיסו. זה לא בדיקות שאנחנו מסוגלים לעשות בכלל. אם מישהו יש לו חשש שיפנה למשטרת ישראל. משטרת ישראל תרצה לקבל איזה חומר שהיא רוצה מעיריית רמת השרון, משטרת ישראל תקבל כל חומר שהיא רוצה, היא יודעת גם לבקש ולקבל כל מה שהיא רוצה, אני מבטיח לך.

מר עידן למדן: עומד לך ראש אגף שבמשך 5 שנים זוכה פה לביקורת שהוא ככה... כספים. משמעתי מי בסמכותו? עוד פעם, אני עכשיו צריך כחבר מועצה או כל חבר מועצה אחר צריך ללכת ל... או לפרח?

עו"ד אבי גרובר: גם אני רוצה 280,000 ₪ בשנה.

גב' פרח מלך: זה לא אצלנו בכלל.

עו"ד אבי גרובר: אפשר גם 280,000 ₪ בשנה?

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: ...אכיפה, ימשיכו לתת כרטיסים, ימשיכו למנות מקורבים. אז לא מינו אותם באגף הזה, יעבירו אותם לאגף אחר.

עו"ד אבי גרובר: דברת, זה 25,000 ₪ בחודש. שנה אחרי שנה.

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: הליך משמעתי, בשביל לפתוח אותו, ראש העיר צריך להחליט לפתוח בהליכים משמעתיים.

גב' פרח מלך: וזה לא אצלנו, אגב. זה הולך לבית דין ל...

מר עידן למדון: תחילת התהליך הוא אצל ראש העיר.

גב' שירה אבין: אל תדברו ביחד, כי אם אתם רוצים לשמוע, לפחות נשמע אחד את השני. מיכה.

גב' פרח מלך: זה לא כמו רגיל, מיכה.

עו"ד מיכה בלוס: נכון, אבל בשביל להתחיל בהליך משמעותי, אין לי בעיה לתת סקירה בעניין הזה, אבל בגדול ראש העיר צריך להתחיל לכתוב קובלנה משמעותית, צריך למנות קובל משמעותי, צריך למנות תובע משמעותי וחוקר משמעותי. אחרי שממנים את שלוש הפונקציות האלה ע"י הסמכה מראש העיר אז האנשים האלה עושים בדיקה. אחרי שהם בודקים את הממצאים הם מחליטים האם להגיש כתב אישום, או יותר נכון זה נקרא לא כתב אישום, זה נקרא תובענה משמעותית, לבית הדין המשמעותי. אם יש להם חומר ראיות מספיק. אם יש להם את החומר מעבירים את זה לבית הדין המשמעותי, מנהלים תהליכים, מקבלים בסוף החלטה.

גב' שירה אבין: רגע, סליחה, כשאתה אומר שראש העיר צריך להגיש את הקובלנה הוא צריך לקבל את כל החומר?

עו"ד מיכה בלוס: הוא צריך לקבל איזושהי תלונה. כמו בסוויץ' של אוטו, מישהו צריך להתניע. אני מנסה להסביר, באמת אני מנסה להסביר. הקובלנה אומרת אז כי יש חשש ל-א', ב', ג', ד'. ואז הוא ממנה, כלומר יש חשד כך וכך, הוא ממנה קובל. לרוב קובל הוא ראש העיר בעצם. הוא כותב 'יש חשש לא', ב', ג', ד'', ואז ממנים תובע עירוני וממנים חוקר עירוני לעניין הזה. החוקר מתחיל לקחת את כל הראיות, נפגש עם האנשים, רואה איזה חומר, החומר החקירתי שהוא אוסף הוא מעביר אותו לתובע העירוני במקרה הזה. התובע המשמעותי, לדייק בהגדרות. התובע המשמעותי מסתכל בחומר

שהחוקר המשמעותי העביר לו, מסתכל האם יש לו עילה להגיש עפ"י החומר הזה תובענה משמעותית לבית הדין למשמעת של עובדי הרשויות המקומיות, נדמה לי בחולון. אם הוא מוצא לנכון, הוא כותב תובענה משמעותית, מגיש אותה לבית הדין המשמעותי, זה הליכים מעין פליליים. בסופו של הליך שמתבצע שם, היום ההליכים הם יותר מהירים שם מאשר היה בעבר כי התחלפו שם השופטים וכן הלאה. בסופו של הליך מקבלים פסק דין ופסק הדין אומר לגבי עובד העירייה, גם אם הוא חטא או לא חטא, וגם העונש שלו. אם יש לו עונש, אם זה על תנאי, אם מותר לו גם לקחת משכורת. יש כל מיני הליכים בעניין הזה. זה ההליכים שיש ביכולתנו לפעול על פיהם.

גב' רותי גרונסקי: אפשר לבדוק אם הבנאדם הועסק ע"י העירייה? יש אפשרות לבדוק את זה?

עו"ד מיכה בלוס: זה ודאי, את פונה למנהל משאבי אנוש, את יכולה לשאול לגבי כל אחד בתור חברת מועצה אם הוא עובד עירייה או לא.

מר עידן למדן: מיכה, שלוש שאלות בהקשר לכל הדברים שאמרת. האם אנחנו כמועצה יכולים לבקש או להורות עכשיו למבקר הפנים, לך, לא יודע, לבחון האם יש היבט משמעותי או פלילי ולהביא לנו כהמלצה? זו שאלה ראשונה.

עו"ד מיכה בלוס: אז רגע, בוא, יהיה לי קשה. זה גם ככה שאלות מסובכות. הסמכות להתחיל בהליך המשמעותי-

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: אני לא מסוגל. אי אפשר ככה. תאמין לי, אני אנסה בכנות לענות לכל שאלה שלך, רק תנו לי. אני קצת בבעיה. למה? אתם שואלים שאלות כרגע שהן לא שאלות פשוטות. הן שאלות שאני לא יושב עכשיו בחדר

ואני בודק ובודק וכל המסכת בפניי. אני די שולף כרגע, ואני לא אוהב לעשות את זה כל כך, אבל בגדול. ההליך המשמעותי, המועצה יכולה קודם כל, בוא נחזור אחורה, להגיד מה שהיא רוצה. אתם יכולים להגיד מחר 'העולם שטוח', אז העולם שטוח, אבל זה לא אומר שהעולם באמת שטוח. החלטות אתם יכולים לקבל מה שאתם רוצים, השאלה מה אפשר לבצע מהן, מה אי אפשר לבצע, מה ראוי גם לקבל כהחלטה או לא. לעניין ההליכים המשמעותיים לגבי עובדים, זה לא בסמכות מועצת העיר לקבוע הליכים משמעותיים או לא, זה ראש העיר, אתה יכול להגיש תלונה בתור חבר מועצה, ראשת העיר תפעל ותחליט האם לפעול לקובלנה או לא לפעול. היא סוברנית להתחיל תהליך או לא.

מר עידן למדן: לא זאת היתה השאלה שלי. זה הבנתי מההסבר הקודם. השאלה שלי היתה האם אנחנו כמועצה יכולים לבקש ממבקר הפנים היום לבחון האם יש היבט משמעותי או פלילי.

עו"ד מיכה בלום: אני לא חושב שיש לו את הסמכות...

גב' דברת וייזר: מה פתאום, אתה לא יכול לבקש ממבקר פנים לבחון אם יש היבט פלילי. למה מה, הוא יועץ משפטי? מה קשור המבקר?

מר עידן למדן: מבקר המדינה בודק ואומר לך: יש היבטים פליליים.

עו"ד מיכה בלום: אני נותן לך תשובה.

מר רפאל בראל: זה בנוי אחרת. מבקר המדינה-

גב' דברת וייזר: זה לא כמו מבקר עירייה. הוא רואה חשבון, מה הוא יבדוק היבטים פליליים?

מר עידן למדן: הוא יכול לבוא ולהגיד 'אין היבטים פליליים'...

גב' רותי גרונסקי: הוא לא יכול, הוא לא משפטן.

עו"ד מיכה בלוס: אין לו את היכולות ואין לו את הסמכות. וגם לי את היכולות לבדוק אם זה פלילי או לא, זה משטרת ישראל. משטרת ישראל יכולה לבדוק ולתת את ההמלצות. גם ההמלצה שלה זה לא המלצה. היא נותנת איזושהי עמדה לפרקליטות והפרקליטות מחליטה האם היא מקבלת את העמדה של המשטרה או לא מקבלת את העמדה של המשטרה בשביל להחליט האם זה באמת ראוי להגיש כתב אישום במקרה כזה או אחר. המקום היחיד שיש לי סמכות להגיש כתב אישום או לא זה בהליכי תכנון ובנייה, ועפ"י חוקי רישוי עסקים וחוקרים עירוניים.

מר עידן למדן: ...האם יש לבדוק או לא, עוד לפני שבכלל פנו.

גב' שירה אבין: הוא דיבר אם אתה יכול לבדוק אם יש משהו פלילי בתוך העניין, הוא לא אמר שאתה צריך להגיש.

עו"ד מיכה בלוס: אין לי יכולות לבדוק את הדבר הזה.

גב' שירה אבין: אז אתה אומר שאין לך, בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה להתייחס לשאלה שלך. אני חושב שזה גם לא נכון שהמבקר יהפוך להיות החוקר, משום שאז לא יהיה לו שום שיתוף פעולה מאף אחד בעירייה, ואתה תרצה להרוויח את ה-100,000 ₪ של ט"ז משהו, ואתה תפסיד את שיתוף הפעולה של כל העירייה לדיראון עולם.

מר עידן למדן: זו היתה שאלה של מה סמכותנו ולאן-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אני אענה לך גם בהיבט האידיאולוגי.

מר עידן למדן: בסדר, קיבלתי גם את הרציונל. שאלה נוספת – האם אנחנו יכולים להסמיך מישהו מהעירייה לגשת להגיש את התלונה או לא? לקחת את הדו"ח הזה עכשיו כדי שהוא יגיע למשטרה. כי זה לא רותי או טל או רפי או עידן. אנחנו רוצים שזה ייבדק. אנחנו יכולים להגיד שמנכ"ל העירייה...

עו"ד מיכה בלום: מועצת העיר נותנת מדיניות.

מר עידן למדן: אני שואל לא סתם. קודם כל השאלה אם המועצה תחליט שאנחנו מורים את זה. אני שואל האם בכלל יש לנו למה ללכת לכיוון הזה.

מר טל עזגד: על סמך מה המועצה יכולה להחליט שהיא מורה את זה?

מר עידן למדן: אני שואל. לכן אני שואל את השאלה.

עו"ד מיכה בלום: מועצת העיר היא קובעת מדיניות, היא לא קובעת מה לעשות. מי שרוצה ייקח את הדו"ח, יכניס את זה למעטפה, יכתוב למעלה 'משטרת ישראל' וישלח את הדו"ח. משטרת ישראל חייבת לבדוק כל דבר שמגיע אליה.

מר טל עזגד: זה לא עובד. משטרת ישראל לא מתייחסת למכתבים. אם מישהו חושב-

עו"ד מיכה בלום: משטרת ישראל עפ"י חוק צריכה לבדוק כל דבר.

מר טל עזגד: אם יש פה משהו פלילי, שילך ויגיש תלונה במשטרה.

גב' שירה אבין: גם אם אלינו מגיע מכתב אנונימי, חייבים להתייחס.

עו"ד מיכה בלוס: משטרת ישראל חייבת לבדוק כל דבר שמגיע אליה.

מר עידן למדן: שאלה אחרונה שמתקשרת גם-

עו"ד מיכה בלוס: היא לא חייבת. היא יכולה לבדוק ולהגיד אחר כך 'לא רוצה / כן רוצה / יש לי כוח אדם / אין לי כוח אדם'. זו בעיה שלה.

מר עידן למדן: שאלה אחרונה, עוד פעם, זה מתקשר למה שעלה קודם כשאבי דיבר והדברים שחלקם ידועים יותר, חלקם ידועים פחות. האם עכשיו הבדיקה ששימשה עד כה לצורך עניין ועדת הביקורת, אם אני מחליט שאני כן לוקח את הדו"ח הזה עכשיו as is ורוצה להעביר למשטרה, אבל כדי שהוא יהיה יותר ראוי, האם אני עכשיו רשאי, בין אם עפ"י 140 א' ובין אם עכשיו אחרי שהעניין נדון, לקבל את אותו דו"ח בדיקה, כפי שקראת לו, וכל חומר אחר. כדי לבוא עם משהו מבוסס.

עו"ד מיכה בלוס: אני לא רוצה לתת תשובה. לא שאני לא רוצה, אני לא מסוגל לתת לך תשובה בשלוף על העניין הזה. דבר אחד אני כן יכול להגיד לך – שאם אתה תגיש תלונה בעקבות הדו"ח שיש לך ביד ומשטרת ישראל תרצה לקבל איזשהו מסמך שהיא רוצה היא יכולה לקבל.

מר עידן למדן: אני רוצה... בסמכות שלי.

עו"ד מיכה בלוס: נתתי לך תשובה. אין לי תשובה.

מר עידן למדן: אנא בדוק לי את הדבר הזה.

עו"ד מיכה בלוס: אני אבדוק לך.

מר עידן למדן: בדוק לי את העניין הזה של הבדיקה והחומר

ששימש בסיס לאותו דו"ח, האם אנחנו יכולים להגיש.

עו"ד מיכה בלוס: אני אבדוק.

עו"ד אבי גרובר: האם העירייה רשאית, כשיש התקשרות, כאשר

נמצא שההתקשרות לא בוצעה בהתאם לנוהל, האם העירייה יכולה לבוא ולתבוע מהספק את הכסף בחזרה? רשאית. לא אמרתי צריכה, לא אמרתי. רשאית.

גב' שירה אבין: אחרי שהיא שילמה?

עו"ד אבי גרובר: כן.

עו"ד מיכה בלוס: הבעיה, הגזבר פה אומר נכון, הבעיה האם הוא

סיפק את השירות או לא סיפק את השירות. אתם זוכרים הרי את הסיפור, למשל, של החול.

עו"ד אבי גרובר: לא נכון. אז אני שואל.

עו"ד מיכה בלוס: שנייה. הסיפור של החול, של גני השעשועים,

שבזמנו אנחנו עצרנו את זה ולא היתה הזמנת עבודה כנדרש וכן הלאה. אתם זוכרים. בסופו של דבר בפסק הדין, אני והגזבר קבענו הרי אז, היינו מוכנים לספק לשלם את מה שראוי לשלם לפי מה שאנחנו חשבנו שהוא סיפק פלוס רווח קבלני. בסופו של דבר בהליך המשפטי, וגם בתי המשפט אומרים את זה בהתאם לסעיף 203 לפקודת העיריות, אתה יכול לבדוק את העורך דין, שמה שהקבלן נתן אנחנו צריכים לשלם.

עו"ד אבי גרובר: אני זוכר טוב מה היא אמרה שם. היא אמרה שלא

מגיע לה כלום, אבל בגלל שהעירייה לא התנהלה כראוי, שהעירייה בעצמה,

היא מצאה פגמים חמורים, היא שם ביקרה עד ראש העיר, דברים חמורים לעניין התנהלות העירייה עצמה, אז היא אמרה שצריך לשלם לה חלק.

עו"ד מיכה בלום: גרובר, אתה לא פייר, כי אתה מכניס עכשיו פוליטיקה ואני לא רוצה להכניס פוליטיקה.

עו"ד אבי גרובר: למה מכניס פוליטיקה? אתה אומר פה חוות דעת שזה לא מה שהיא אמרה. היא אמרה לא מגיע לה כלום-

עו"ד מיכה בלום: אני נותן לך דוגמה לגבי סעיף-

עו"ד אבי גרובר: אתה תלך עם זה לחיוב אישי.

עו"ד מיכה בלום: עוד פעם, אני נותן לך דוגמה לגבי מה שעצרנו. בגדול הפסיקה לפי 203, שאנחנו משלמים, הרי לפי סעיף 203 מה שלא הוצע אתה לא חייב לשלם. פה כבר שולם, קודם כל. שתיים, הפסיקה בגדול אומרת שעירייה לא צריכה לעשות עושר ולא במשפט. דהיינו, היא מקבלת משהו, היא צריכה לשלם בעד השירות שקיבלה. גם אם ניהולית מנהלית לא עשית את הדברים כנדרש, לא ביצעת מכרז, לא עשית כלום, אבל קיבלת את התמורה, את התמורה אתה צריך לשלם. את השירות או את התמורה. אם יש שם מעל דברים שלא צריך, שלא קיבלת עליהם תמורה, זה כמובן אל תשלם.

עו"ד אבי גרובר: ומה זה המחלקה לחיוב? מה עושה המחלקה לחיוב אישי?

עו"ד מיכה בלום: המחלקה לחיוב אישי אומרת שאם הוצאה הוצאה שלא כדין באחריות וע"י עובד עירייה, היא יכולה להשית עליו את ההוצאה הזאת שנגמרם נזק לעירייה. זו הסמכות שלה. יש לי ביקורת לגבי הסמכות הזאת, למה היא בחוק.

עו"ד אבי גרנבר: על פניו זה נראה הכי מתאים לשם.

עו"ד מיכה בלום: אבל עוד פעם, תבינו, דו"ח הביקורת עכשיו עובר לוועדה, אני מקווה שתאשרו, שאנחנו נביא את זה לוועדה לתיקון ליקויים. דו"ח הביקורת נקרא ע"י מבקר משרד הפנים. מבקר משרד הפנים, מה הוא עושה? איך מגיעים לוועדה לחיוב אישי? באמצעות הדו"ח הזה. הוועדה לחיוב אישי, הוא מעביר את ממצאיו לוועדת חיוב אישי.

עו"ד אבי גרנבר: גם אם אני לא אמרתי לו מילה?

עו"ד מיכה בלום: גם אם זה לא כתוב בהמלצה. הוא קורא והוא מחליט מה הוא חושב שראוי להעביר או לא. ככה זה מתנהל, ריבוננו של עולם. אני חושב שהנתונים, אהרון התחיל נכון כשהוא אמר: 'חבר'יה, אני לא מחפש ראשים'. אחרת איך תעשו ביקורת? אף אחד לא ישתף פעולה יותר עם הביקורת.

מר טל עזגד: מיכה, בעיריית רמת השרון, לפחות ב-11, כמעט 12 שנים שאנחנו נמצאים פה, היו דיונים על גבי דיונים בנושא של חיוב אישי. היו גם מסקנות בנושא של חיוב אישי, היו גם חיובים אישיים, או גם כאלה שנמצאו לא אשמים בחיובים אישיים. לכן זה לא משהו שהוא לא מקובל. צריך להבין שזה בסוף מגיע לאיזושהי יד שמחליטה, וכל הדיון הזה הוא קצת בטל ומבוטל. אם זה בשביל לימוד והבנה אז על הכיפאק. אבל אנחנו צריכים היינו לקרוא את הדו"ח של ניסים, היינו צריכים להעיר פה הערות בונות. אני מקווה מאוד שזה הולך באמת לוועדת הליקויים, ואני גם מקווה מאוד שיתוקנו הליקויים, ואני מציע שנעבור הלאה, כי באמת אנחנו נכנסים פה לשיעורים שנה ב' בבית ספר למשפטים. ודי, זה באמת לבזבז את הזמן, זה מתיש.

זה לא לבזבז את הזמן.

מר עידן למדן:

מר טל עזגד: תראה, זה קצת, עידן, תבין, זה קצת לבזבז את הזמן, כי אני מרגיש אצלך שאתה בכוח מנסה איכשהו לבוא ושתצא מפה אמירה כזו או אחרת ללכת למשטרה או ללכת למבקר המדינה. זה לא עובד ככה. זה עובד באיזשהו צינור מאוד ברור, שמסביר אותו מיכה, מסביר אותו ניסים, וזהו. אנחנו לא נמציא את הגלגל. נעשו דברים, יש ליקויים, צריך לתקן אותם.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: אני עוד פעם אומר לך, ואבי אמר לך את זה גם כן. אם אתה באמת חושב לאור מה שאתה קורא שיש פה, לא עלינו, מעשים פליליים – סע מחר בבוקר למשטרת גלילות או למה שמו שם בלוד, אתה בטח מכיר את זה, ותיתן תלונה מסודרת ויחקרו אותו.

מר עידן למדן: אולי להפתעתך, אבל דווקא לא. היות שאני לא יודע...

מר טל עזגד: מאחר וזה מועצת עיר וחברי מועצה זה יעבור לשם.

מר עידן למדן: היות שלא בכל דו"ח ולא בכל פעם זה עלה, אני כן חושב שיש דווקא בדו"חות האלה, קודם כל אמרת את הדברים, אמרת שזה באמת היה כמה דברים כדי להבין, כי אני באמת לאו דווקא מכיר את כל הסמכויות... היות שבאמת שאלתי שאלות, לא דיברתי על משהו מעבר. כן יש לך פה, וגם קודם על הדו"חות, דיברתי על שני דברים מאוד ספציפיים. אני חושב שיש דברים שהעובדה שאנחנו פעם אחר פעם יש את ההערות ביניהם, ואנחנו מעבר לזה כאילו מקבלים את ההערות ואת תיקון הליקויים וכו', העולם כמנהגו נוהג, וזו תחושת, ולצערי זה קורה, וגם אמרתי, לצערי יעקב

עזב, אבל אני את הדברים שהוא אמר מאוד לא מקבל, כי העובדה שאם יש לך ידע על מעשים פליליים ויש לך ידע על זה שהיה יכול לפתוח כזה תיק ואתה שותק, מבחינתי זה חמור מאוד.

מר טל עזגד: בסדר, אבל רוב האנשים אמרו פה בצורה כזו או אחרת שיש... אז תלך למשטרה.

מר עידן למדן: אני חושב שכל מי שיושב פה מסביב לשולחן יסכים איתי, כי אם השכן שלך עושה עבירה ואתה יודע ושותק אז זה לא בסדר. עוד פעם, תלוי איזה ומה.

מר טל עזגד: כשאני חשבתי שיש מעורבות פלילים במעשים כאלה ואחרים בעירייה, לקחתי את האוטו ונסעתי לפנות למשטרת גלילות והגשתי תלונה מסודרת ועירבתי את מי שצריך טרם הלכתי לעיתונות. זה היה הכל טרם.

מר עידן למדן: אז קודם כל זה מראה שזה לא רע, ואם צריך אז ככה עושים.

מר טל עזגד: אז סע למשטרה. אנחנו פה בדיון בטל.

מר עידן למדן: לא יודע אם אני נוסע למשטרה או לא נוסע למשטרה, ולא יודע אם אתה נוסע או מישהו אחר. אני קודם כל שאלתי.

גב' שירה אבין: בואו נתקדם.

מר עידן למדן: השאלה פה היא שאלה לכל מי שיושב מסביב לשולחן ומכיר את ההיסטוריה, יודע על הדברים. זה הכל.

גב' דברת ויזר: בסדר, עכשיו הבנו את הפרוצדורה. בואו נתקדם.

גב' שירה אבין: הבנו את הפרוצדורה. עכשיו חשוב להגיד דבר – הדו"ח הזה, אחרי שאנחנו דנים בו, עולה למשרד הפנים ולמבקר.

עו"ד מיכה בלוס: מבקר המדינה מסתמך הרבה פעמים על הדו"חות האלה שהוא בודק, הוא לא מקבל את זה באופן אוטומטי. אם מבקר משרד הפנים רוצה להעביר אליו הוא מעביר אליו.

גב' שירה אבין: אבל מבקר משרד הפנים יכול גם להמליץ את ההמלצות שלו.

עו"ד מיכה בלוס: מבקר משרד הפנים יכול להחליט מה שהוא רוצה.

מר טל עזגד: עוד פעם, על פרוצדורות פשוטות של חתימת יד שנעשתה בשוגג להעברה של X כסף נתבענו בחיוב אישי. לכן אני חושב שהגופים שם מספיק אחראים בשביל להעביר דברים כאלה במידת הצורך למי שצריך.

מר עידן למדן: כן, רק שיש לך פעם אחת את ארגז החול ופעם שנייה את המטוס ופעם שלישית דברים אחרים, ופעם רביעית את זה. אז זה מה שאני אומר, עולם כמנהגו נוהג, כי אולי אף פעם לא ידענו להפנים את הליקויים.

גב' שירה אבין: היו חיובים אישיים.

מר טל עזגד: אני לא מסכים איתך, כי היו חיובים אישיים על המון דברים שהם הרבה יותר פשוטים מזה.

מר עידן למדן: חיובים אישיים היה על ארגז החול או על המטוס, היה מישהו ששילם את החיוב האישי על המיליון שקלים שזה עלה.

מר רפאל בראל: זו לא ישיבת היסטוריה, בוא נתקדם.

גב' שירה אבין: תראו, יש עוד משהו להוסיף לגבי הנושא של התרבות התורנית?

מר אהרון אלמוג אסולין: רק דבר אחד, כי על אחד עניתם, על השני לא עניתם. אני חוזר על זה שוב. האם העובדה שאדון ט"ז הפקות מועסק כאן ע"י העירייה זה לא דבר שחמק לנו או שלא היינו מספיק ערניים, וצריך לבחון אותו מחדש.

גב' דברת ויזר: היא אמרה שהיא בודקת.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא שמעתי. היות והוא מושא לביקורת קשה מאוד כאן, אני מבקש.

גב' פרח מלך: הוא לא מועסק ע"י העירייה, אני אבדוק אם הוא מועסק ע"י...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני שמעתי היום בבוקר, כי שאלתי בוועדה, אמרו לי לא. עכשיו הסתבר שהוא עובד באגף החינוך.

גב' פרח מלך: מה שעובר דרכי זה עובדי העירייה. אם הוא מועסק דרך עמותת הספורט או מגוונים, אגף החינוך זה אצלי בבית. אז אני אבדוק את זה, כי אני לא יודעת לענות לך עכשיו.

ד"ר איריס קלקא: בהמשך, יש לי איזושהי שאלה, כי לא נמצאים לי הנתונים. ב-2012 קיבלה עמותה בשם... בשרון 130,000 ₪. מאחורי העמותה הזאת לי רשום כאן השם זכריה טיירי, הרב קוק 22. האם עדיין העמותה הזאת מקבלת כסף?

גב' פרח מלך: מקבלת כסף. הוא לא יו"ר העמותה. היא חלק

מהעמותות הנתמכות ע"י הרשות והוא לא היו"ר שלה, אנחנו בדקנו-

מר טל עזגד: מה זה, בכנסת?

גב' פרח מלך: לא, זו עמותה שנותנת סלי מזון ודברים כאלה. הוא

לא יו"ר העמותה כבר. זה נבדק גם מול הספרים שלנו.

עו"ד אבי גרובר: מצאו מישהו אחר שרשום עליו.

מר אהרון אלמוג אסולין: נושא שנבדק באגף התברואה הוא עניין איסוף

האשפה, כך שכל הערות שיהיו לכם לגבי רכיבים אחרים של התברואה, כגון

וטרניריה, איכות הסביבה וכו', אינם נושא לדיון בדו"ח הזה. אנא מכס.

הנושא הראשון הוא העדר נהלים. אין נהלי עבודה באגף. הפעלת קבלני משנה

ללא יכולת בקרה. זאת אומרת, לוקחים קבלן שיש לו משאיות אבל לא

מספיק, והוא לוקח קבלנים אחרים והם אלה שאוספים את האשפה. אין

בקרה על קבלני המשנה. אופן חישוב התשלומים לאיסוף האשפה, האם עפ"י

בתי אב או עפ"י מספר פחים – זה נושא שעלה לדיון כי הוא לא נדון באגף

התברואה, או לפחות לפי הביקורת ככה זה. הנושא של בעיות בשקילה, עלו

שתי סוגיות מהותיות – האם צריך תחנת שקילה בכניסה וביציאה מהעיר,

והאם יש מקום לקבוע משקל מינימום לפני שמוציאים משאית לשפוך אשפה

בחירייה. הצורך לבחון כדאיות עבודה מול חירייה, שהיא מרוחקת יחסית,

מול פריקה של אשפה בתחנות קרובות יותר. גם הנושא הזה לא נדון בצורה

מעמיקה בתוך האגף. לא מתבצע פיקוח באמצעות איתורן למרות שיש איתורן

על כל משאית. גם במשקל משאית ריקה, כלומר משאית כשהיא יוצאת

מחירייה היא ריקה, אז פעם היא שוקלת X ופעם היא שוקלת Y. אם ה-X וה-

Y רחוקים עד כדי 500 קילו אין בעיה. כשזה שני טון אז יש פה בעיה. משאית

ריקה אמורה להיות משאית ריקה.

התייחסויות: קודם כל פגשתי בפעם הראשונה את ראש אגף התברואה, ואני חייב להגיד, אדם אנרגטי שמת על העבודה שלו ואני לא מבין למה. אבל כל הכבוד. אני חושב שאנשים שהם עובדים בכזאת עבודה קשה ולא מתגמלת והם עדיין מחזיקים מוטיבציה כזאת – שאפו. אחרי דין ודברים, כולל ביקור שלי אצלו, מסתבר שיש לאגף נהלים. אבל איפה הבעיה? הנוהל הזה, היה לי מורה שאמר 'התיק הזה זה כמו קבר'. נכנס לשם נוהל, נקבר, אף עובד לא מכיר אותו, אף מנהל אצלו לא מכיר אותו, קל וחומר שאגפים אחרים בעירייה לא מכירים אותו, וכשאנחנו מתווכחים איתו בצעקות רמות, וגם הוא יודע לצעוק, הוא צריך להיות חבר מועצה אולי בגלל זה, הוא מתעקש שלא צריך נהלים. בסוף הוא מוצא נהלים, הוא חייך, אמר לי: 'יש לי נהלים. אפילו תיקנתי אותם'. פה מתחילה הבעיה השנייה שלנו – כשיש כבר נהלים והם לא מעודכנים והם לא מוטמעים, אז אין נהלים. סוגיית קבלני משנה – מסתבר שבחלק מתקופת הביקורת נעשה שימוש בקבלני משנה, ההערה הזאת יורדת מסדר היום כי היום אין קבלני משנה, כך שהנושא מתייטר הצורך לדון בו בכלל. הוא גם אומר שהמצב הזה יישמר גם בעתיד, יש קבלן אחד שמביא בעצמו את המשאיות, המשאיות מוכרות והעסק מתנהל ללא פרוקסי. למרות ביטחוננו של ראש האגף, שהחישוב עפ"י בתי אב הוא הנכון, ואני חייב להגיד שהוא שכנע אותנו בעניין הזה בוועדה, חשוב לבחון את הנושא הזה מדי פעם. משתנים מחירים, משתנים בתי אב, שווה לבחון את הנושא הזה. אנחנו הצענו לו לעשות דיון בפורום שהוא יבחר, פנימי, עם מנכ"לית העירייה, עם ראש העיר, עם מי שרק הוא ורצה, ובתנאי שיעשה דיון כזה מדי פעם, ומיד עכשיו, כי בעבר הוא לא עשה, ושיגיע למסקנות שהוא רוצה. הוא גם שכנע אותנו בהעדר הצורך בתחנת שקילה. זה תקנים, זה מקום, זה זמן, ושוב, המשאית יוצאת, אנחנו משלמים פר משאית כשהיא יוצאת-

עו"ד אבי גרנבר: פר בית.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, פר בית אתה משלם לקבלן, אבל לחירייה אתה משלם פר משאית שמגיעה. אז יכולה להגיע איך שהיא מגיעה, היא תישקל שם. אין צורך לשקול אותה פה, זה הרעיון.

מר טל עזגד: זה כאילו עניין של הקבלן למלא אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לקבלן יש עניין למלא אותה וגם בזה יש איזושהי חריגה, ותיכף נראה פה. היתה הערה של משאיות עם משקל קטן מאוד – 300, 500 קילו, 800 קילו. ההערה היתה עניינית. הנושא נבדק על ידו, הוא נתן לי תשובה לא רחוק מלפני שבוע, ואומר שכשיש בוצה לא משאירים את זה במשאית כי יש לזה משמעות של פרגמנטציה, סירחון וכו'. ההסבר מספק. עבודה מול חירייה או תחנות אחרות – גם בזה הוא שכנע. הנושא של תחנות קרובות יותר אולי חוסכות במרחק, אבל הביקורת היא יותר קשה. כלומר, התחנות הקרובות ממלאות את זה בחול וזבל שאינו שלנו, ובסוף כשמגיעים לשם המשקל הוא משמעותית גבוה יותר, בעוד שבחירייה הדבר הזה מתנהל הרבה יותר מהר ומבחינתנו ההסבר מספק. שימוש באיתורן – קיבל את ההערה, משתמש באיתורן. בביקור שעשיתי אצלו לא כדי לבקר, פשוט הזמין אותי לסיור בעיר ובין היתר שתינו קפה אצלו, הוא הראה לי את כל הטבלאות איזה יופי המזכירה החמודה שלו מיישמת את העניין הזה. היא חמודה כי היא דומה לו באנרגטיקה שלה. הנושא של משאית ריקה, כמה היא שוקלת, הנושא בבדיקה.

אנחנו מתרשמים מהעבודה הרצינית והטובה שמתבצעת באגף וע"י ראש האגף. הוא קיבל את הערות המבקר ונתן תשובות לרוב הנושאים. מה שבטיפול אנחנו מצפים לתשובה, ואני חושב שהוא ייתן תשובות מניחות את הדעת גם לדו"ח תיקון הליקויים. הימצאותם של נהלים באגף שאף אחד לא

מודע להם – נוהל באגף הוא תנאי הכרחי, אבל בה במידה איננו מספיק. אם יש נוהל באגף הוא חייב להיות חי, דינמי, מתואם עם אגפים אחרים, שאנשים יכירו אותו, ופה אני רוצה להציע אולי משהו שאני אקדים לסוף, כי זה יותר רלוונטי כאן. אני לא אתן דוגמאות מעולמות חשוכים, אני אקח חברות הייטק היום. מי שיושב בחברת הייטק יש לו שאלון, נדמה לי פעם בחצי שנה, כמה הוא בקיא בנוהל שלו. ושאלון שהוא עונה לו במחשב שלו. ואם הוא לא בקיא בנהלים שלו סוגרים לו את המחשב עד שהוא יהיה בקיא. אז זה בחברות הייטק. בואו נמצא את החלופה הרלוונטית. קודם כל בואו נחייב את המנהלים שלנו כאן ואת העובדים שלנו כאן, ואני חושב שגם חלק מחברי המועצה שיש להם תפקידים אקטיביים, שיחתמו קודם כל שהם בקיאים בנהלים שלהם. פעם ראשונה. נכנסתי לתפקיד, אני חותם על זה שאני בקיא בנהלים שלו. מאותו רגע אני אחראי על זה שאני עבריין נהלים. שתיים – נמצא, אולי במחשב, כי לא כולם עובדים על מחשב, ובואו תנסו להושיב את איציק כהן לתת תשובה על הנהלים שלו שם, הוא יזמר אותם אבל הוא לא יידע לעשות את זה על מחשב, אז בוא נמצא משהו, חנוך לנער עפ"י דרכו, איך אפשר גם לאיציק כהן להפוך בקיאות – דף נייר. אז אם יש לנו מתנדב שמוכן גם להנחיל את הנהלים בעירייה, אני חושב שזאת הדרך. כי אחרת אנחנו נקבע נהלים, ואני יודע שפרח לקחה מאוד ברצינות את ההערות של הוועדה לעניין של העדר נהלים, ונעשית עבודה מקיפה, את תעשי עבודה מקיפה, תהיה לך אנציקלופדיה ואף אחד לא יקרא אותה.

גב' פרח מלך: אני אגיד לך למה זה כן ימומש, כי יושבים האנשים

הספציפיים האלה לרישום הנהלים.

מר אהרון אלמוג אסולין: ומה יקרה בעוד שבועיים כשהוא ילך מהתפקיד

הזה לתפקיד הזה ויבוא מישהו חדש?

גב' פרח מלך: לא, זה לא קורה פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז את יודעת מה, לא פעם בחצי שנה, פעם בשנה.

גב' פרח מלך: אין בעיה, אנחנו נעשה רענון של נהלים. כרגע אנחנו יושבים עם המנהלים, מתווים איתם את הנהלים האלה, זה לוקח קצת זמן, אבל אנחנו מטפלים בזה. אנחנו נגיש ספר נהלים, המחלקות יושבות ולומדות את הנהלים שלהן, לא כמו בחברת הייטק, אבל הם ידעו איך-

מר אהרון אלמוג אסולין: הערה אחרונה, וגם זה היה מאוד קשה לשכנע את איציק כהן. תראו, אנחנו ב-2014, אנחנו בעשור השני לאלף השלישי, ואנחנו לא למדנו שנהלים הם תנאי הכרחי, לא למדנו שיש לנו כלי בקרה זמינים שאנחנו חייבים להשתמש בהם, ולא הבנו שיש גם טכנולוגיה, ברוך השם. מסלולרי דרך אקסל דרך שעוני נוכחות ומה שרק תרצו. אנחנו חייבים להנחיל לאנשים כאן בעירייה שזה כלים הכרחיים לשימוש. קודם כל למנהלים הבכירים, אולי נבחרי העיר הפעילים בתפקידים בכירים גם הם יתנו דוגמה אישית בעניין הזה, ואולי זה יחלחל למטה.

ד"ר איריס קלקא: הדבר הראשון, נדמה לי, שאהרון פתח ואמר על אור השמש שצורב וכל זה, אני חושבת שבגלל האופן שבו באמת מתנהלת העירייה, עירייה בכלל, כדאי להקפיד על הנושא של שקיפות. השנה בפעם הראשונה יצא דו"ח של ארגון השקיפות TI, יצא על העיריות, כולל רמת השרון, שהציונים שלה בנושא זה לא היה דווקא תברואה, אלא איכות הסביבה, אבל היא היתה בעצם לא במקום טוב. אני נזכרת בזה כי בעקבות החברות שלי בוועדה, אם למשל הסתכלתי באמת על נתוני הפסולת של הוד השרון ורמת השרון, שהאוכלוסייה שלה היא כמעט זהה, היו פערים מאוד גדולים בכמה מסוגי הפסולת. למשל בגזם, שפשוט הם לא סגורים. ולכן אני

חושבת שצריך יותר להקפיד על הנושא של פרסום נתונים, כי כאן זה סוג של אותו אור השמש, בעיניי לפחות, משום שכך מתאפשר לשאול שאלות. הנתונים האלה, אני אקח על עצמי לשדר אותם בהזדמנות קרובה, כי אם חלק מהנתונים של הוד השרון, כמו למשל בפסולת נייר, הם זהים לאלה של הוד השרון, ובאותם דברים שקשורים למשאיות ולפעילות הזאת הם לא, אז כשהפערים האלה הם כל כך גדולים אז אולי כדאי לבקש הסבר. בעיקר ביקשתי באמת, כאן נמצא דוד שוב, משתף פעולה ככל יכולתו אבל לא תמיד החומר בידיו, באמת לשים את הנתונים האלה באתר בנושא של פסולת יש חובה מטעם המשרד להגנת הסביבה ובאמת צריך להקפיד על כך.

גב' שירה אבין: אני בעד.

עו"ד אבי גרנבר: כשהסתכלתי על הדו"ח הזה לעומת שני הדו"חות האחרים, הדו"ח הזה נראה לי היה פחות בעניינים של בכל זאת התנהגות לא תקינה או כן תקינה של אנשים. יותר ראיתי פה את הדברים ברמה של דווקא החלטות של כאילו מדיניות, שבאיזשהו מקום ההערות היו סביב האם נכון לתחנת שקילה או לא נכון, האם נכון לספור ככה או לא ככה, ואז מה שהיה חסר לי כדי להיות מסוגל לבוא ולתת איזושהי תשובה איכותית לשאלות שעלו, זה קצת היה חסר לי נתוני השוואה. זאת אומרת, אוקיי, כמו שאיריס עכשיו אמרה, אם היה לי פה יותר נתונים על איך זה קורה בערים אחרות, יכול להיות שהייתי יכול לקבל. ציינו באיזה ערים יש תחנת שקילה ואז אמרו זה כנראה נובע כי הם מפנים למקום אחר וזה. אבל היה לי קצת חסר יכולת להתמודד עם זה. מה שזה מעביר באיזשהו מקום, זה מעביר את האתגר להנהלה. זאת אומרת, איך אתם יודעים לענות אתם על השאלות האלה שעולות כדי באמת להגיד האם אנחנו פועלים בצורה יעילה, או שיכול להיות שאנחנו יכולים לפעול בצורה יותר יעילה. זה משהו שנמצא בחצר שלהם. משהו שלא נמצא פה, ועוד פעם, זה עוד פעם עניין של מדיניות, זה באמת

האם אנחנו אוספים את כל סוגי הזבל בצורה נכונה, אני לא יודע עד כמה מחזור פה, זה ממילא לא נבדק, אז זה משאיר את החגיגה הזאת לדיון אחר.

גב' שירה אבין: יש לנו אבל בדיקה מאוד מסיבית של מנהל המחוז והמשרד להגנת הסביבה.

עו"ד אבי גרנבר: כי עכשיו פה כן מצוין באיזשהו מקום שאוספים הכל ואז עד כמה אנחנו באמת עושים. יכול להיות שאם אנחנו מראש נאסוף את הדברים אחרת, אז גם יכול להיות שזה יעלה לנו אחרת. אני יודע שגם המשרד להגנת הסביבה עם קולות קוראים וכאלה מאוד מעודד את זה, ועדיין אין מנהל מחלקת איכות סביבה, גב' מנכ"לית, למרות שהבטחת לי שהמכרז יוצא.

גב' פרח מלך: אני לא מוציאה מכרזים.

עו"ד אבי גרנבר: זה משהו שעוד פעם, יכול להחזיר לנו מלא כסף, ויכול להיות שהאיסוף של הפסולת והטיפול בה, וגם העלות שלה, יהיה משמעותית אחרת אם אנחנו נעבוד אחרת. אבל זה, עוד פעם, לעומת הדו"חות האחרים שבהם יש באמת חשדות או לא חשדות או כל מיני שאלות לגבי התנהלות אנשים מסוימים, פה זה יותר שאלות בנושא המדיניות, שאתם כהנהלת העיר, האתגר נמצא במגרש שלכם ויאללה שחקו אותו.

גב' פרח מלך: אני יכולה להגיד רק לגבי דווקא הסוגיה הזאת של השקילה, שאתה הצעת לו להקים ועדה-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא הצעתי לו. אמרתי לו שיעשה דיון.

גב' פרח מלך: כן, החלטנו להקים ועדה בראשותי יחד עם סגנית גזבר והוא, אחת לשישה חודשים, לבחינה של הנושא הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שקיבלנו שיתוף פעולה, כמו שאבי אומר, איך לייעל את העבודה שם, והאיש, למרות החספוס שלו, בסוף הוא פתוח, הוא קיבל. פשוט הדברים מתנהלים.

מר עידן למדן: אני גם כן מצטרף למה שאבי פה אמר וחבריי, איריס ואהרון, לגבי המלצות, כי אני חושב שהן נכונות בלי שום קשר לדו"ח הזה, וזה כבר עלה לנו איזה פעמיים-שלוש, זה לא בדיוק קשור לדו"ח, כל נושא הפרדת הפסולת אצלנו – הפחים החומים הירוקים וכו', מאוד לוקה בחסר.

גב' פרח מלך: זה לא קשור לדו"ח, אני מצטערת.

(מדברים ביחד)

גב' רותי גרונסקי: עידן, אז תעלה את זה בישיבת מועצת העיר.

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, אתה יכול באותה מידה לדבר גם על זה שלא אוספים את המים...

מר עידן למדן: פתחתי ואמרת-

גב' רותי גרונסקי: אז די, אז אל תגיד.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, בואו נשב-

מר אהרון אלמוג אסולין: פעם אחת תוותר, יאללה.

מר רפאל בראל: עידן... על הברבורים שלך.

מר עידן למדן: אל תגיד ברבור, אז אני מגיב לא טוב.

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב, יש דברים נוספים, איריס יושבת

בוועדה, יושבים עוד חברים, אני חושבת שאם יש משהו שצריך להעלות קודם כל זה המקום.

מר עידן למדן: פתחתי ואמרתי, זה לא קשור. פתחתי ואמרתי שבדו"ח הזה אני מקבל את המלצותיהם כפי שנאמרו.

2. דיון בדו"ח מבקר העירייה בנושא פינוי בשטח גלילות צפון.

גב' שירה אבין: אנחנו ממשיכים לדו"ח האחרון שלנו לישיבה הזאת, פינוי והריסה במתחם גלילות. אהרון, בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הסיפור מתחיל בערך כשגרובר ופרח היו בעממית, בפעוטון, לפני עשרים שנה. עשרים שנה העירייה לא עושה דבר בחריגות-

עו"ד אבי גרובר: לפני עשרים שנה לא היינו בעממית, היינו כבר אחרי החיילים.

גב' שירה אבין: לא משנה, הייתם ילדים.

מר אהרון אלמוג אסולין: רציתי להחמיא לכם, אבל אם אתם לא רוצים אני אעזוב את זה. משניתן פסק הדין עוברות שנתיים עד לביצוע. בפועל זה איחור של שנה וחצי מהמועד האחרון שקבענו... מתנהל משא ומתן מול המינהל, הוא מתנהל רע, לא מתועד, אין מטרות, אין תכנון, אין סיכומים, אין תיעוד, אין כלום. הביצוע בפועל מתבצע ע"י עוזר ראש העירייה ולא ע"י דרגי עבודה בעירייה, וכשהוא מתבצע הוא מתבצע בניגוד חמור לנהלי העירייה ומשרד הפנים ובראשם חובת המכרזים, קבלת הצעות מחיר... מכרזים, כתיבת הסכם

התקשרות בפועל. הגזבר ממודר, מנהלת הרכש גם, וגורמים אחרים, כשהתירוץ, ואני אומר תירוץ, הוא חשאי, שמא מועד הפינוי ידלוף החוצה ואז יהיה קשה לממש אותו. לא רק שהדבר לא תקין, הוא גם לא מוצדק עניינית, ואנחנו נחזור לזה בהמשך. פסק הדין הוא שהורסים שני מבנים ובפועל היתה הריסה כוללת במקום, וזה בניגוד להנחיות בית הדין, כך שזה חושף את העירייה אולי לתביעות נזיקין. הפסולת שמפונה משם בחלקה סותמים בה בורות בשטח, וגם זה בניגוד לחוק ושמירה על הניקיון, וחושף שוב את העירייה לתביעה בנושא הזה. פינוי הציוד מהמקום לא תוכנן מראש ולמעשה עד היום הוא נמצא במתחם הכפר הירוק. עד היום זה נכון למועד הדיון או למועד כתיבת הדו"ח, אני לא יודע אם בינתיים זה השתנה.

ההתייחסויות שקיבלנו: תראו, אני פתחתי את הדיון בוועדה ואמרתי: ברגע שיש פסק דין מגיע התובע העירוני לעירייה, פוגש את המנהל הישיר שלו, את היועץ המשפטי, ואומר לו: 'איזה יופי, זכינו'. היועץ המשפטי מן הסתם מסתכל על האינטרקום, שם אינטרקום ראשון לראש העירייה, אומר לו 'זכינו'. מיד אחרי זה למנכ"ל העירייה ואומר לה 'זכינו, יש צו פינוי'. ואז מתחילה עבודת מטה כמו שצריך בספרים, מסודרת, כל אחד יודע מה הוא עושה, המהנדס, הגזבר יודע לתת תקציבים, היועץ המשפטי מלווה את זה משפטית. לא מני ולא מקצתי, שום דבר מזה לא יודעים לעשות. שאלתי מה בכל זאת מתבצע. בהעדר עבודת מטה, אז מה בכל זאת מתבצע? מה שמתבצע זה שהתובע אומר את זה למהנדס, כי זאת סוגיה הנדסית, והמהנדס מטפל, במירכאות, בנושא הזה, כשאידיאולוגית הוא נגד הפינוי. כך הוא אומר. אני חושב שלא צריך לפנות. למה לא לפנות? אני כבר מגיע לזה. כי צריך להיכנס לשם קבלן לביצוע עבודות בהרחבת מתחם גלילות, מה שמתבצע היום בעצם, ולמה לפנות אם אפשר לחכות עד שהוא יגיע ואז להטיל את המשימה עליו, על הקבלן?

עו"ד אבי גרובר: זה לא מה שאומר הדו"ח. המהנדס אומר 'חבל על

הכסף שיעלה לי לשמור אחרי שאני אפנה. לפני שנתחיל לעבוד אז אני אפנה.
כבר חיכיתי שנה וחצי, למה עכשיו אני צריך לפנות ואחרי זה לשמור? אני
אחכה כבר לעבודות ואז אני אפנה ומיד נתחיל לעבוד'.

מר אהרון אלמוג אסולין: זהו שאמר. הוא אומר 'אני לא מפנה עכשיו, אני
אפנה כשיהיה לי קבלן שיתחיל לעבוד'.

מר טל עזגד: וזה מנוגד להחלטת בית המשפט.

גב' דברת וייזר: ואז הוא ישמור על השטח, כאילו.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה בוודאי מנוגד להחלטה.

עו"ד אבי גרובר: כבר הפרת את החלטת בית משפט שנה וחצי לפני
זה.

מר טל עזגד: בסדר, אני אומר, זה גם.

עו"ד אבי גרובר: תפר קצת. הפרת שנה וחצי, תפר עוד קצת.

מר טל עזגד: בדיוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: בפועל לא מתבצעת עבודה, אבל מתבצעים
ומתקיימים מספר דיונים ושיבות שבהם כל אחד מביע את דעתו, והחלטות.
שאלנו מה היו עמדות בעלי התפקידים. מנכ"ל העירייה אומרת זה ההנדסה.
היועץ המשפטי אומר 'אין לנו תנועה לביצוע פינוי והריסה, אנחנו מנפיקים
צווים', אנחנו המחלקה המשפטית, 'ולא מעניין אותי'. הוא לא אומר 'לא
מעניין אותי', 'אני לא צריך לקבל דיווח שאכן הצו הזה בוצע'. הנושא הוא
הנדסי במהותו וטופל ישירות בציר של מהנדס, ראש עירייה. מהנדס העירייה

אומר, זאת העמדה ששאלת עליה קודם, 'לא היה מקום לביצוע הצו שכן עד תחילת העבודות יחלוף זמן רב וחבל לבזבז את הכסף על השמירה כל הזמן הזה'. הוא הביע את העמדה הזאת בדיונים שונים עם הנהלת העירייה. לא נאמר לנו אם העמדה הזאת התקבלה או לא כדי להסביר את האיחור של אותן שנתיים. לא בוצע מיד, לא חיכו 4 שנים, אבל חיכו שנתיים. וכשאני שואל אותו מה עם נוהל, איך מפרקים את הדבר הזה, יש לך נוהל כזה כתוב? הוא מראה לי נוהל. אני חושב ששכחתי להביא אותו. לא מראה לי, הולך לחדר שלו, מדפיס אותו, מראה לי את זה, זה נוהל פיקוח על הבנייה שאמור לענות גם על המצב הזה. קראתי את הנוהל הזה בעיון רב. חוץ מסעיף 10, נדמה לי, או 11, שבו כתוב שהמהנדס המפקח יעביר את צו ההריסה למנכ"ל העירייה לביצוע הצו, גם זה לא בוצע. את הנוהל היחיד שמכיר המהנדס, יש לו את הסעיף הזה, גם את זה הוא לא מבצע כי הוא לא מדבר עם המנכ"ל מה הנושא הזה. מדבר איתה על אלף ואחד דברים, בנושא הזה הוא לא מדבר איתה. כך שהנוהל הזה איננו רלוונטי לביצוע פינוי והריסה. במקביל מתקיים משא ומתן מול המינהל והמגעים הם לא פורמאליים, אבל בדיעבד פוסט מורטום, היום אנחנו מקבלים התייחסות של הגזבר שהמגעים התחדשו והם מתקיימים בעצם ע"י מני ויאיר, אתם מכירים אותם יותר טוב ממני.

מר טל עזגד: מי זה יאיר?

מר גיל גורדון: יאיר מינץ.

מר אהרון אלמוג אסולין: הם אלה שמקיימים את המשא ומתן מול המינהל, כדי להתחלק על ההוצאות של ההריסה-

מר גיל גורדון: הקרקע זו קרקע של המינהל. לכן כאשר הובא לידיעתנו שבוצע מה שבוצע, יום אחרי זה דאגנו שמפקחים מטעם המינהל יבואו ויראו את הפעילות שנעשתה, ואמרנו נעשה פה דבר שאנחנו לא יודעים

את העלויות... בפועל אנחנו רוצים... תשתתפו, אולי תשאו בכל העלויות. מזה התחיל איזשהו משא ומתן.

מר אהרון אלמוג אסולין: לדיון הזמנו את כל בעלי התפקידים הרלוונטיים, כולל עוזר ראש העירייה שלא הגיע כי הוא היה בשירות מילואים.

גב' שירה אבין: שנייה, לפני שאתה נכנס לזה. גיל, אתה אמרת משהו, עכשיו המינהל היה צריך בעצם לשלם את זה.

מר גיל גורדון: אני דיברתי עם מיכה על זה, המינהל הוא בעל הקרקע...

מר אהרון אלמוג אסולין: עוזר ראש העירייה היה בשירות מילואים, לכן הוא לא הגיע לדיון שקיימנו, ולכן ההסבר היחיד לצורך למדר ולעשות את הכל נורא חשאי, ההסבר היחיד זה מה שכתוב בדו"ח עצמו. למה הריסה כוללת ולא רק שני מבנים? כי המשטרה היתה במקום ואם היא לא התנגדה אז מי אנחנו שאנחנו...

ד"ר איריס קלקא: התובע המשפטי שלנו היה צריך להיות נוכח.

מר אהרון אלמוג אסולין: התובע לא היה. לא יודע אם הוא היה צריך להיות או לא היה צריך להיות. מבחינתי נעשה דבר לא תקין, ההסבר שקיבלנו זה שהמשטרה היתה... נכנסנו לתת דיון האם יש מדיניות לעירייה לגבי פינוי והריסה, או בכלל מה מדיניות העירייה בנושא אכיפת חוקי הבנייה. תשובות נעו בין העדר מדיניות, כך היועמ"ש, לבין הטיפול בכל חריגה אליבא דוולדימיר. יש חריגה – הולכים, או שמסדירים אותה או שהורסים. נשמע לי קצת קשה מדי לביצוע ע"י שלושה פקחים, אבל זאת התשובה שקיבלנו.

מה לגבי החשש מתביעות על עבירות זיהום קרקע, על השארת הציוד שם

בכפר הירוק, על ההריסה הטוטאלית? אומר לנו מיכה שהתקבלו מכתבי תלונה מעורכי הדין של הבדואים, העירייה פנתה לחברת הביטוח, אני מניח שזה בעיקר על הציוד שנלקח משם, ואנחנו מכוסים בעניין הזה. לגבי חשב מתביעה על חוק שמירה על הניקיון – אין מענה.

תראו, רבותיי, זה סיכום שניסיתי לנסח אותו בזהירות המתבקשת. שוב, כדי לא לחטוא בכניסה לנושאים פוליטיים, כי אני חושב שהאירוע הזה אולי, בדומה לתרבות התורנית ובדומה לדו"חות משרד הפנים רק הרבה יותר חמור, מראה כמה אנחנו צריכים איזושהי רה אורגניזציה ואיזושהי טלטלה כדי להתחיל לעבוד נכון, כי פה בעליל עברנו שלוש פעמים על החוק ואינספור פעמים על נהלים. אין שום גוף, אפילו לא עיריית רמת השרון, שיכול להתנהל בלי עבודה. אני מכיר את הבניין הזה שנה, השאלה הראשונה ששאלתי כשהכרתי את פרח בשיחת ההיכרות: איך הדבר הזה מתנהל? יש ישיבות מטה, יש ישיבות זה. התשובה שקיבלתי לא הרגיעה אותי, בלשון המעטה, שאכן יש פה איזה סימביוזה יוצאת מן הכלל שכל האגפים עובדים ביחד, וזה מתבטא כאן. אמרתי לכם, בעיניי יש צו פינוי – כל העירייה מתגייסת ועושה את זה. אין צו פינוי כל שנה. גם לא כל חמש שנים. ואם יש צו פינוי קטן כזה או אחר, אז בסדר, אז מטפלים בו, אבל בסדר גודל כזה של משפחות פשע, בדואים, איומים כמו שאומר לנו. כשלוקחים ערימת עפר ושמים מעל לראשו של ולדימיר ומאיימים לשפוך את זה עליו, אני מסוגל להבין שזה מפחיד. אבל אני אומר, זה אירוע חריג בעירייה ואין שום התארגנות. לדעתי צריכה לייצר איזשהו באז של אדרנלין. שום דבר לא... ואם זה לא עובד ככה זה לא יכול לעבוד. וראינו את זה. התוצאות מדברות. אין הגדרה של תחומי אחריות. אין הגדרה. תשננו את זה מאה פעם, תשאלו כל יום מה אני אחראי. אם מישהו ימלא יותר מפתק צהוב של תספורת אני... אתם לא מסוגלים למלא את זה. כי אתם לא יודעים את תחומי האחריות שלהם. השאלה הזאת, שאלנו את כל

בעלי התפקידים. אי לכך, תגדירו את תחומי האחריות.

גב' פרח מלך: ספציפית למקרה הזה, אני מבקשת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מדבר על המקרה הזה, אני לא מדבר על שום דבר אחר. אני אומר, תשאלו בעניין הזה מי אחראי על מה, אתם לא תקבלו תשובה... אין גורם מתכלל. בכל תזמורת, אני חובב ג'אז, אני אומר לכם, ראש הלהקה בג'אז הוא המתופף, כי הוא קורא את המצב-

עו"ד אבי גרובר: כי הוא עושה הכי הרבה רעש.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא קורא את המצב אצל כולם. במוזיקה קלאסית יש לנו את המאסטרו, את המנצח. כיתה – יש לנו את המ"כ. פה אין לנו גורם מתכלל, אין מישהו שמתאם את כל פעילות העירייה במובן הכי רחב שלה עם חפיפות בין אגף לאגף, שהוא יודע להגיד 'פה יש לי נקודת חולשה, אני אגבה עם זה'. זה לא קיים. ולכן יש סוג של שגר ושכח. אומר מיכה בשיא היושר – אני מוציא צו, אני לא מחכה שיגידו לי שהוא בוצע. בעיניי זה שגר ושכח. אני מעביר את זה למהנדס, הוא מטפל בזה. איך אמרה לי פרח? 'סלבה אומר לי אני מטפל, אחרי איזה זמן אומר לי ביצעתי או לא ביצעתי'. ועד אז אין כלום. אם יש גורם מתאם שגם עוקב ולוקח את הנושא הזה פרויקטאלי, אז הוא יודע לעשות דיון שבועי, דיון יומי, דיון חודשי, לא משנה מה, אבל הוא יודע לקחת את זה לאיזושהי בקרה.

גב' שירה אבין: אבל אהרון, אני חייבת רגע לעצור אותך. כי אתה כרגע לא התייחסת לגבי הקטע הספציפי. כשמשהו מתרחש או משהו קורה אנשים גם צריכים לדעת שהוא הולך לקרות. ואם אנשים לא יודעים שהוא הולך לקרות אנחנו לא יכולים לבוא ולהאשים אותם שהם לא עשו את מה שהם צריכים לעשות. אז בוא, כי יש איזה משהו במה שאתה אומר, שכאילו

בכל העירייה כל היום לא עושים את הדברים. חשוב שנחדד את הדברים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני חוזר ואומר – אם תחומי האחריות, אני מדבר, טוב, רק על המקרה הזה. קטונתי מלעשות ביקורת או בקרה על כל העירייה. במקרה הזה אילו התפקידים היו מוגדרים, קודם כל אם היה נוהל מה עושים כשצריך לפנות ולהרוס מבנים, זה הנוהל. אז כל אחד היה לו תחום אחריות, הנה אישרנו שני נהלים השבוע, יש תחומי אחריות, יש גורם מתכנן, יש אחראי על. זה לא קיים. ברגע שהדבר הזה, כמו שהוא קיים פה, מהנדס העירייה היה... עובדה, התקיימו ישיבות. מי השתתף בישיבות האלה? מי ראה את עצמו אחראי לעניין הזה? אני לא יודע. אם היו מגדירים תחומי אחריות אז יכול להיות שאותו אחד שמרגיש שזה האחריות שלו ועוברים לו מעל הראש, כפי שהיה במקרה הזה, או שהוא היה מתעורר או שהוא היה שואל שאלה. סביר שהוא היה שואל שאלה. היו אומרים לו: 'שב בצד, אל תעשה כלום'. אוקיי, קיבל הנחיה. מאותו רגע הסירו ממנו אחריות. אבל עד אז אין אחד שיודע שזאת האחריות שלו. זה נשאר בין המהנדס לראש העירייה, המהנדס אומר 'אני לא רוצה לפנות, אני לא חושב שצריך לפנות', ושם זה נעצר.

גב' פרח מלך: אז יש אחראי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין אחראי.

גב' פרח מלך: למה? אם המהנדס הוא האחראי על הפינוי וההריסה, הוא מבצע, רק במקרה הספציפי הזה הוא סבר שלא צריך לעשות את זה בפרק זמן אז זה נעשה מעל ראשו בחשאי. אז זה לא נכון להגיד שאין אחראי. יש.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שאירוע בסדר גודל כזה, טוב, אנחנו

מדברים על אירוע כזה, לא יכול להיסגר ברמה של שני אנשים.

גב' פרח מלך: עם זה אני מסכימה איתך.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן צריכה להתבצע עבודת מטה יותר מקיפה, כי היא כוללת כמה דברים. היא כוללת כספים, היא כוללת משפט, היא כוללת את ה-

גב' פרח מלך: אני מקבלת את הכל, אני רק אומרת שהסיכום שלך היה צריך לבוא כהמלצות שלך להבא.

מר אהרון אלמוג אסולין: הנה ההמלצה שלי.

גב' פרח מלך: במקרה הזה מה נאמר כאן כאילו? שאנשים לא יודעים את הגדרת התפקיד שלהם. סליחה, גם אם היינו יודעים את הגדרת התפקיד שלנו, הגזבר יודע להגיד אם יש כסף או אין. אבל אף אחד לא פנה לבקש ממנו כסף. אף אחד לא עדכן אותי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל פרח, אני אומר, זה שלא ידעת זאת הבעיה.

גב' פרח מלך: ברור.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה שאין הגדרת תחומי אחריות זאת הבעיה. זה שאין נוהל זאת הבעיה. לכן אני בא עם הצעה.

מר גיל גורדון: דקה, תן לי שנייה, בוא נלך גם אחורה לפני שאתה הולך קדימה. כי במקרים קודמים שהיו כן הריסות אז המהנדס, שהוא כן ביצע את זה בזמן, הוא היה פונה לאחראית על הרכש, אצלה היו מחירים של שופל למקרה של פינוי והיא היתה עושה את ההזמנה. היה פה נוהל שכן עבד בעבר. במקרה הזה הוא לא עבד. יכול להיות לא היה פה שום מכרז... כמו

שאתה אומר, אבל הזרימה של הנוהל עבדה בעבר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב ואני ממליץ שמנכ"ל העירייה יוגדר אפריורית לכלל פעילות העירייה.

גב' שירה אבין: מוגדר.

גב' דברת ויזר: מוגדר. זה שזה לא התבצע במקרה הספציפי זה לא אומר שזה לא הוגדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז צריך לכתוב את זה ולחייב את זה, ואז כולם יודעים בדיוק למי הם פונים כשיש אירוע כזה.

גב' שירה אבין: אבל אני לא חושבת שבעלי התפקידים, אני אומרת שוב, בכל תהליך שקורה בעלי התפקידים יודעים. מיכה יודע מה תחום האחריות שלו. גם גיל, גם פרח. זה לא נכון. יש הבדל, וצריך לחדד את זה. כי באיזשהו שלב מצטיירת תמונה שכל בעלי התפקידים ידעו, אבל אף אחד לא עשה כלום. אז לפחות ממה שאני קראתי בדו"ח, זה לא מה שמשמע מכך.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני אפנה אותך לשורה בדו"ח, כי אני אותה זוכר כי היא עשתה לי צמרמורת, שראש העירייה פנה לעוזרו האישי ואמר לו שפשוט נואשתי, זה היה הביטוי. 'נואשתי מבעלי התפקידים בעירייה והם לא עושים כלום, לכן קח את זה על עצמך'. ברגע שראש עירייה אומר את זה למבקר או שכתובים שהם מזכ"דים את העניין הזה, חבר'ה, אי אפשר להתעלם מזה. יכול להיות שזה נכון, יכול להיות שזה לא נכון, אני לא פה כדי להיות פוסק או בורר, למרות שקוראים לי אסולין. זה לא המקרה שלי. אני אומר שברגע שראש עיר, כתוב לי שהוא נואש מדרגי ההנהלה שלו. אני אומר, אם יגדירו נוהל איך עושים פינוי והריסה, יגדירו בעלי תפקידים, אני מבטיח לך שבאותו רגע הכל יתנקז בלי שום בעיה.

גב' שירה אבין: יש.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם תראי לי אותו-

גב' שירה אבין: אין חוקים, מיכה? אני לא מבינה.

עו"ד מיכה בלום: חוקים לפינוי?

גב' שירה אבין: בכלל, לכל הליך שקורה בעירייה. אין חוק? יש

חוק. מה, אנחנו עושים מה שבא לנו? אני לא מבינה.

עו"ד מיכה בלום: יש נהלים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין נוהל, יש חוק לפנות, אין נוהל איך מפנים.

תאמיני לי, גם הנוהל הכי עדכני.

מר טל עזגד: אנחנו לא מצליחים לפנות אוהל עם לא רוצה להגיד

מה.

מר עידן למדן: השאלה אם לא מצליחים או לא מנסים. זה שני

דברים שונים.

מר טל עזגד: מנסים, תאמין לי שהרבה אנשים מנסים.

מר עידן למדן: כשעומדים בשלטים הלא חוקיים על איילון...

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אמירת מנכ"ל העירייה שבוצעה הפקת לקחים

ושהיום כל גוף יודע מה תפקידו, רק שזה לא מגובה בנוהל כתוב, אין נוהל

כתוב, הנה, פעם שנייה אין נוהל כתוב. חבר'ה, יישאר אותו מצב. זה שיטת

סמוך. זה לא עובד. הוכח יותר מפעם אחת. ואני שוב חוזר כמעט כמו מנטרה

– נוהל הוא תנאי הכרחי, הוא לא מספיק. אף פעם הוא לא מספיק. ופה אני אומר, אני אומר במפורש. עברו מעל ראשי כל בעלי התפקידים, מראש העירייה לעוזרו האישי. שיקוליו איתו, אני כמבקר, אפילו כאופוזיציה אני לא מבקר את זה. ככה הוא רוצה להתנהל, ככה הציבור בחר בו, הנה אמרתי את זה, זכותו שיעשה מה שהוא רוצה. רק שיעשה את זה בנהלים נכונים. אבל אם, טוב, תחומי האחריות הם מוגדרים, הסיפור הוא שונה. התקדמנו קצת, מנכ"ל העירייה התחייבה לכתוב נהלים מחייבים בתחום הזה, אנחנו מצפים לתוצאות. עבירות על החוק, אני לא אחזור על זה, זה נאמר, זה צורם, זה חמור ברמות שאי אפשר פשוט לתאר את זה. בימי חיי באמת לא עשיתי הרבה דברים ולא למדתי הרבה דברים. בחשאיות ומידור, מה לעשות, אני קצת מבין. מה בעצם סודי בכל האירוע הזה?

גב' דברת וייזר: הדלפה, שמישהו הדליף-

מר אהרון אלמוג אסולין: שמה? יש צו, אז לא צריך להדליף. מה מסוכן בהדלפה?

עו"ד אבי גרובר: אתה בא עם צבא, לא משנה אם הוא עם מדים או לא...

מר אהרון אלמוג אסולין: מועד הפינוי הוא הנושא הקריטי. עד אז יכלו להתקיים כל נהלי היחידה או העירייה. אבל בוא נגיד שחשאיות מחייבת דילוג על מכרז. יש הצדקה. בוא נלך על זה. אז הולכים ל-second best, בואו ניקח 3 הצעות מחיר, נראה איך זה עובד. לא. בואו נגיד 3 הצעות מחיר מגופים שהעירייה עובדת איתם. בואו נגיד שגם לקבל את שלוש הצעות המחיר האלה, חלילה, ... אולי ננסח חוזה ברור עם בעל העבודה, שיגדיר בדיוק, לא פוסט מורטום ולא בדיעבד, כמו שאומרים אצלנו, אלא לפני, שנדע

על מה משלמים ומה מקבלים. כל זה מתבצע אליבאדגובר פוסט מורטום, אחרי הפינוי.

מר גיל גורדון: דרך אגב, לעשות בפועל זה מה שעשינו ולהדפיס זה שילמנו. עשינו ועדת שלושה שלא הסכימה לשלם את מה שדרשו ושילמנו באופן חלקי.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, אבל במקום שלא טועים-

גב' רותי גרונסקי: ואם הם לא תבעו אתכם אז כנראה ששילמתם יותר מדי גם ככה. אם הוא לא תבע את היתרה כנראה שגם אז שילמתם מספיק.

מר אהרון אלמוג אסולין: עם כל אלה, עדיין הם מצדיקים את ה... אז בואו נבדוק לפחות, כי בסעיף תקציבי קטן, בכל זאת מדובר בחצי מיליון ₪. אני אומר לכם, האירוע הזה, אני לא יכול להגיד ששערות ראשי סמרו כי אין לנו הרבה כאלה, אבל זה... התשובות מצויות במקום אחר ושכל אחד יתרגם את זה לאן שהוא רוצה. אני את הנושא הזה סיימתי, ויש לי כאן 12 סעיפים של המלצות כוללות. אפשר אחרי הדיון, אפשר עכשיו, מה שתמצאו.

מר טל עזגד: אני חושב שאחרי הדיון. אני חושב שהייתי מאוד לא רוצה להיות במקום שלך, כי אם הייתי צריך להיות שם אני מניח שהייתי מדקלם פחות או יותר את הממצאים האלה ואת הנהלים ואלה דברים שהם ברורים ומובנים. כנראה שלא בתחום הזה. כנראה שבתחום הזה הם קצת בעייתיים. שוב, אני לא נגד נהלים ואני לא נגד התנהלות מסודרת ונכונה, העניין הוא שלפחות ממה שאני מכיר בכל הסיפור הזה, ואני רוצה להתייחס לבעיה עצמה, בלתי אפשרי, לאור מה שאני לפחות למדתי וקצת בדקתי וחקרתי, היה להתנהג אחרת. זו היתה אפשרות או להשאיר את הבדואים שם, ואני חושב שבאמת פרח ואבי היו פחות או יותר בגן כשהבדואים האלה ישבו

שם, אולי גם אני. וזה או להשאיר אותם שם, שזה בסדר, ואני חושב שאם הייתם מבינים או מתעמקים או בודקים מה היה שם, היתה שם עיר. התנהלה שם מושבה גדולה. אז קודם כל עוד לא שמעתי משום מקום על זה שאנחנו מוקיעים את העניין הזה, על זה שאנחנו חושבים שהדבר הזה הוא לא מקובל עלינו.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה לא מקובל? לא הבנתי.

מר טל עזגד: ששום גוף במדינת ישראל ובעיריית רמת השרון ובמינהל מקרקעי ישראל ובכל העולם הזה לא הפריע לו שיושבים שם הבדואים האלה עד הרגע שהגיעו עם ההחלטות מבית המשפט. שזה בסדר. החלטות בית המשפט היו צריכות להיות מיושמות, ואני מסכים עם זה. וגם אם אמר מהנדס העירייה שיותר נוח יהיה לפנות לכשירצו לבנות או לא לבנות, או לעשות שם תשתיות, זה לא מקובל. זה עליי לפחות לא מקובל, כי ברגע שהיתה החלטה של בית המשפט היתה צריכה להתחיל אכיפה. אני לא ראיתי בדו"ח התייחסות למה לא היתה אכיפה שנתיים. למה שום גוף בעירייה, למעט זה שעכשיו המהנדס, אני מבין, קראתי קצת שמהנדס העירייה אמר 'נעשה את זה מתישהו', אני לא ראיתי שתחקרו את המחלקה המשפטית למה שנתיים אחרי שהתובע העירוני הגיע עם הדבר הזה לא קרה שום דבר מהצד שלהם. אני יודע שכמה פעמים כן היו ניסיונות, כשמדברים על הדלפות ועל חשאיות, האמן לי, אני יודע שאתה מבין בזה. בלתי אפשרי לפנות שום דבר ברמת השרון ובמדינת ישראל בלי שזה חשאי. אני לקחתי על עצמי לא מזמן, יום אחד נסעתי לאזכרה בבית העלמין, ראיתי חוות סוסים בכניסה לבית העלמין. שאלתי את החבר'ה מה זה, אמרו לי: 'כן, לפני יומיים שלושה מישהו הקים חוות סוסים'. התחלנו לבדוק את העניין, הבנו שאם אנחנו לא נעל במידי, ופה כבר פעלתי כיו"ר הוועדה לתכנון ובנייה, לפני זה לא הייתי, לפחות בחלק הזה, והבנתי שאם אני רק מציץ או הולך לבית המשפט או לא

משנה מה, אנחנו מקבלים ישר צווי מניעה, האנשים האלה יישארו לדיראון עולם בשטח. ואז היתה צריכה להתקבל החלטה מאוד אמיצה. אספתי את הגזבר ואת מהנדס העירייה, ואני לא זוכר אם נציג שלך מיכה היה או לא, נדמה לי שכן, והיינו צריכים לקבל החלטה אמיצה מה עושים. נכון שבנהלים, אם היו נהלים, או נהלים נכונים ומקובלים, הייתי צריך ללכת לדבר עם דורית אמיגה, ואחר כך הייתי צריך לשבת עם עוד כל מיני גופים כאלה ואחרים ולהתחיל לבנות את העניין. תאמינו לי, בחיים חוות הסוסים הזאת לא היתה זזה משם.

עו"ד מיכה בלוס: אתה טועה, טל, עשית דבר נכון.

מר טל עזגד: שנייה. עדיין לא עבדנו לפי נהלים.

גב' רותי גרונסקי: נוהל לא אומר שזה ייקח שנתיים...

מר טל עזגד: קיבלנו החלטה מאוד אמיצה לקום ולפנות באותו לילה. הפעלנו את כל המערכות, סיכמנו על איזושהי מסגרת תקציבית לעניין הזה.

עו"ד אבי גרובר: אז עבדת לפי נוהל.

מר טל עזגד: רגע.

מר עידן למדן: היית עם גזבר, היית עם יועץ משפטי...

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: תנו לי לסיים משפט, אני אמשיך עם הדברים האחרים. באנו בבוקר, החלטתי שאני הולך לראות. עבדתי על הגבעה והסתכלתי איך זה קורה. שעה שלוש וחצי לפנות בוקר, כל חוות הסוסים, כל

בעלי חוות הסוסים היו. חצי בני ברק ועוד חצי פרדס כץ, וכולם כוחות, לא רוצה להגיד מזוינים, שעמדו שם וחיכו לנו. וזה דלף.

עו"ד מיכה בלום: מי הדליף? משטרת ישראל.

מר טל עזגד: והחלטות התקבלו באותו לילה ויצאנו לבצע. אמת, אנשים, יושבים פה אנשים.

עו"ד מיכה בלום: הם רצו לפנות אותם בטוב, הם באו אליהם כנראה ואמרו להם-

מר טל עזגד: מי?

עו"ד מיכה בלום: המשטרה, אם אני יודע נכון.

מר טל עזגד: עזבו, משטרה הדליפה, לוכדי הסוסים הדליפו, כי מצד אחד הם לוכדים סוסים, מצד שני הם מטפלים להם בסוסים. הדבר הזה לא הצלחנו להגיע למצב שהדבר הזה נשאר חשאי. זאת רק דוגמה מתסכלת לזה שבלתי אפשרי לפנות במדינת ישראל שום דבר. כמעט ואי אפשר. וצריך להבין שזו משימה כמעט בלתי אפשרית. או כשאתה מגיע לפנות אתה בדרך כלל לא מפנה אנשים נורמטיבים, וצריך להבין שיש פחד לא נורמאלי לכל האנשים שיושבים פה, בין אם הם בכירים או בין אם הם זוטרים יותר. אף אחד בסוף לא מקבל הגנה ואף אחד בסוף לא באמת הולך לישון בשקט אחרי שהוא מבצע מה שהוא מבצע. וצריך להבין את כל הדברים האלה, שעם כל מה שאנחנו כותבים, ואני מסכים פחות או יותר עם כל מה שאמרת, זה בלתי אפשרי להגיע לרזולוציות כאלה של פינוי במסגרת נהלים. ניסו כמה פעמים. תמיד זה הודלף. אני מדבר על הבדואים. זה תמיד הודלף, לפחות 3 פעמים אם אני לא טועה, אם לא יותר. יכול מיכה, אני חושב שהיה בעניין, אתה היית, מהנדס העיר. לפחות 3 פעמים הדבר הזה הודלף, הם הלכו לבתי משפט, הם

שמו צווי מניעה אם אני לא טועה.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: לעניין הדו"ח, קודם כל לא קראתי שראש העירייה תוחקר. אני חושב שהיה צריך לבוא ולהבין מאיזיק בדיוק לאורך כל הדרך מה הוא עשה, איך הוא פעל בשנתיים האלה, טוב או לא טוב זה כבר עניין אחר, זה כבר הדו"ח היה מעלה, אבל אמרתי קודם, המחלקה המשפטית לא תוחקרה, גם איזיק לא תוחקר.

גב' פרח מלך: אבל הוא הסמיך אותנו ואנחנו קיימנו דיון.

מר טל עזגד: הסמיך אתכם למה? הסמיך אתכם להיות מתוחקרים במקומו?

גב' פרח מלך: לא, הסמיך אותנו לשבת ולדון מה בדיוק קרה שם, ויש פרוטוקול של זה. יחד עם עורכי דין והכל. הסמיך אותנו לעשות את זה.

מר טל עזגד: אני חושב שאת איזיק היה צריך לשאול. אני חושב שהיה צריך להגיע גם למפקד משטרת גלילות שפיקד על המבצע הזה, ולאורך כל הדרך מתועדת במשטרת גלילות כל מהלך העניינים שקרו במהלך הכמעט שנתיים האלה. אף אחד לא הגיע לתשאל את המשטרה או לנסות לקבל מהם את האינפורמציה. לכן אני חושב, קודם כל חסרה פה הרבה אינפורמציה בדו"ח הזה, לצערי הרב, לעומת דו"חות אחרים שהם מלאי אינפורמציה. חסרה פה הרבה אינפורמציה בשבילנו בשביל לקבל החלטה שאנחנו מאמצים את הדו"ח.

עו"ד מיכה בלוס: המחלקה המשפטית תוחקרה ע"י המבקר.

מר טל עזגד: לא כתוב. או שלא ראיתי או שלא כתוב. אני חושב

שהדו"ח הזה חסר, הדו"ח הזה חסר באינפורמציה אמיתית להבין מה היה שם. לכן אני הפעם ממליץ לא לאמץ את הדו"ח לפני שהוא הולך לליקויים ושנקבל באמת איזושהי חוות דעת נוספת, לפחות על כל מה שאני אמרתי, אני בטוח שלחברים פה יהיו עוד נושאים שלא בהירים להם.

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת חוות דעת נוספת?

מר טל עזגד: מניסים. אני חשוב שאם ראש העירייה לא תחקר, אני חושב שהמחלקה המשפטית לא מופיע פה מה היה בשנתיים האלה. אמרתי את הדברים. אני חושב שמשטרת ישראל לא נשאלה או לא היה איזשהו ניסיון לבדוק עם משטרת ישראל מה באמת היה, למה משטרת ישראל כל כך הרבה פעמים לא רצתה לשתף פעולה עם העירייה או לא יכלה לשתף פעולה עם העירייה ולא העמידה את הכוחות שלה לצורך הפינוי הזה בשנתיים האלה. זאת אומרת יש פה ערב רב של דברים-

מר גיל גורדון: ...עשו שם מעבר למה שפסק הדין-

מר עידן למדן: טל, אם יורשה לי בכל זאת.

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אם יורשה לי בכל זאת להתייחס לדברים שלך, האדם האחרון שיחשוב שהאירוע הזה הוא אירוע פשוט זה אני. האירוע מורכב, הוא מסובך, אבל אתה נתת את התשובה בדוגמה של הסוסים. אתה לא פנית לעוזר האישי שלך, כנראה שאין לך אחד כזה, אתה עשית מיני עבודה-

מר טל עזגד: יש לי לא פה. אתה יודע מה היה קורה אם אני

הייתי מביא את היועץ האישי שלי?

מר אהרון אלמוג אסולין: עשית מיני עבודת מטה, דיברת עם המשפטי, דיברת עם המהנדס, דיברת עם הכספים. ראשי האגפים לא מדליפים. מועד הביצוע הוא הדבר היחיד שדולף, והוא היחיד שמסוכן. ולכן בסוף סוף בסוף תמיד תגיע לנקודה הזאת. האם זה מצדיק שכל הדרך אתה לא תעשה מכרז, לא תקבל הצעות מחיר, תסגור פינות שאתה לא יודע – אתה אפילו מתחייב על משהו שאתה לא יודע אם יש לך כסף עליו, אתה לא יודע מה אתה תקבל תמורת הזה. יש שם העסקה של 32 מאבטחים, חישובתי את השעות פשוט, 24 שעות ביממה משך 5 ימים. איך זה הולך? 2,600 ומשהו שעות. ואתה בא ואתה אומר רגע, למה? ביקשנו את זה? לא ביקשנו את זה? אבל זה מה שהוא חייב. אני שואל אותך, אתה היית הולך לזה לעוזר האישי שלך או שהיית עושה בדיוק את מה שעשית? לכן הדו"ח הזה הוא רלוונטי.

מר טל עזגד: אני מסתכל על זה בצורה אחרת לגמרי.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדו"ח הזה הוא בשבילנו, שאנחנו נשתפר. לא בשביל משטרת ישראל, היא לא מעניינת אותי. ראש העירייה הוא לטובת העניין. כמעט לא רלוונטי. צריך, אני מסכים איתך, אפשר להשלים את הדו"ח הזה עד מאה. אבל כרגע הנושא הרלוונטי זה ההתנהלות של העירייה.

מר טל עזגד: אז בוא תראה, אני נדרשתי לא אחת לבצע פינויים כאלה ואחרים ע"י המחוז. כשאני אומר מחוז, יש צוות לגילה אורון, שגילה אורון עומדת בראשו, וגילה אורון פנתה אליי יותר מפעם אחת לגבי כל מיני מבנים כאלה ואחרים בעיר לאכוף ולבצע פינוי והריסה וכל מיני כאלה. וכששאלתי את גילה אורון איך אני עושה את זה בדיוק, שתסביר לי איך אני צרי לבצע, מה אני צריך לעשות – לבוא עם שופל בעצמי? אף אחד לא ידע להגיד לי, אף אחד, לא במחוז, לא במשרד הפנים, אף אחד לא ידע לא להגיד לנו איך לעשות את זה, אף אחד לא ידע לתת לנו את ההגנה הראויה לעניין

הזה. גם כשפינינו את הזה שיושב שם למטה, ואני ברוב טובי חתמתי ליוסי גלר פה על המסדרון, הוא דחף לי את צו ההריסה ולא הבנתי מה אני עושה, וחתמתי, אז לצערי הרב הייתי מאובטח במשך שבועיים כי אני לא יודע למה. ע"י משטרת ישראל, לא המצאתי, אני האחרון שצריך מאבטחים בגודל שלי. עוד פעם, יש חוסר נהלים כללי במדינת ישראל, אף אחד לא יודע מה לעשות.

מר אהרון אלמוג אסולין: בוא נדרוש את זה מהמחוז.

מר טל עזגד: דרשתי מהמחוז.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, על רקע הדבר הזה. בוא נדרוש.

מר טל עזגד: על רקע הדבר הזה ועל רקע עוד כמה, דרשתי מהמחוז, ביקשתי פגישה, ישיבת עבודה מסודרת עם אנשי המחוז, עם מחלקת האכיפה, עם גילה אורון, אתנו, עם כל מי שנוגע בעירייה בדבר הזה, שמחנו לארח את זה פה, אמרתי להם נבוא לשם, מה שהם רוצים. הם בורחים מזה. בורחים מזה כמו מאש.

מר אהרון אלמוג אסולין: צריך להדביק אותם לקיר ולדרוש את זה. אין משהו אחר.

מר טל עזגד: השאלה הנשאלת בסוף בסוף, האם אנחנו מוותרים על השטחים האלה, על הבנייה שם, על הפיתוח שם, על המיליונים שאמורים להיכנס בשביל הבדואי הזה?

מר אהרון אלמוג אסולין: חלילה. אבל מה הקשר בין זה לבין לעבוד לפי מינהל תקין?

מר טל עזגד: אני חושב שאחרי 40 שנה שהם היו תקועים שם כמו עצם בגרון, קודם כל אנחנו צריכים לברך שהם לא שם.

מר אהרון אלמוג אסולין: מצוין, כל הכבוד.

מר טל עזגד: לא, לא בציניות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני בכלל לא ציני. אבל בוא נעשה את זה נכון. יש כאלה, אגב, מיליון כמעט של בדואים בנגב.

מר טל עזגד: אתה אומר בעצמך, יש מיליון כאלה של בדואים, ואף אחד במדינה הזאת לא יודע לתת את הדעת ולתת את הפתרון הפחות או יותר נכון לעשות את זה. ואנחנו, עוד פעם, נעשה בצורה כזו או אחרת, היה צריך להיות כן מעורבות כזו או אחרת, זה צריך ללכת עוד פעם לתיקון ליקויים להבא כשתהיה לנו בעיה גם אם נבנה ונבצע איזשהו הליך של תיקון ליקויים, אנחנו עדיין בבעיה קשה של האכיפה הבאה, אם תהיה כזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, אבל בשביל זה נבחרנו, כדי לממש את האחריות הזאת. ואם המחוז לא יודע לתת לנו נוהל, בוא אנחנו נכתוב פה נוהל וניתן לו לאישור. גם זה פתרון. אבל להשאיר מינהל לא תקין? להוציא חצי מיליון ₪ כאילו שזה של אבא שלי? למה? לא לדרוש מינימום של התחייבות מה אתה הולך לעשות? למה? זה כסף שלך? זה כסף שלי? זה כסף של כולנו, אז בוא נשמור עליו. לפחות את המנדט הזה כולנו קיבלנו מהתושבים.

מר טל עזגד: גם השטחים הם כסף שלנו, גם ההיטלים...

מר אהרון אלמוג אסולין: למה אנחנו לא ממצים את העבודה מול המינהל? עובדים בפרטץ'.

מר טל עזגד: כתבת מני ויאיר. אז בסדר, ככה זה נראה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה פוסט מורטום, אני אומר בוא נלמד איך אנחנו

עושים את זה נכון.

גב' שירה אבין: זה ממש לא הנוהג ככה, טל, עם כל הכבוד. באמת, בוא לא ניכנס ונגיד לאנשים שעושים עבודה שהם לא עושים עבודה, כי יש בדו"ח הזה גם הרבה דברים אחרים שנעשו לא כמו שצריך, אם כבר מדברים. אבל אני אומרת דבר אחד. טל חושב שצריך להיכנס יותר לפרטים, אתה יודע מה, אני מסכימה איתו. צריך לבדוק יותר. יש כאן דברים מסוימים שנאמרו, יש אולי הרבה דברים שלא נאמרו, לטוב ולרע, אני חושבת, ואני ממש מסכימה איתו, בוא ניכנס יותר לעומק, נלמד את הדברים, נבין את הדברים, בבקשה. אין בעיה. אני בעד כמה שיותר-

מר אהרון אלמוג אסולין: אני סומך את ידי על ההחלטה הזאת, אני רק אומר שלא נתבלבל לרגע – תוספת החקירה היא ברוכה והיא מחויבת ואנחנו נלך על זה פה אחד, זה לא פוטר אותנו מללמוד את הלקחים שכבר רצינו.

גב' שירה אבין: אין ספק, אבל אנחנו לא האבא והאמא של המינהל, זה לא יעזור.

מר טל עזגד: אהרון, אני לא מתווכח איתך, אני מסכים איתך. אני חושב שהדו"ח הזה, וניסים יודע כמה אני מעריך אותו, אני חושב שהדו"ח הזה חסר. חסרים פה הרבה פרטים, ולכן אני חושב, הייתי מציע טרם אנחנו מאמצים את הדו"ח ומעבירים אותו לוועדה לתיקון ליקויים, אני חושב שישנם כל מיני דברים שצריכים להשלים אותם טרם הוועדה-

מר אהרון אלמוג אסולין: למה זה תלוי? לעשות מינהל תקין אתה צריך פה-

מר טל עזגד: לא תלוי, אני לא אומר שזה תלוי, אין לי בעיה מחר בבוקר לעשות-

מר אהרון אלמוג אסולין: בוא נאמץ את זה לתיקונים ונבקש דרישה של הענקת...

מר טל עזגד: אבל בשביל לאמץ תיקונים, זה עכשיו הביצה והתרנגולת. אני חושב שצריך לתת פרק זמן לנסות ולמצות את כל הבדיקה בדברים שכל אחד מאתנו. אני לפחות יכול לתת לניסים לדעתי שניים-שלושה נושאים שהיה צריך לבדוק אותם או לתחקר אותם, יכול להיות שהוא לא יסכים איתי-

מר אהרון אלמוג אסולין: כמה זמן צריך, ניסים? בוא תגיד. חודש?

מר ניסים בן יקר: תלוי מה אתם רוצים שאני אבדוק.

מר טל עזגד: עוד פעם, אני אמרתי את מה שיש לי להגיד. אם יש פה עוד אנשים שדעתם זה, שיגידו.

מר עידן למדן: אני אדבר בקצרה ואני מתנצל מראש בפני הנוכחים, אני כבר מאחר לחתונה כבר שלוש שעות. אני באמת אהיה קצר מאוד. אני, להבדיל מטל, חושב שהדו"ח הזה זה אחד הדו"חות היותר חמורים שהיו לדעתי אי פעם כאן. בכל מקרה, גם אם רוצים להעמיק באיזשהו נושא זה או אחר אז צריך להחליט, בדיוק השאלה ששאל כרגע ניסים – מה אתם רוצים. צריך להחליט מה בדיוק רוצים. ובוודאי ובוודאי שצריך להגביל את זה מאוד בזמן, ב-30 יום.

מר טל עזגד: יש חגים. הוא לא מכונה.

מר עידן למדן: אני אומר לטעמי. לא רוצה, הדו"ח הזה למזמז אותו היום זה הדבר הכי גרוע שיכול להיות, ואנחנו יודעים כמה קל, וקודם דיברנו על הדו"ח של התרבות התורנית, איך איזושהי בדיקה פתאום

התמוססה לה בעוד שנתיים ויצא דו"ח חדש. זאת אומרת אני כן אומר שאם מחליטים להעמיק אז צריך להגיד מעמיקים בא' או ב', אנא בחן לנו את העניין הזה, ויש לך 30 יום, יבוא מחדש לשולחן. סתם ככה לבדוק ולהעמיק ולשמוע עוד דעות – לשמוע עוד דעות זה כבר סיפור אחר. הדו"ח הזה לטעמי כן מייצג איזשהו סימפטום לא טוב, את דעתי בעניין, בין אם אכיפת החוק, ואמתי את זה למ"מ ראש העיר היום ולסגנה, אמרתי את זה בכמה עניינים אחרים, בין אם זה בפינוי בינוי, בין אם זה בשילוט, בין אם זה בהיתרי בנייה. אמרתי שאכיפת החוק לוקה אצלנו, לטעמי, בחסר, ופה במקרה הספציפי הזה הכל התנקז לפעם אחת, שפתאום למישהו היה חשוב, ובלי שאף אחד ידע והחליטו לפנות, עם מישהו שקיבל הרבה יותר כסף ממה שצריך בלי שום מידע ובלי שום אישור, ועוד פעם, רצו על זה אלף ואחת שמועות, אני לא רוצה להיכנס לזה, אני מניח שאבי אולי ידע להרחיב בזה יותר, אם יש לו מה לומר, אבל גם פה היו הרבה דברים. הדו"ח מדבר בעד עצמו בעניין 416% מעל הסבירות פה ו-15 וכל עבירות החוק. העירייה אסור לה לעבור על החוק. עוזר אישי של ראש העירייה, שהוא גם עורך דין במקצועו, לא יכול להגיד שהוא לא ידע מה החוק או מה הנוהל. הדבר הזה לא היה יכול ואמור להתבצע כך סתם פתאום אחרי 20 שנה ולרוץ על הכל. היתה פה סוג גם של עצימת עיניים. דווקא הדוגמה שתיארת, שתי הדוגמאות שתיארת, האחת האחרת שקיבלת את אתום איומים ובגללם היה מאבטח, זה דווקא מראה איך פועלים נכון, וכשמתחילים לפעול נכון ולאכוף את החוק. הדברים האלה, כשאני שומע על השלטים על איילון ותכנית יהיה בסדר, שאינני יודע מי פנה אליה אי פעם, שנתיים וחצי-

גב' שירה אבין: ממש לא. הנושאים של השלטים בטיפול, אני לא מסכימה איתך.

עו"ד אבי גרנבר: בתחילת הקדנציה הקודמת העליתי את זה פה

פעמיים, הורידו את זה מסדר היום.

גב' שירה אבין: לא הורידו.

עו"ד אבי גרובר: הורידו. איציק הוריד את זה מסדר היום.

מר עידן למדן: בוועדת השילוט אני דיברתי-

גב' שירה אבין: בישיבה הבאה של מועצת העיר תהיה...

מר עידן למדן: כולל האחרונה, על איזשהו...

עו"ד אבי גרובר: השלט הזה הוא לא חוקי.

גב' שירה אבין: השלטים האלה מטופלים.

מר עידן למדן: התשובות שניתנו לתכנית הרדיו היו שיש תכנית אב

וכבר שנתיים וחצי הם פשוט עושים, אני במקרה שמעתי.

עו"ד אבי גרובר: זה לא קשור לתכנית אב, השלט הזה לא חוקי...

מר עידן למדן: עומדים שלטים בלי היתר בנייה.

מר רפאל בראל: זה לא דיון על שלטים עכשיו, טוב?

מר עידן למדן: יש פה דוח מאוד חמור, שמראה באמת מצד אחד

את העדר האכיפה, מהצד השני כשכבר מחליטים סוף סוף לבצע אכיפה עושים

את זה בצורה שמבזבזת כספי ציבור, בלי שום טעם, בלי שום ריח, בניגוד

גמור לנוהל שהרגע תיאר טל, ואיך הוא פעל, אז אם הוא כן פעל לפי הספר

לגמרי, אבל כן תיארת בדיוק איך הבאת את כל ראשי המחלקות הרלוונטיות.

ככה צריך לפעול, ככה אמורים לפעול, ואני חושב שזה אחד הדו"חות היותר

חמורים שראיתי, כולל העובדה שהעירייה עוברת על החוק. מבחינתי גם העדר

אכיפה משמע שאנחנו עוברים על החוק, משום שאנחנו כן נותנים לכל דאלים גבר, ואז באמת הם מנסים עוד ועוד. העובדה ש-20 שנה הגשנו כתבי אישום רק על שני מבנים וראינו את הכל ממשיך להיבנות ולא פעלנו, עוד פעם, גם היא הנותנת. זה מה שיש לי, אני סבור שאין מה לדחות כרגע את הדו"ח הזה, ואם דוחים אותו, לתחום את זה בזמן, 30 יום, להגיד מה בדיוק אנחנו רוצים, איזה נקודה כן צריך להרחיב או לא צריך להרחיב. כי לדעתי הדו"ח מדבר בעד עצמו ולקצוב את זה באמת ב-30. תודה וסליחה שאני לא...

גב' רותי גרונסקי: אני רוצה להגיד משפט אחד. יש איזה תחושה פה שכשאומרים נהלים זה אומר שזה צריך לקחת 3 שנים עד שמבצעים משהו. התיאור של טל היה שהוא עשה משהו, לא היו לו נהלים אבל הוא עשה אותם כמו שצריך לעשות אותם כשיש נהלים. זה שיש נהלים לא אומר שמהו שאנחנו עושים ייקח בהכרח 5 שנים יותר מאשר כשאינן נהלים. זה שיש נהלים אומר אחריות וסמכות של כל גוף מבצע ולא מעבר לזה. זה הכל.

מר טל עזגד: אבל רותי, זה לא מדויק.

עו"ד אבי גרובר: אתה מדבר על...

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: עשינו את הדברים בהיעדר נהלים ועדיין קיבלנו החלטות שהן החלטות שכאילו אין נהלים. כי לא עשינו הצעות מתחרות ולא הלכנו לבדוק מחירים. יכול להיות שגיל היה מרוויח איזה 20 או 30 אלף ₪.

גב' רותי גרונסקי: בסדר, כי היה לך 30 יום לעשות את זה, נכון?

עו"ד אבי גרובר: היה לך שני מצבי... זה לא אותו דבר. יש מצב

שמישהו כרגע מייצר את העלייה לשטח ואתה צריך לפנות אותו-

- מר גיל גורדון:** אבל טל, התהליך הזה כן בוצע, זה לא נכון.
- גב' פרח מלך:** בדיוק. אתה שילמת לפי הצעות המחיר שיש לנו בזה.
- מר טל עזגד:** טוב, יאללה, עבדתי בסדר.
- גב' רותי גרונסקי:** זהו בדיוק. אנחנו אמרנו שעבדת כמו שצריך.
- גב' פרח מלך:** נכון, כי הוא עבד לפי הצעות מחיר, גם אם בפועל הוא לא קיבל אותן באותו רגע.
- מר טל עזגד:** עבדנו בדיעבד.
- גב' פרח מלך:** שילמת בדיוק מה שצריך.
- ד"ר איריס קלקא:** הסתכלתי באמת בפרוטוקול של הישיבה הרלוונטית שהיתה, וולדימיר, שאלנו אותו על הנושא של צו הפינוי, אותו דבר שטל שואל למה זה לקח שנה וחצי ויותר שלא עשו עם זה בעצם כלום, ניתן היה להבין במפורש ממנו שדברים כאלה הם בהחלט חוזרים על עצמם. כלומר, הוא בהחלט לא נתן רושם שהוא מחויב לצווי הפינוי שמגיעים, ואלה המקרים היותר יוצאי דופן, אבל גם לגבי פיקוח הוא אמר: 'יש כאלה וכאלה עבירות בנייה שנעשות. אני מטפל דרך הפקחים במסוימות, אך לא באחרות'. הנושא של אכיפה סלקטיבית, אני מוצאת אותו מאוד בעייתי. אני לא מבינה גדולה במשפט, אבל נדמה לי שצריך לגזור גזירה שווה במקרה שיש עבירות בנייה, ובפירוש הוא אמר את זה במהלך הדיון ואני חושבת שקשה לי קצת לעבור לסדר היום, במיוחד אם אני מסתכלת קדימה בכלל על ההתנהלות בנושא הזה של הפיקוח על הבנייה כחלק ממרקם העבודה של המחלקה בראשותו. רציתי להסב את תשומת לבכם לזה.

עו"ד אבי גרנבר:

אני לא חושב, באמת הרבה דברים, גם שאמרתי וגם זה, אני לא חושב שגם אף אחד אחר פה חולק על זה שחוקים צריך לקיים ופלישות צריך לסדר, בטח במתחם הזה שהוא אמור להיות העתיד הכלכלי של רמת השרון. אבל אני חושב שיש פה המון היתממות סביב הנושא הזה וסביב מה שיש בדו"ח, ואני חושב שהיית צריך להוריד פה את המסכות סביב מה שקרה פה. יש פה שני דברים שמבחינתי הם מאוד חמורים. הנושא הראשון זה שבא ראש עיר, לוקח את העוזר שלו, שם אותו מנהל מחלקת פיקוח וביטחון, ובאיזשהו אופן מקים לעצמו סוג של מליציה. הוא גם השוטר וגם המלך. ועכשיו יש לו זרוע שאיתה הוא יכול להתחיל לאכוף את החוק בעיר. שולח את העוזר שלו והעוזר שלו מסדר את העניינים, מה שצריך, וסבבה, סידרתי לי צבא. זה נהוג במשטרים מסוימים, אני לא חושב שזה אמור להיות ככה במדינת ישראל. אותו עוזר כתוב פה בדו"ח שהוא משרת אמון, מונה במכרז, פתאום הוא מקבל איזושהי סמכות כזאת והולך ומיישם את הסמכות הזאת. זה הדבר הראשון. דבר שני, ופה באיזשהו מקום זה דווקא מאוד הזכיר לי גם את הדו"ח של החול. אני שואל את עצמי, אני לא מאמין במקריות של דברים, דברים לא קורים סתם. היה פה איזה חלון של זמנים בעירייה איפשהו בין סוף הרבעון הראשון של 2013 לקראת אוקטובר, 22/10, שמלא דברים קרו פתאום ברמת השרון. פתאום היה חשוב שהרבה דברים יקרו. אז פתאום נתנו ספרינט עם הפארק ופתאום נתנו ספרינט עם השרף, ופתאום היתה בעיה שהיה צריך לייצר איזושהי כותרת שאנחנו מתחילים לעבוד בשדות עם הסינמה סיטי, ולכן היה צריך לייצר את הכותרת שפינינו את השדות. וכשהיה צריך לייצר את הכותרת שפינינו עם השדות אז אי אפשר היה לחכות יותר פתאום שבאמת מישהו פה יתעורר עם המחלקה המשפטית וישיג את הזה. היה צריך כותרת בעיתון מחר. וכשהיה צריך את הכותרת בעיתון מחר אז פתאום באים עם איזה כותרת של סודיות וכל הדברים האלה, ופתאום מייצרים

מנגנון עוקף חוקים, והופ – נותנים למפקד המליציה הוראה, וכמו בדו"ח של החול, היתה איזה בעיה וחששו מהכותרת שהולכים לסגור את הגנים, לוקחים איזה עובד עירייה, אומרים לו: 'אתה עכשיו מבצע, אתה חותם, אתה מאשר, הכל אתה, ואתה עושה את זה מהר ומחר', והוא עושה את זה מהר ומחר. וזה מה שקרה פה, בואו נפסיק לשחק משחקים. רצו לייצר כותרת – נתנו הוראה לעובד מקורב לראש העיר, העובד דאג מה שיקרה יקרה, כי דרך אגב, מבחינת כסף אם אני קורא נכון את הדו"ח אז זה המחירים בערך. לא יודע, אולי לא הבנתי נכון את הדו"ח, אני לא יודע כמה זה הפערים פה, אבל פה מה שהיה חמור זה שבא ראש העיר, יצר את הכותרת והלך הלאה.

מר טל עזגד: קיוויתי שלא תהיה פוליטי הפעם.

עו"ד אבי גרובר: אבל זה מה שקרה פה.

מר טל עזגד: בסדר, זה מה שקורה לך כל הזמן.

עו"ד אבי גרובר: בוא נפסיק להיתמם.

מר טל עזגד: אני ניסיתי להיות כי אהרון ביקש, אבל אתה לא מסוגל.

עו"ד אבי גרובר: נכון.

מר טל עזגד: אתה, מעניין אותך עכשיו הכותרת בעיתון. לא מעניין אותך הפיננסי, לא מעניין אותך... כותרת בעיתון.

עו"ד אבי גרובר: השאלה למה עשרים שנה נמצאים שם אנשים, מתוכם עשר שנים ראש העיר הנוכחי מכהן כראש עיר. למה שנתיים יש דו"ח והוא לא עושה כלום? אבל פתאום 4 חודשים לפני בחירות, כשיש איזשהו דיבור על זה שלא קורים דברים ומה קורה עם המערבית ואיך יהיה העתיד של

העיר וכל מיני דיבורים מתחילים, פתאום אתה עוצר ואז אתה... 'מה אתה רוצה ממני? התחיל לעשות'. איזה יופי, זה נורא נוח שרגע לפני הבחירות זה קורה. היה לו את כל הזמן בעולם לעשות את זה והוא לא עשה את זה.

מר טל עזגד: גם פיחותקה ו...

עו"ד אבי גרנבר: כולם, אבל הוא החליט 4 חודשים לפני הבחירות, כמו עוד כמה דברים, וזה בדיוק העניין, הוא היחיד שעשה, אבל עוד פעם, זה בדיוק מתחבר-

גב' דברת וייזר: מה זה קשור לביקורת?

עו"ד אבי גרנבר: אתם תגידו לי שזה לא קשור, אני זכותי להגיד שזה קשור. ואני אסביר לך למה זה קשור.

גב' דברת וייזר: זו הערה שאתה יכול להעיר אותה ברמה הפוליטית, אבל היא לא קשורה לדו"ח ביקורת.

עו"ד אבי גרנבר: דברת, אני אסביר לך למה זה קשור. יש פה אופן פעולה של בנאדם, שהבנאדם הזה רוצה שמהו יקרה מתי שזה נוח לו, לא משנה מה החוקים ומה הנהלים, איך זה צריך להיות ואיך זה לא צריך להיות, זה יקרה. וזה בדיוק היה אותו דבר. אישרנו את הפארק ב-2010 אבל הוא ייפתח רבע שעה לפני הבחירות. רצינו את הכביש בשדות לשים את השלט, הבטחנו קיימנו, אז זה ייפתח לפני הבחירות, וזה לא משנה אם אישרו לי את החשבונות / לא אישרו לי את החשבונות, כלום לא משנה. זה יקרה. רציתי לייצר את הכותרת של 'הנה אנחנו פינינו והנה אנחנו מתחילים לעבוד', אז זה יקרה. לא מעניין אותי מה עורכי הדין, מה כולם. זה יקרה וזה קרה, זה קרה בזכות זה שהוא גם מינה את הבנאדם להיות אחראי – תחתום, תעשה, זה, אני רוצה ממך שזה גמור. אתה תבוא תגיד לי 'זה גמור מחר' ואז גם דברת,

זה היה בכל העיתונים, דאגו לצלם, דאגו הכל. כמו שאמר אהרון, והוא אמר את זה מאוד יפה – כל העבודה המכינה לפני היתה צריכה להתבצע בלי קשר, ועובדה שאתה כשהיית צריך, כולם פה ידעו להגיד לך עם מי אתה הולך ומה אתה עושה. וגם שם זה דלף, ועם כמות האנשים שאני מבין פה שהביאו, לא היה עוזר להם כמה הם היו מביאים, היה לכם את הכל להתמודד עם זה והתמודדתם עם זה. כשרוצים לפנות יודעים לפנות. מדינת ישראל כן יודעת פה ושם לפנות, לא הכל פה מושלם, אבל יודעים לפנות. ודרך אגב, עד היום אני שומע סיפורים שמסתובבים שם בדואים ועוד שיש שם חלק מהחברות מסתובבים שם וכאלה, אז גם מהבחינה הזאת. עכשיו אתה אומר שצריך אולי לדחות את הפרסום כי יש עוד דברים לבדוק. עוזר ראש העיר, אחד האנשים הכי מקורבים אליו, אני מניח, נחקר פה, נתן פה עדויות. הוא כוכב של הדו"ח במירכאות. אני בטוח שראש העיר ידע שהדו"ח הזה קיים, זה לא שראש העיר לא ידע מהדו"ח הזה, ואם היה לו מה להגיד לדו"ח הוא היה יכול לבוא, הוא היה יכול לספר ולהגיד את כל מה שיש לו. אם הוא בחר לא לתת גרסה, לא רק הוועדה צריכה לבוא ולרדוף אחריו.

מר טל עזגד: הבנאדם היה כמוך במילואים.

עו"ד אבי גרובר: מי היה במילואים?

מר טל עזגד: דוד.

עו"ד אבי גרובר: איציק? אתה אומר שצריך לדחות כי עוד צריך

לדבר עם איציק. איציק לא היה במילואים, איציק היה במקום אחר.

מר טל עזגד: אני מתנצל, לא שמעתי.

עו"ד אבי גרובר: אם איציק היה רוצה לתת את הגרסה שלו וזה היה

לו מספיק חשוב, הוא ידע שיש את הדו"ח, הוא ידע בדיוק מה יש בדו"ח, כי

העוזר שלו, הבנאדם שעובד איתו הכי צמוד אולי יודע, אני מניח, מה יש בדו"ח הזה, הוא היה צריך לבוא ולתת. הוא בחר לא לתת, הוא לא יכול עכשיו לבוא ולמשוך עוד זמן כדי שזה לא יתפרסם עכשיו. ואני חושב שעובד די בכיר, עוזר ראש העיר זה עובד בכיר בעיריית רמת השרון, שעקף כל נוהל כמעט שקיים פה וחתם דברים ועשה דברים, ולמיטב ידיעתי הוא לא מורשה זכות חתימה וכאלה, הוא לא יכול להמשיך לעבוד בעירייה, נקודה. זה לא נתון בכלל לפרשנות. תודה רבה.

גב' שירה אבין: הערות נוספות? מיכה, דוד יכול לדבר?

עו"ד מיכה בלום: אם המועצה תאפשר לו לדבר, היא יכולה לאפשר לו לדבר ויכולה לא לאפשר לו לדבר. כי הוא נתן את הגרסה שלו.

גב' שירה אבין: שוב אני שואלת.

עו"ד מיכה בלום: החלטה שלכם אם לתת. לפי הפקודה המועצה רשאית לתת לאנשים נוספים לדבר, או לא לתת לאנשים נוספים לדבר. תחליטו אתם.

גב' שירה אבין: אין נוהל גם בקשר לזה?

עו"ד מיכה בלום: לא, זה לא שייך לנוהל. הפקודה אומרת שהמועצה, אתם לא חייבים לשמוע אף אחד. המועצה רשאית לשמוע אם היא רוצה, אם היא לא רוצה היא לא תשמע אנשים נוספים. היא כן חייבת לשמוע את היועץ המשפטי או את גזבר העירייה כשהם רוצים להביע עמדה. אבל לא אנשים אחרים.

גב' שירה אבין: אנחנו צריכים לעשות הצבעה, מה אני אגיד לך? אין דרך אחרת.

מר דוד אלון: שלושה ארבעה משפטים, לא יותר.

גב' שירה אבין: זה לא קשור שלושה או ארבעה.

מר דוד אלון: כללי ביותר. אני לא חושב שצריך לחשוש מזה.

אתם רוצים גילוי אמת, אז בואו תפתחו את זה לגילוי אמת.

גב' שירה אבין: אני לא יודעת אם זה המקום.

מר דוד אלון: למה לא? קולי לא נשמע לא בוועדת ביקורת, ואני

יכול רק להגיד לך במאמר מוסגר, אם אני הייתי בוועדת ביקורת 75% בערך מהמסקנות שיש פה בשקף הזה לא היו מופיעות. אני מאוד מצטער, אני לא זומנתי, אני חזרתי ב-28/8 ממילואים, התייצבתי ביום ראשון שאחרי, ביום חמישי. לא קיבלתי שום זימון ממך להגיע לוועדה, לא ראיתי שום זימון, הבנתי שהוועדה התקיימה, קיבלתי רק הודעה לגבי זה שאמורה להיות ישיבת מועצה בנושא וזהו. זה הכל.

גב' שירה אבין: דוד, מה שצריך לעשות בוועדת ביקורת, אם צריך

להיעשות, הוא לא צריך להיות פה. זו דעתי.

מר דוד אלון: אני מסכים, אני רק בא ואומר שקולי בוועדת

ביקורת לא נשמע. אני רוצה שלושה משפטים בסך הכל להגיד.

גב' שירה אבין: אתה אמרת שקולך לא נשמע, אז אני אומרת

שצריכים להחליט פה אם בהקשר לנושא של הדו"ח רוצים לשמוע את קולך, ואם רוצים לשמוע את קולך, לדעתי אני לא בטוחה שזה צריך להיות פה, אני אומרת שוב.

מר טל עזגד: אני מסכים עם שירה. אני חושב שבמסגרת כל מה

שאמרנו כאן, במסגרת דברים שאנחנו חושבים-

גב' שירה אבין: אני חושבת שיותר נכון שפשוט, אם כבר עושים, שזה...

מר דוד אלון: אבי ועידן אמרו פה דברים מאוד חמורים, ואני רוצה במשפט להגיב על זה. אני לא חושב שזה הוגן-

גב' שירה אבין: אתה לא יכול להתייחס לדברים של חברי המועצה.
(מדברים ביחד)

מר דוד אלון: עידן בא ודיבר על עצם העובדה שאני עורך דין ומכיר את החוק.

גב' שירה אבין: טוב, אני החלטתי עכשיו, זהו.

מר טל עזגד: אני חושב שהוועדה כן צריכה לשמוע אותו, כמו שהמבקר צריך לעשות השלמות, ואז לפרסם את הדו"ח הזה בצורה הכי טהורה שיש, לטוב ולרע. אבל שנהיה לפחות שלמים עם זה שהדו"ח יוצא באמת לשביעות רצון כולנו.

גב' שירה אבין: אני לא יודעת אם לשביעות רצון כולנו, אני אומרת שוב, אם יש מקום שצריכים לשמוע, לדעתי זה בוועדת הביקורת, זה לא פה. כמו שאנחנו עכשיו מנהלים ועדות ביקורת והדברים מסודרים כמו שצריך, אז המקום הוא לא לענות למישהו אחד כזה או אחר. לכן אנחנו כן נקצוב את זה בזמנים. שוב, אני אומרת מה שדעתי, אתם צריכים להיות שותפים לדברים. אני חושבת שצריך לקצוב את זה בפרק זמן מאוד מצומצם ולהחליט אם אנחנו רוצים לבדוק דברים נוספים מעבר. זה המקום לקבל את ההחלטה.

עו"ד אבי גרובר: רוצים פה לדחות את הפרסום של הדו"ח הזה וזה מה שעושים פה עכשיו.

גב' שירה אבין: מה לדחות? אנחנו יכולים גם עוד שבוע להיפגש. אין בעיה.

עו"ד אבי גרובר: מנסים פה לדחות את הפרסום של הדו"ח הזה.

גב' שירה אבין: לא, ממש.

מר טל עזגד: זה ממש לא נכון.

מר רפאל בראל: באמת, אבי, לא נכון.

מר טל עזגד: זה שוב כותרת...

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: הדו"ח לא סגור.

מר רפאל בראל: אבי, זה לא נכון.

מר טל עזגד: זה לא נכון. יכול להיות שיימצאו-

גב' שירה אבין: יש לנו ישיבת מועצה-

עו"ד אבי גרובר: לא העברת את הדו"ח לדוד להתייחסות?

מר ניסים בן יקר: שירה, הדו"ח סגור. זאת אומרת, מבחינתי, אם

אתם רוצים תוספות, זה דו"ח נוסף. הדו"ח הזה סגור.

עו"ד מיכה בלום: הוא כבר בפרסום.

מר ניסים בן יקר: אם אתם שואלים אותי, אני חושב שהשלמות, כל

השלמה שאתם תרצו, היא לא תשנה במאומה את החלטות ועדת ביקורת. יכול

להיות שהיא תוסיף החלטות נוספות, אבל היא לא תשנה.

מר טל עזגד: לא הבנתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה שהוא אומר זה שעל ההתנהלות של העירייה באירוע הזה-

גב' שירה אבין: שמה שרשום פה לא ישתנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה קרה וזה לא היה בסדר וזהו. מה יהיה? יהיה הסבר מצד, נגיד, ראש העירייה למה הוא בחר מעבר לאותו משפט שהוא נואש. אגב, נעים מאוד, לא הכרתי אותך עד עכשיו. הדבר השני הוא, תבדוק עם המשטרה, אולי הם הדליפו, אולי הם החליטו להרוס את כל המבנים ואז הם נתנו הנחיה כזאת, אבל זה לא ישנה מהותית את ההתנהלות של העירייה.

מר טל עזגד: זה לא ישנה מהותית את ההתנהלות של העירייה, אבל זה ישנה מהותית, כמו שעלה פה במנגינה שמהנדס העירייה הוא אחד האנשים הכי אשמים פה בעניין הזה, יכול להיות שיעלו עוד תהיות כאלה ואחרות. אני הבנתי שמהנדס העירייה... את הדבר הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, מהנדס העירייה לא דילג על המכרזים, הוא לא דילג על הצעות המחיר, הוא לא דילג על שום דבר. הוא פשוט בא עם דעה למנהליו שהוא חושב שזה לא הזמן. אבל הוא לא עשה שום עבירה מעבר לעבירת הנהלים, אם תרצה. מי שעשה את זה, כתוב בדו"ח.

מר טל עזגד: אני חושב שהדו"ח הזה חסר, ואני, אם צריך להצביע, אצביע לא לקבל.

עו"ד אבי גרובר: מתי זה הועבר לדוד?

מר ניסים בן יקר: לפני שזה פורסם.

מר דוד אלון: במהלך היותי במילואים הוא שלח את זה למייל שלי.

עו"ד אבי גרובר: לפני 4 חודשים.

מר דוד אלון: אה, לא, את הטיוטות כן, אנחנו התכתבנו לגבי הטיוטות. אני מדבר על הדו"ח הסופי.

מר ניסים בן יקר: יש הליך ברור. ההליך הוא קבוע. אני מוציא טיוטת ביקורת, מעביר את זה למבוקרים-

גב' פרח מלך: כל מבוקר מקבל את זה.

מר ניסים בן יקר: המבוקרים מתייחסים, ואני משלב את זה בדו"ח.

עו"ד אבי גרובר: וזה קרה פה.

מר ניסים בן יקר: וזה קרה פה, ואני יכול להגיד שדווקא במקרה הזה לא היתה העברה אחד, אלא היו מספר העברות. כך שההתייחסות ניתנה.

גב' שירה אבין: אתה אבל אומר בצורה מאוד ברורה, שנבין עוד פעם-

עו"ד אבי גרובר: מבחינתו הדו"ח סגור. מקצועית הוא אומר הדו"ח מוכן.

גב' שירה אבין: אתה אומר שהדו"ח סגור. אנחנו יכולים לבקש דברים נוספים, ובקטע של זה, זה לא יהיה חלק מזה בכל מקרה, נכון?

מר ניסים בן יקר: נכון.

גב' שירה אבין: אנחנו יכולים לפנות אליך בבקשה א', ב', ג' -

תבדוק.

מר ניסים בן יקר: ראש העירייה רשאי-

מר אהרון אלמוג אסולין: או ועדת הביקורת.

מר ניסים בן יקר: או ועדת הביקורת, רשאים להטיל על המבקר נושא לבדיקה.

גב' שירה אבין: זה ברור לי, אני מדברת כי אנחנו מדברים על משהו ספציפית לגבי דו"ח מסוים.

מר ניסים בן יקר: מבחינתי הנושא הזה קשור לסעיף הזה.

גב' שירה אבין: טוב, אנחנו נצטרך להצביע בכל מקרה לפי דו"ח דו"ח.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בואו נסכם את ההערות הכלליות, כי יש בהן באמת מספר המלצות שהן רלוונטיות. ב-2014 חל שיפור מסוים והערות של דו"חות הביקורת זכו לטיפול ותיקון. אנחנו מדברים על כינוס ועדות חובה, טיפול והסדרת תמיכות, הקצאת נכסים וכד'. בעניין החריגות מתקציב הפיתוח, קיבלנו השנה כרטיס צהוב ממנהלת המחוז. אני אתקן בטיוטה הבאה שאני אעשה בדמות רואה חשבון מבקר, וזוהי הבעת חוסר אמון בעירייה מה המכה. איך שלא נהפוך את זה. לאור הערות חוזרות, מתחייבת פעולה לגביית חובות, הן מתושבים והן מעובדי העירייה. תראו, עובד עירייה שחייב כסף לעירייה אז אני מבין שהגבייה, אי אפשר לעשות אותה, אבל יש עוד כמה כלים פה בתוך העירייה. לא יודע, לא לקדם אותו, דברים שקשורים לתקשיר, ואנחנו לא עושים עם זה כלום. אז אולי שווה להיכנס טיפה לעומק לגבי חובות של תושבים. 3% אומר לנו המבקר יביאו לנו 43% של הכסף. אז אולי

שווה לעשות איזה ריכוז מאמץ שם, מדובר ב-40 מיליון ₪. ואולי אני תמים?
יכול להיות. סקר נכסים ופרוגרמה לשטחי ציבור על שני נושאים שהעירייה
צריכה לקדם בזמן הקרוב לדעת הוועדה. אני חוזר פה על עצמי – פוליטיקאי
נבחר כדי לקדם נושאים לטובת התושבים, הוא עושה את זה עפ"י המינהל
התקין והוא נשבע על זה. שומרי הסף צריכים לעזור לו להגשים את התכניות
האלה ובה בעת לשמור על מסגרת החוק והמינהל התקין, ובמידת הצורך
להעמיד אותו על טעותו. התנהלות היחידה לתרבות תורנית ב-2010-2011
היתה יוצאת דופן. זו באמת לא התנהלות שצריכה להיות בעירייה, והיא
היתה סביב אירוע של אדם מסוים, פרי, אגב, של אירוע פוליטי של הסכם
קואליציוני. בשנתיים האלה התקציב של היחידה הזאת עלה מ-500,000 ₪
למיליון ₪ בשנה. זו חלוקת טובין. יחד עם זה, התיקון שנעשה בתוך היחידה
הוא בסדר, והתיקון שהושלם פה בדיון הזה, שבעצם גם תחילת המעורבות
שהצבענו עליה הופכת את זה ליותר בסדר. בשלושת הדו"חות שהגיש ניסים
נחשפנו לעובדה עגומה של העדר נהלים באגפי העירייה, במקומות שהם
קיימים, לא מודעים להם, לא הוטמעו ולא עודכנו, והפנמה אין. היעדרו של
גורם מתכלל, לטעמנו צריך להיות המנכ"ל, חייב לקבל את זה על אחריותו
ולהתחיל לעבוד עמוק בתוך כל אגפי העירייה. באמצע העשור השני לאלף
השלישי חייבים להכניס בקרה, תיאום, טכנולוגיה ונהלים ככלי עבודה
הכרחיים בכל משרדי העירייה. אי אפשר להגדיר יותר, בעברית, מאשר במילה
'חמור' את העבירות על הנוהל ועל החוק. האירוע של פינוי והריסה במתחם
גלילות, כמו ניהול היחידה התורנית באותן שנתיים, מציגים את העירייה
ממש כעבריינית. אין מכרזים, אין הקפדה על חוקי שמירת ניקיון, הגנת
הסביבה, אין עמידה בפסקי דין ועוד.

לאור הנתונים האלה, החמורים שהצגנו, אנחנו ממליצים שמנכ"ל העירייה
בסיוע היועמ"ש יקדמו תכנית להכשרה של עובדים ומנהלים כדי להטמיע

התנהגות שהולמת עובדי מדינה. אני לא רציתי להגיע להמלצה הזאת, אבל אני חושב שהמצב הוא כל כך חמור שחייבים לעשות איזשהו מעשה. אנחנו מצפים שראש הרשות יורה על תיקון הליקויים, יאמץ כמובן את דו"חות הביקורת ואת ההמלצות שכאן, ויגיש כמתבקש את הדיווח המפורט על תיקון הליקויים לממונה על המחוז. תודה רבה לניסים על העבודה הרצינית, לכל שאר המבקרים, ולחבריי לוועדה, לפחות אלה שטרחו להגיע.

מר דוד אלון: שירה, אני מבקש אם אפשר. סליחה, אבל את אפשרת לתושב לדבר כאן בלי לאפשר הצבעה על הדבר הזה. אני רוצה שלושה מספרים בסך הכל להגיד.

גב' שירה אבין: דוד, החלטנו-

מר דוד אלון: מה הבעיה? יש איזה חשש שמהו מהמשפטים האלה יעורר-

גב' שירה אבין: לא יודעת איזה תושב דיבר, אבל-

מר דוד אלון: כשהיתה הצבעה בעניין קבוצת הכדורגל-

גב' שירה אבין: דוד, עובד עירייה לא מתייחס לדברים שאומרים כאן חברים, זה לא יעזור שום דבר.

מר דוד אלון: משהו כללי לפחות. לא ניתנה לי זכות הדיבור, לא יכול להיות. נאמרה פה איזושהי ביקורת-

גב' שירה אבין: אתה פשוט לא מוותר.

מר דוד אלון: אני לא מבין, אני חושב שהחלטה שלך לא לאפשר לי היא פוליטית דווקא.

- גב' שירה אבין:** שהיא פוליטית?
- מר דוד אלון:** כן, מה הבעיה שאני אגיד?
- גב' שירה אבין:** אז אתה יודע מה, אם ההחלטה שלי פוליטית אז תגיד שהיא פוליטית.
- מר דוד אלון:** הדבר היחיד הלא חוקי שנעשה בכל הסיפור הזה-
- גב' שירה אבין:** אמרתי לך לא, אז תכבד את מה שאני אומרת, גם אם זה לא מתאים לך. מה לעשות.
- מר רפאל בראל:** דוד, אנחנו נזמין אותך לוועדת...
- עו"ד מיכה בלוס:** דוד, אתה לא יכול להמשיך להתווכח.
- מר דוד אלון:** אבל למה?
- עו"ד מיכה בלוס:** כי אתה לא יכול. היא יכולה גם להוציא אותך מפה אם היא רוצה.
- מר דוד אלון:** היא תחטוף ממבקר המדינה.
- גב' שירה אבין:** דוד, אתה יודע, אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה ולהגיד, אבל אתה לא יכול להגיד דברים שאתה לא צריך להגיד אותם, ואין שום בעיה, אני הראשונה שאוביל את זה למבקר המדינה.
- מר דוד אלון:** מצוין. ואז נראה מי פעל שלא כחוק.
- גב' שירה אבין:** אנחנו נראה מי פעל שלא כחוק. אז תמשיך. דוד, אני לא רוצה יותר, ביקשתי, אין שום בעיה, תעביר את זה לאן שאתה רוצה.

מר דוד אלון: זה מה שיקרה.

גב' שירה אבין: אני רוצה לעבור לפי הדו"חות.

ד"ר איריס קלקא: רק הסתייגות אחת, ברשותך. אני פשוט רוצה להסתייג כחברת הוועדה, אני לא התרשמתי, יכול להיות שכן, אבל שהנושא של התמיכות אמנם כרגע מוסדר ממש לפי איך ש-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא מוסדר, יש תחילת הסדרה.

ד"ר איריס קלקא: יכול להיות שכן, אני לא התרשמתי-

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרונר: איריס, יש לי שני ילדים בבית, בואו נצביע ונלך. די, מספיק.

גב' שירה אבין: כל הנהלים לגבי כל דבר ודבר התחילו להתקיים וימשיכו עד תומם. שום דבר לא יישאר פתוח.

ד"ר איריס קלקא: ...פה אומר שלא... לגבי הדברים.

גב' שירה אבין: מה שעלה, מה שלא עלה, אני חושבת שבאמת אנחנו כבר עוברים באמת את הזמנים. יש לנו דיון, יש לנו את מה שהיה, לגבי דו"ח ביקורת של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2012, ואני אומרת שוב – בגדול אני אגיד לפני הנושא הזה, אני מבקשת לאמץ את מסקנות ועדת הביקורת, ואנחנו כבר התחלנו ביישום שלהן ואנחנו נמשיך ליישם את כל מה שנאמר וצריך כדי שנמשיך להתנהל בנוהל תקין.

מר אהרון אלמוג אסולין: רק לפרוטוקול, זה דו"ח הביקורת המפורט. יש שני מסמכים – אחד של רואה חשבון כספים וזה, פה אנחנו מדברים על דו"ח

הביקורת המפורט לשנת 2012.

גב' שירה אבין: דו"ח הביקורת המפורט לשנת 2012, מי בעד?

גב' רותי גרונסקי: פה אחד.

החלטה מספר 14: הוחלט לאשר פה אחד את דו"ח הביקורת המפורט של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2012.

גב' שירה אבין: אני עכשיו עוברת לדו"ח הביקורת של רואה החשבון מטעם משרד הפנים, הדו"ח המפורט לשנת 2013. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 15: הוחלט לאשר פה אחד את דו"ח הביקורת המפורט של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2013.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים הלאה לדיון בדו"ח מבקר העירייה לשנת 2013. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 16: הוחלט לאשר פה אחד את דו"ח מבקר העירייה לשנת 2013.

גב' שירה אבין: הדו"ח האחרון זה דו"ח מבקר העירייה בנושא

פינוי בשטח גלילות צפון. מי בעד? מי נגד?

גב' פרח מלך: 6 בעד ו-1 נגד.

החלטה מספר 17: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 6, נגד – 1) את דו"ח מבקר העירייה בנושא פינוי בשטח גלילות צפון.

מר טל עזגד: אני הייתי נגד. אני רק רוצה לפרוטוקול, מאחר

וחשבתי וחושב שהדו"ח הזה הוא חסר. אני הייתי מאשר אותו אם היו מסכימים-

גב' שירה אבין: אי אפשר.

מר טל עזגד: אז אני הייתי מצפה שתורי למבקר-

גב' שירה אבין: אבל טל, אם אנחנו נחליט להוציא עוד בדיקה

נוספת-

גב' פרח מלך: אי אפשר... עפ"י חוק הוא לא יכול.

מר טל עזגד: אז אני אומר, היה צריך להורות לו על בדיקה

נוספת.

עו"ד אבי גרובר: לילה טוב לכולם.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

4. דיון בדו"ח ביקורת של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2012.

החלטה מספר 14: הוחלט לאשר פה אחד את דו"ח הביקורת המפורט של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2012.

3. דיון בדו"ח ביקורת של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2013.

החלטה מספר 15: הוחלט לאשר פה אחד את דו"ח הביקורת המפורט של רואה חשבון מטעם משרד הפנים לשנת 2013.

1. דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנת 2013.

החלטה מספר 16: הוחלט לאשר פה אחד את דו"ח מבקר העירייה לשנת 2013.

2. דיון בדו"ח מבקר העירייה בנושא פינוי בשטח גלילות צפון.

החלטה מספר 17: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 6, נגד - 1) את דו"ח מבקר העירייה בנושא פינוי בשטח גלילות צפון.